

JIHOČESKÁ UNIVERZITA V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH

PEDAGOGICKÁ FAKULTA

KATEDRA TĚLESNÉ VÝCHOVY A SPORTU

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

2021

Michal Matějček

Pedagogická
fakulta
Faculty
of Education

Jihočeská univerzita
v Českých Budějovicích
University of South Bohemia
in České Budějovice

Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích

Pedagogická fakulta

Katedra tělesné výchovy a sportu

Bakalářská práce

**Analýza úspěšnosti herních činností
jednotlivce v utkání v ledním hokeji u
hráčů HC Motor České Budějovice**

Vypracoval: Michal Matějček

Vedoucí práce: PhDr. Radek Vobr, Ph.D.

České Budějovice, 2021

Pedagogická
fakulta
Faculty
of Education

Jihočeská univerzita
v Českých Budějovicích
University of South Bohemia
in České Budějovice

University of South Bohemia in České Budějovice

Faculty of Education

Department of Sports Studies

Bachelor thesis

**Analysis of the success of individual game
activities in an ice hockey match for HC
Motor České Budějovice**

Author: Michal Matějček

Supervisor: PhDr. Radek Vobr, Ph.D.

České Budějovice, 2021

Bibliografická identifikace

Název bakalářské práce: Analýza úspěšnosti herních činností jednotlivce v utkání v ledním hokeji u hráčů HC Motor České Budějovice

Jméno a příjmení autora: Michal Matějček

Studijní obor: TchVu-TVZu-SZu

Pracoviště: Katedra tělesné výchovy a sportu PF JU

Vedoucí bakalářské práce: PhDr. Radek Vobr, Ph.D.

Rok obhajoby bakalářské práce: 2021

Abstrakt:

Bakalářská práce se zabývala analýzou herních činností jednotlivce v hokejovém utkání. Problematiku ledního hokeje jsme si rozčlenili do několika kategorií: herní kombinace, herní systémy a herní činnosti jednotlivce. Jejich charakteristikou a metodikou se zabývala nejrozsáhlejší kapitola analytické části. Prostor byl věnován také statistice, která se stává stále důležitější složkou nejen hokeje, ale sportu všeobecně. V této kapitole jsme vysvětlili, proč už nestačí pouze základní statistiky a sepsali a vysvětlili jsme dostupné rozšířené statistiky. Část analytické práce byla věnována historii a vývoji ledního hokeje, a to jak světového, tak českého. V syntetické části byli sledováni 4 obránci a 5 útočníků z týmu HC Motor České Budějovice, u kterých byla během vybraných zápasů v uplynulém ročníku české nejvyšší soutěže zaznamenávána úspěšnost a četnost jednotlivých herních činností, kterými byly přihrávky, střely, osobní souboje a vhazování. Na základě získaných statistik byla provedena analýza zkoumající souvislosti mezi úspěšností a četností herních činností s výsledky zápasu a komparace úspěšnosti a četnosti sledovaných hráčů.

Klíčová slova: Systematika ledního hokeje, střelba, přihrávka, osobní souboj, vhazování, statistika, rozšířené statistiky

Bibliographical identification

Title of the bachelor thesis: Analysis of the success of individual game activities in an ice hockey match for HC Motor České Budějovice players

Author's first name and surname: Michal Matějček

Field of study: TchVu-TVZu-SZu

Department: Department of Sports studies

Supervisor: PhDr. Radek Vobr, Ph.D.

The year of presentation: 2021

Abstract:

The bachelor thesis dealt with the analysis of the game activities of an individual in a hockey match. We have divided the issue of ice hockey into several categories: game combinations, game systems and individual game activities. Their characteristics and methodology were dealt with in the most extensive chapter of the analytical part. Statistics were also taken into account as it is becoming an increasingly important component not only of hockey, but of sport in general. In this chapter, we explained why basic statistics alone are no longer enough, and we explained the available advanced statistics. Part of the analytical work was devoted to the history and development of ice hockey, both world-wide and Czech. In the synthetic part, 4 defenders and 5 attackers from the HC Motor České Budějovice team were monitored, for whom the success and frequency of individual game activities were recorded during selected matches in the last year of the Czech top competition, such as passes, 1 on 1 battles and faceoffs. Based on the obtained statistics, an analysis was performed examining the relationship between the success and frequency of game activities with the results of the match and a comparison of the success and frequency of the monitored players.

Keywords: Systematics of ice hockey, shooting, passing, 1 on 1 battle, face-off, statistics, advanced statistics,

Prohlášení

Prohlašuji, že svoji bakalářskou práci jsem vypracoval samostatně pouze s použitím pramenů a literatury uvedených v seznamu citované literatury.

Prohlašuji, že v souladu s § 47b zákona č. 111/1998 Sb. v platném znění souhlasím se zveřejněním své bakalářské práce, a to v nezkrácené podobě archivovaných fakultou elektronickou cestou ve veřejně přístupné části databáze STAG provozované Jihočeskou univerzitou v Českých Budějovicích na jejích internetových stránkách, a to se zachováním mého autorského práva k odevzdanému textu této kvalifikační práce. Souhlasím dále s tím, aby toutéž elektronickou cestou byly v souladu s uvedeným ustanovením zákona č. 111/1998 Sb. zveřejněny posudky školitele a oponentů práce i záznam o průběhu a výsledku obhajoby kvalifikační práce. Rovněž souhlasím s porovnáním textu mé kvalifikační práce s databází kvalifikačních prací Theses.cz provozovanou Národním registrem vysokoškolských kvalifikačních prací a systémem na odhalování plagiátů.

Datum

.....

Podpis studenta

Poděkování:

Děkuji vedoucímu svojí bakalářské práce PhDr. Radku Vobrovi, Ph.D., za odborné vedení, poskytnutou literaturu, věcné připomínky, cenné rady a pomoc při sestavování této bakalářské práce.

Obsah

1 Úvod	9
2 Metodologie	11
2.1 Cíl, úkoly a předmět práce.....	11
2.1.1 Cíl práce	11
2.1.2 Úkoly práce	11
2.1.3 Předmět práce	11
2.2 Použité metody práce.....	11
2.3 Rešerše literatury	12
3 Analytická část práce	17
3.1 Přehled historie ledního hokeje	17
3.1.1 Začátky ledního hokeje ve světě	17
3.1.2 Začátky ledního hokeje v Čechách.....	22
3.2 Charakteristika ledního hokeje.....	26
3.3 Systematika ledního hokeje	28
3.3.1 Herní kombinace	29
3.3.2 Herní systémy	32
3.4 Charakteristika herních činností jednotlivce	35
3.4.1 Útočné herní činnosti jednotlivce	37
3.4.2 Obranné herní činnosti jednotlivce	54
3.5 Používané statistické metody v ledním hokeji	62
4 Syntetická část práce	70
4.1 Charakteristika vybraných hráčů	71
4.2 Charakteristika vybraných zápasů	71
4.3 Vytvoření hodnotící škály	72
4.4 Charakteristika zaznamenávaných statistik	73
4.5 Zhodnocení zápasů s jednoznačným výsledkem.....	74
4.5.1 Vyhodnocení vlivu přesilových her na výsledky zápasů	79
4.5.2 Vyhodnocení vlivu střelecké statistiky na výsledky zápasů.....	80
4.5.3 Vyhodnocení vlivu statistiky přihrávek na výsledky zápasů	82
4.5.4 Vyhodnocení vlivu osobních soubojů na výsledky zápasů	83
4.5.5 Vyhodnocení vlivu úspěšnosti vhazování na výsledky zápasů	84
4.6 Hodnocení jednotlivých hráčů.....	85
4.6.1 Statistiky hráče č. 1	85
4.6.2 Statistiky hráče č. 2	86
4.6.3 Statistiky hráče č. 3	87
4.6.4 Statistiky hráče č. 4	88
4.6.5 Statistiky hráče č. 5	89
4.6.6 Statistiky hráče č. 6	90
4.6.7 Statistiky hráče č. 7	91
4.6.8 Statistiky hráče č. 8	92
4.6.9 Statistiky hráče č. 9	92
5 Závěr	94
Referenční seznam literatury	96

1 Úvod

Lední hokej patří nejen v České republice k nejoblíbenějším sportům vůbec. Může za to i fakt, že se Česká republika dlouhodobě řadí ke státům umisťujícím se na předních příčkách mezinárodních turnajů. V posledních letech však zažívá česká hokejová reprezentace do jisté míry útlum, co se týče vybojovaných medailí ze světových šampionátů. I přestože např. fotbal či florbal mají hráčskou základnu větší, divácká oblibenost ledního hokeje je jak na samotných stadionech, tak kvůli soudobé situaci spíše u televizních obrazovek oproti jiným sportům enormní. Podle statistik si poslední mistrovství světa v ledním hokeji na platformě ČT sport zapnulo přes šest milionů lidí, což v našem deseti milionovém státě dělá opravdu pozoruhodný počín a svědčí o velké oblibenosti sportu.

Je to zapříčiněno i tím, že lední hokej patří k jednomu z nejrychlejších a nejtvrdějších sportů na světě. Jedná se o rychlostně-silový sport charakteristický acyklickými pohyby jednotlivých hráčů a během hry dochází ke střídání dvou fází. Během první fáze se hráč účastní samotné hry, poté vystřídá a doplňuje síly na střídačce.

Velká rychlost a spád hry s sebou přináší nesčetné množství nejrůznějších variant herních situací, které mohou nastat. Každá taková herní situace si žádá řešení v podobě pohybového úkonu, jenž musí hráč v co nejkratším čase vykonat. Řešení herních situací se nejen v ledním hokeji, ale i ve sportu obecně odehrává jako děj nazývaný herní činnost jednotlivce, která je základním stavebním kamenem konečného obrazce hry. To, zda hráč ovládá jednotlivé herní činnosti svého sportu velmi blízce souvisí s tím, jak je v daném sportu úspěšný. Proto je velmi důležité, aby měl co nejvíce herních činností jednotlivce zcela zautomatizovaných a mohl tak v samotné hře úkony vykonávat automaticky a bez přemýšlení. V moderním hokeji, který se každým rokem zrychluje, je každá ušetřená setina zcela zásadní.

Sám jsem lední hokej na klubové úrovni nikdy nehrál, ale věnuji se mu nejen pasivně již od útlého věku a mám k němu velmi blízký vztah. Proto jsem si jako téma této práce zvolil právě analýzu herních činností jednotlivce v utkání v ledním hokeji. Tuto analýzu budu provádět u vybraných utkání týmu HC Motor České Budějovice v české nejvyšší hokejové soutěži (Tipsport extraliga ledního hokeje), kam se týmu v minulé sezóně podařilo po dlouhých sedmi letech postoupit. Dalo by se tedy říct, že jsem si pro tvorbu této práce vybral ten nejlepší čas. Významnou komplikací však byla

epidemiologická opatření v souvislosti s pandemií onemocnění COVID-19, která mi neumožnila účastnit se živých utkáních. V dnešní době je našťastí povinností domácího celku vysílat a zaznamenávat každé utkání, která jsou následně nahrávána na internetové síť. Má analýza tak mohla probíhat v domácích podmínkách sledováním těchto video-záznamů.

2 Metodologie

2.1 Cíl, úkoly a předmět práce

2.1.1 Cíl práce

Provést analýzu úspěšnosti herních činností jednotlivce v utkání v ledním hokeji u hráčů HC Motor České Budějovice.

2.1.2 Úkoly práce

- Pomocí obsahové analýzy provést rozbor dostupné literatury a dalších zdrojů v oblasti ledního hokeje.
- Vytvořit metodiku pro hodnocení úspěšnosti a četnosti herních činností jednotlivce pomocí hodnotící škály.
- Provést záměrný výběr hráčů a zápasů.
- Provést video-analýzu vybraných zápasů týmu HC Motor České Budějovice.
- Zpracovat získané výsledky do grafů a tabulek.
- Vytvořit závěr pomocí syntézy.

2.1.3 Předmět práce

Předmětem práce byla analýza úspěšnosti herních činností jednotlivce během hokejových utkání. Předmětem sledování bylo 5 útočníků a 4 obránci A-týmu HC Motor České Budějovice, kteří byli sledováni během vybraných utkání Tipsport extraligy v sezóně 2020/2021 od 2. 10. 2020 do 2. 3. 2021. Pozorování a sběr dat byl proveden prostřednictvím videozáznamů, které zabezpečují domácí celky jednotlivých utkání.

2.2 Použité metody práce

Teoretický základ práce byl vytvořen pomocí obsahové analýzy. Tato metoda byla použita u rozboru historie ledního hokeje, charakteristiky a systematiky ledního hokeje, herních činností jednotlivce i statických metod používaných v ledním hokeji. Rozdělení zkoumaného obsahu na jednotlivé, jednodušší části umožnilo oddělit podstatné od nepodstatného a vyčlenit tak důležité informace (Hanzl, 2014).

Pro zaznamenávání dat byla vytvořena tabulka, do které byly zapisovány sledované herní činnosti jednotlivce. Část sledovaných činností byla zkoumána ve 3-stupňové a část ve 2-stupňové porovnávací škále.

Výběr hráčů byl proveden metodou záměrného (účelového) výběru, který mi umožnil vybrat takové hráče, u kterých bylo předpokládáno vysoké herní vyčerpání.

Stejnou metodou byl proveden také výběr zápasů, který byl zaměřen na volbu různorodých výsledků.

Sběr dat v praktické části práce byl proveden metodou nepřímého pozorování videozáznamů. Tato metoda umožnila zaznamenávání dat bez časového stresu a jiných rušivých faktorů, zatímco bylo umožněno stále opakovat jednotlivé fáze zápasu. Jedinou nevýhodou bylo to, že jsem byl zcela závislý na práci kameramana.

Data byla zpracována metodou popisné statistiky, díky které jsem mohl zjistit a sumarizovat informace, zpracovat je ve formě grafů a tabulek a vypočítat jejich číselné charakteristiky. (Záhora, 2015).

Pro vyhodnocení zpracovaných dat byla použita komparativní metoda. Tato metoda mi umožnila najít rozdíly úspěšnosti a četnosti zkoumaných herních činností jednotlivce jak mezi jednotlivými zápasy, tak mezi samotnými hráči.

Závěr práce byl zpracován metodou syntézy na základě nasbíraných statistik a zpracovaných dat.

2.3 Rešerše literatury

Pro výběr použitých metod práce byly použity zdroje Hanzl, D. (2014). *Metody a techniky sociálního výzkumu*. Jihlava: Vysoká škola polytechnická. Získáno z <https://docplayer.cz/68461851-Metody-a-techniky-socialniho-vyzkumu> a Záhora, J. (2015). *Učebnice statistiky*. Praha: Univerzita Karlova v Praze.

V prvním úseku analytické části, který se zabýval historií ledního hokeje, jsem čerpal z několika knižních zdrojů. Nejpodrobněji tuto problematiku zpracoval dlouholetý a úspěšný reprezentační hráč i trenér Karel Gut v publikaci Gut, K., & Vlk, G. (1990). *Světový hokej*. Praha: Olympia. Dalším zdrojem informací mi byly publikace Lhota, L. (2010). *Velký příběh českobudějovického hokeje*. Krnín: Růže a Stránský, J., & Ondroušek, K. (1999). *Historie československého a českého hokeje 1908-1999*. Praha: Vyšehrad, ve které je detailně popsán každý rok českého hokejového působení od založení svazu v roce 1908 až do roku 1999. Autorů zabývajících se touto tematikou je více, ale většina z nich do velké míry čerpá právě z knih Karla Guta. Velký podíl na této kapitole má také internetový zdroj Český svaz ledního hokeje. (2018). *Historie hokeje*. Získáno z <https://historiehojeje.cz/>. Tento web byl vytvořen Českým svazem ledního hokeje při svém 110. výročí vzniku v roce 2018. Web působí příjemným dojmem a je plný

autentických dobových artefaktů v podobě fotografií, videí, časopisů, či např. rádiových videozáznamů. Zdrojem informací mi v této kapitole byly také kvalifikační práce, které se zabývali podobnou problematikou. Čerpal jsem z kvalifikačních prací John, T. (2014). *Somatické charakteristiky mladých hráčů ledního hokeje ve věku 7-18 let* (Diplomová práce, Univerzita Palackého v Olomouci, Olomouc). Získáno z https://theses.cz/id/134007/Tom_John_-_Bc._prce_-_FTK_UP_-_2014.pdf, Řepka, P. (2020). *Historie ledního hokeje v obci Felbabka* (Bakalářská práce, Univerzita Karlova, Praha). Získáno z <https://dspace.cuni.cz/handle/20.500.11956/117885> a Vondryška, R. (2013). *Využití tréninkových prostředků pro rozvoj silových schopností hráčů ledního hokeje kategorie juniorů v přípravném období* (Bakalářská práce, Západočeská univerzita v Plzni, Plzeň) Získáno z <https://dspace5.zcu.cz/handle/11025/7120>.

V další kapitole, která popisuje základní znaky a pravidla ledního hokeje, jsem pro charakteristiku hry čerpal z publikací Kostka, V., Bukač, L., & Šafařík, V. (1986). *Lední hokej: teorie a didaktika*. Praha: Státní pedagogické nakladatelství, která je hodně využívána i dalších částech práce a Bukač, L. (2005). *Intelekt, učení, dovednosti a koučování v ledním hokeji*. Praha: Olympia. Pro stručné popsání průběhu hry a základních pravidel jsem čerpal z knihy Fortin, J. (2003). *Encyklopedie sportu. Praha: Fortuna Print a oficiálních pravidel Český svaz ledního hokeje*. (2018). *Pravidla ledního hokeje*. Získáno z <https://www.ceskyhokej.cz/cesky-hokej/dokumenty/pravidla-ledniho-hokeje>.

V kapitole věnující se systematice ledního hokeje a jeho rozčlenění na herní kombinace a herní systémy jsem čerpal z publikací Pavliš, Z. (1998). *Příručka pro trenéry ledního hokeje - 1. část*. Praha: Český svaz ledního hokeje, Pavliš, Z. (2000). *Příručka pro trenéry ledního hokeje - 2. část*. Praha: Český svaz ledního hokeje, Kostka, V. (1984). *Moderní hokej*. Praha: Olympia, Kostka, V., Bukač, L., & Šafařík, V. (1986). *Lední hokej: teorie a didaktika*. Praha: Státní pedagogické nakladatelství, Perič, T. (2002). *Lední hokej: trénink budoucích hvězd*. Praha: Grada a Závodský, Z., & Kostka, V. (1963). *Lední hokej mládeže*. Praha: Sportovní a turistické nakladatelství. Pro zpracování některých úseků této kapitoly jsem použil také kvalifikační práce, které se zabývaly podobnou tematikou. Čerpal jsem z prací Dubovov, J. (2008). *Systematika ledního hokeje: analýza videozáznamů vybraných tréninkových jednotek* (Diplomová práce, Masarykova univerzita, Brno). Získáno z <https://theses.cz/id/9zx0b2/?lang=en>, Filip, J. (2014). *Řešení*

finálních herních situací v útočné fázi hry v nerovnoměrné početnosti hráčů na mistrovství světa 2011 v ledním hokeji (Bakalářská práce, Univerzita Palackého v Olomouci, Olomouc). Získáno z https://theses.cz/id/r27zv0/BAKALSK_PRCE_RFilip.pdf a Janek, M. (2015). *Rozvoj útočných herních činností jednotlivce a útočných herních kombinací v ledním hokeji* (Bakalářská práce, Univerzita Karlova, Praha). Získáno z <https://dspace.cuni.cz/handle/20.500.11956/76493>.

V nejrozsáhlejší kapitole analytické části, která se zabývala herními činnostmi jednotlivce jsem čerpal především z knižních zdrojů. Hlavním zdrojem informací mi byly knihy od již zmiňovaného hokejového teoretika a didaktika a Vladimíra Kostky, který ve svých publikacích Kostka, V. (1984). *Moderní hokej*. Praha: Olympia a Kostka, V., Bukač, L., & Šafařík, V. (1986). *Lední hokej: teorie a didaktika*. Praha: Státní pedagogické nakladatelství čerpá ze svých dlouholetých trenérských zkušeností. Dalším významným zdrojem informací byla publikace Perič, T. (2002). *Lední hokej: trénink budoucích hvězd*. Praha: Grada, která je sice věnována tréninku především mládežnických kategorií, ale je v ní stručně popsána většina herních činností i s metodickým postupem. Kniha je navíc doplněna množstvím názorných obrázků, které jsem v této práci použil. Čerpal jsem také z již zmíněných trenérských listů Pavliš, Z. (1998). *Příručka pro trenéry ledního hokeje - 1. část*. Praha: Český svaz ledního hokeje a Pavliš, Z. (2002). *Příručka pro trenéry ledního hokeje - 3. část*. Praha: Český svaz ledního hokeje. Jako další zdroj informací mi posloužily publikace Bukač, L. (2005). *Intelekt, učení, dovednosti a koučování v ledním hokeji*. Praha: Olympia, Bukač, L., & Dovalil, J. (1990). *Lední hokej*. Praha: Olympia a Rossiter, S. (1999). *Učebnice hokeje*. Praha: Fragment. Dále jsem v této kapitole čerpal z kvalifikačních prací Krpálek, P. (2011). *Rozvoj obratnosti obránců v ledním hokeji* (Bakalářský práce, Univerzita Karlova, Praha). Získáno z <https://dspace.cuni.cz/handle/20.500.11956/50766> a Turhobr, P. (2014). *Trénink obránců ledního hokeje v závodním období - kategorie junioři* (Bakalářská práce, Západočeská univerzita v Plzni, Plzeň). Získáno z <https://theses.cz/id/1u81re/>.

V poslední kapitole věnující se statistice jsem použil definici statistiky z publikace Záhora, J. (2015). *Učebnice statistiky*. Praha: Univerzita Karlova v Praze. Významnou roli měli ale v této kapitole především internetové zdroje. Vyhledával jsem zejména rozhovory s průkopníkem rozšířených statistik u nás a nynějším analytikem Českého hokejového svazu Janem Morkesem. Zdrojem informací mi v této oblasti byly Morkes, J.

(2015). *Ninjův koutek: Proč jen kanadské body nestačí*. Získáno z <https://hokej.cz/ninjuv-koutek-proc-jen-kanadske-body-nestaci/5009847>, Vrábek, T. (2016). *Strůjci titulu Bílých Tygrů: Statistiky byly jedna z našich perel*. Získáno z <https://isport.blesk.cz/clanek/hokej-tipsport-extraliga/276113/strujci-titulu-bilych-tygru-statistiky-byly-jedna-z-nasich-perel.html>, Bolta, R. (2020). *Advanced Hockey Stats for Bettors: Corsi vs Fenwick & Beyond*. Získáno z <https://www.sportsbettingdime.com/guides/how-to/advanced-hockey-stats/>, Bílý tygři Liberec (2016). *Jan Morkes alias Hockey Ninja: S vedením Bílých Tygrů jsem se dohodl na další tříleté spolupráci*. Získáno z <https://www.hcbilitygri.cz/clanek.asp?id=Jan-Morkes-alias-Hockey-Ninja-S-vedenim-Bilych-Tygru-jsem-se-dohodl-na-dalsi-trilete-spolupraci-10254>, Sedlák, M. (2017). *Kouzlo rozšířených statistik. Hokej se vyvíjí*. Získáno z <https://www.denik.cz/hokej/kouzlo-rozsirenych-statistik-hokej-se-vyvi-20171020.html>, Sára, R. (2021). *Dělejte to správně, nebo vůbec. Radegast index je u hokejistů na pranýři*. Získáno z https://www.idnes.cz/hokej/extraliga/hokejiste-kritika-radegast-index.A210330_184017_hokej_ten, Hokej.cz. (2016). *Tipsport extraliga spouští nové statistiky. Zaměří se na efektivitu hráčů*. Získáno z <https://www.hokej.cz/tipsport-extraliga-spousti-nove-statistiky-zameri-se-na-efektivitu-hracu/5018427>, Hokej.cz. (2017). *Jako v NHL! Tipsport extraliga a WSM liga spustily analytické statistiky včetně Corsi*. Získáno z <https://www.hokej.cz/jako-v-nhl-tipsport-extraliga-a-wsm-liga-spustily-analyticke-statistiky-vcetne-corsi/5025057> a Hokej.cz. (2021). *Centrum statistik*. Získáno z <https://www.hokej.cz/tipsport-extraliga/stats-center>. Dalšími zdroji mi pak byly kvalifikační práce, jejichž obsah se zabýval obdobnou problematikou. Čerpal jsem z prací Baláž, M. (2018). *Diagnostika herního výkonu statistickou analýzou v ledním hokeji* (Diplomová práce, Univerzita Karlova, Praha, Česká republika). Získáno z <https://dspace.cuni.cz/handle/20.500.11956/101611>, Kojan, F. (2019). *Predikce výsledků zápasů v NHL* (Bakalářská práce, České vysoké učení technické v Praze, Praha). Získáno z <https://dspace.cvut.cz/handle/10467/83145>, Novák, P. (2020). *Analýza efektivity střelby z hlediska místa zakončení týmu univerzity Karlovy v EUHL* (Diplomová práce, Univerzita Karlova, Praha). Získáno z <https://dspace.cuni.cz/handle/20.500.11956/117837> a Tvrdík, J. (2017). *Didaktika a*

úspěšnost střelby v ledním hokeji (Bakalářská práce, Univerzita Karlova, Praha). Získáno z <https://dspace.cuni.cz/handle/20.500.11956/90568>.

V syntetické části jsem pracoval s některými statistikami, které jsou dostupné na Hokej.cz. (2021). *Centrum statistik*. Získáno z <https://www.hokej.cz/tipsport-extraliga/stats-center>.

3 Analytická část práce

3.1 Přehled historie ledního hokeje

Předtím, než se začnu zabývat systematickou ledního hokeje a samotnými herními činnostmi jednotlivce, chtěl bych věnovat prostor historii a vývoji ledního hokeje.

3.1.1 Začátky ledního hokeje ve světě

Počátky upravených variací dnešního ledního hokeje zasahují až daleko do minulosti. Zmínky o takových hrách jsou již z období antického Řecka, kde provozovali jakousi variaci pozemního hokeje. V této době se začíná objevovat také zahnutá hůl, bez které by nikdy nevznikla hokejka, tudíž ani lední hokej. Tento fakt je doložen na reliéfu pocházejícím z roku 480 př. n. l. uloženém v Národním muzeu v Aténách, který vykresluje atmosféru během úvodního vhazování. Podobnost ale nacházíme pouze s pozemním hokejem. Samotní hráči účastníci se zápasu jsou nazí a bez bot. Hru, jež reliéf vyobrazuje, pojmenovali Řekové keretizein (Gut & Vlček, 1990).

Obrázek 1. Reliéf zobrazující keretizein (Cartwright Mark, 2015, str. neuvedena)

Tato hra byla následně převzata římskou civilizací, ve které nesla pojmenování camburca. Římské legie ji pak rozšířily po celém někdejší římském impériu. Se zahnutou hůl a míčkem se pak můžeme setkat napříč celým světem. Ze Španělska až do Mexika doputovala pelota, při níž je míč rozměrů většího tenisáku zapalován a muži jej

ovládají pomocí dřevěných holí. Ve Francii byl pak velmi populární hoquet, který vznikl vzkříšením zapomenuté camburky. Během kolonizace Ameriky bylo zjištěno, že obdobné hry jsou populární i v indiánských civilizacích. Indiáni kmene Chippewa, jejichž loviště sahala od Hořejšího jezera v Kanadě až k teritoriu amerického Chicaga, hrávali od pradávna svoji oblíbenou hru baggataway, jakési odbíjení míčků dřevěnými kyji, ze kterého se vyvinul do nynějška populární lakros. Stejná hra byla populární i u dalších kmenů, jako byli např. Huroni, žijící kolem jezera Ontario (Lhota, 2010).

Obrázek 2. Baggataway (Gut & Vlk, 1990, str. 14)

Malba španělského mořeplavce Alfonse de Ovalleho z roku 1646 svědčí o tom, že podobné hry byly součástí života i kmenů Jižní Ameriky. Představuje dvě skupinky Indiánů – asi dvacet chlapců, chystajících se ke hře. Mají krátké kalhoty, v ruce drží ohnuté hole a dva z nich, stojící v popředí, jsou připraveni k rozehrání míče podobným způsobem, jaký zobrazuje aténský reliéf z 5. stol. př. n. l. De Ovalle přímo na kresbě poznamenává, že jde o indiánskou hru chueca (Gut & Vlk, 1990).

Skotové zase kdysi provozovali hru shinney. Jeden tým tvořilo padesát až sto mužů, vybavených zahnutou holí a odpalujícími míč na druhou stranu soupeře (Lhota, 2010).

Obrázek 3. Chueca (Ovalle, 1646, str. neuvedena)

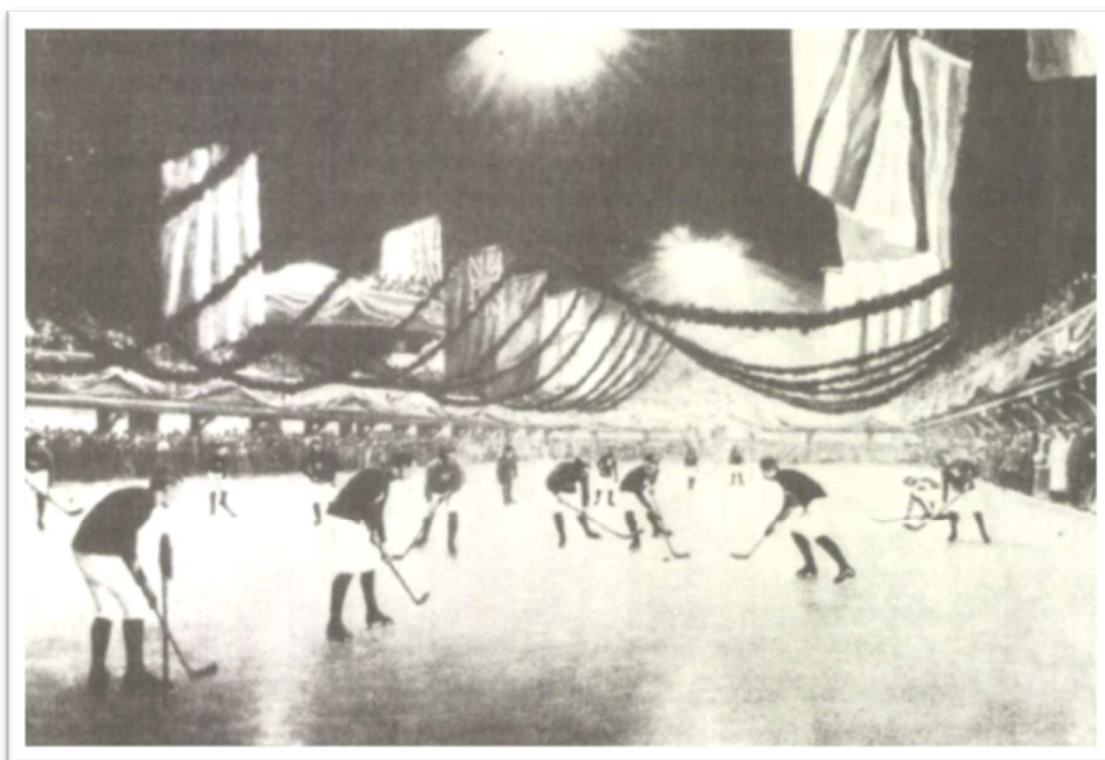
I přes to, že jsme se v průběhu historie mnohokrát setkali se hrou, která zdánlivě připomíná hokej, vždy jí chyběl jeden zásadní prvek – led.

V roce 1572 byla ve Skotsku údajně vyrobena první železná brusle. Jednalo se o nízký pruh silného železného plechu zapuštěného po celé délce do jakési dřevěné podrážky, která se řemínky upevňovala k botě. Je dokázáno, že již v roce 1672 byl založen Skating Club Scotland. Bruslení ze Skotska brzy proniklo i do mnoha jiných zemí, do Irska, Anglie, i přes kanál do Fríska (provincie v Nizozemsku). Pro vývoj bruslení a ledního hokeje bylo klíčové i to, že Skotové, kteří hledali lepší živobytí za mořem, s sebou na cestu brali i své brusle (Gut & Vlk, 1990).

Kromě bruslí se do Kanady dostává také tehdejší varianta shinney, která se již hrála na branky. Roku 1856 byl do Kanady přemístěn anglický pluk Royal Canadian Rifles, který se v přístavech Kingstonu a Halifaxu učil bruslit. A poněvadž znal zmiňovanou hru na suchu, napadlo některého z vojáků zkusit hru na ledě, čímž vznikla hra, která se svými rysy již velmi podobala lednímu hokeji (John, 2014).

Velký vliv na vývoj ledního hokeje, jak ho známe dnes, měli studenti McGillovy univerzity, z jejichž iniciativy vycházely nejzákladnější pravidla a zvyklosti pro hru. Byli to oni, jejichž nápad postavit strážce do branky při shinney byl převratnou novinkou, neboť zatím všechny známé hry s míčkem a holí – laccrose, shinney, baggataway, hoquet, chueca – funkci brankáře neznaly. Studenti nastoupili s brankářem, a když soupeř brankáře neměl nebo chtěl hrát bez něho, mohl si zmenšit branku (Gut & Vlk, 1990).

Hraní hokeje se poprvé dostalo pod střechu ze zamrzlých jezer a řek dne 3. března 1875, kdy byl hokej předveden jako ukázka nového sportu na kluzišti Victoria Skating Rink v kanadském Montrealu (Vondryška, 2013).

Obrázek 4. Victoria Skating Rink během prvních hokejových zápasů (Gut, 1990, str. 20)

Pravidla z onoho zápasu roku 1875 byla pouhým základem. Obsahovala především rugbyové prvky a byla jednoduše formulována. Vývoj hry v následujících letech tudíž pokračoval upřesňováním a vylepšováním pravidel, o které se zasloužil zejména student práv a umění z McGillovy univerzity W. F. Robertson. Při tvorbě pravidel se inspiroval také pozemním hokejem, se kterým se setkával díky svým prázdninovým cestám do Anglie, kam jezdil navštěvovat své rodiče. V roce 1879 poprvé zveřejnil pravidla, která byla po sjednocení výkladu z jiných míst v roce 1886 vyhlášena za oficiální. Popularita ledního hokeje velmi rychle rostla a už začátkem roku 1893

přinesla první bitvu o Stanley cup. Držitelem tohoto věhlasného putovního poháru, který věnoval tehdejší guvernér britského dominia Kanady Lord Stanley z Prestonu, mělo být každoročně nejlepší družstvo Kanady. Prvním vítězem Stanley cupu se stalo družstvo Montreal AAA (Amateur Athletic Association) (Gut & Vlk, 1990).

Obrázek 5. První vítěz Stanley Cupu v roce 1893, tým Montreal AAA (Gut, 1990, str. 32)

V evropských zemích trval nástup hokeje o něco déle. Je to zapříčiněno zejména faktem, že zde panují mnohem mírnější zimy než na americkém kontinentu. U vzniku evropské hokejové instituce stál Louis Magnus. Byl první prezident a hlavní iniciátor mezinárodní hokejové federace LIHG, která byla založena 15. - 16. května 1908. Mezi země podílející se na založení této federace patří Británie, Švýcarsko, Čechy, Francie a Belgie. Na prvním kongresu LIHG v Chamonix bylo stanoveno, že první mistrovství Evropy v ledním hokeji proběhne roku 1910 ve švýcarském Les Avants, kde následně titul mistra Evropy získala Anglie. První mistrovství světa v hokeji probíhalo prostřednictvím sedmých letních olympijských her v Antverpách, které se uskutečnily v dubnu roku 1920. Došlo zde k historicky prvnímu vzájemnému měření sil mezi zámořskými a evropskými celky a titul mistra světa získala s přehledem Kanada. Další mistrovství světa proběhlo již během zimních olympijských her v Chamonix o 4 roky později. I v tomto turnaji pokračovala dominance Kanadánů. Jako součást olympijských her se mistrovství světa

konalo ještě v Amsterdamu v roce 1928. Od roku 1930 následovala tradice turnajů konajících se každý rok tak, jak jsme zvyklí dnes. Výjimkou se stalo pouze období druhé světové války, kdy bylo mistrovství světa zrušeno (Řepka, 2020).

3.1.2 Začátky ledního hokeje v Čechách

Počátky ledního hokeje na našem území se datují na přelom 19. – 20. století. U nás v této době prosperoval tzv. bandy hokej (hra na hřišti s bránami podobnými fotbalu, na ledě s malým pleteným míčkem a zahnutými holemi). Jako útočiště tehdejších bandy hokejistů sloužila především zamrzlá Vltava, dále pak vznikala kluziště po celé Praze, na Náměstí Míru, Purkyňově náměstí na Vinohradech a mnoha dalších. Průkopník v provozování bandy hokeje na ledě byl Josef Rössler – Ořovský, který v roce 1890 přivezl při návratu z Francie první pravidla a kompletní výbavu, potřebnou k provozování tohoto sportu (Řepka, 2020).

V zimě téhož roku seznamuje s pravidly sportovce Bruslařského závodního klubu (dále jen BZK), který sám ve svých devatenácti letech založil. I přes snahu právě J. R. Ořovského, bratří Potůčků z BZK a několika dalších slávistů, se hra dostává do povědomí až o dekádu později. První utkání, o němž jsou dochované záznamy v tisku, sehrála 6. ledna 1901 Slavia s BZK. Slavia tehdy zvítězila 11:4. Ještě v lednu téhož roku bylo uspořádáno mistrovství Čech, kterého se účastnily pouze tyto dvě mužstva. Následující roky byly ve znamení zrodu nových klubů. To se již začínalo hrát podle nových pravidel, vyhlášených ve švýcarském Svatém Mořici v roce 1904. V Čechách jejich překlad vydal medik Josef Gruss. První mistrovství Čech, které se uskutečnilo podle těchto pravidel, proběhlo v roce 1906. Jeho vítězem se stala Sparta (Gut & Vlk, 1990).

Bandy hokej byl do roku 1908 pod záštitou České atletické amatérské soutěže. To se změnilo v listopadu 1908, když se díky iniciativě několika činovníků, zejména hlavního zakladatele, slávisty Emila Procházky, založil Český svaz hokejový (dále jen ČSH). Prosazení ČSH v kontextu rakousko-uherské monarchie leželo na významných osobnostech, kterými byli J. R. Ořovský, Josef Gruss nebo někdejší rychlobruslař Jaroslav Potůček, který byl 13. ledna 1909 zvolen prvním svazovým předsedou a na stejný den tak můžeme datovat oficiální vznik ČSH (Lhota, 2010).

15. listopadu 1908 (tedy v době, kdy ještě ani nebyl schválen vznik ČSH) Emil Procházka přihlásil český hokej do Mezinárodní federace ledního hokeje (LIGH), kterou jen o měsíc dříve fakticky založili francouzští hokejisté, až do vstupu Čech současně jediní členové federace. K premiérovému měření sil se české reprezentační mužstvo vypravilo v lednu 1909 do Chamonix, kde sedm hráčů Slavie Praha coby reprezentanti Čech poprvé spatřilo kanadské hole a plochý kotouč (hokej se u nás stále hrál s míčkem). Česká výprava prohrála svůj první mezistátní zápas 1:8. V celém turnaji tým nezískal ani bod při skóre 4:31 (Stránský & Ondroušek, 1999).

Obrázek 6. Reprezentační mužstvo v Chamonix v roce 1909 (Stránský & Ondroušek, 1999, str. 10)

Jakmile si Češi osvojili základní návyky ledního hokeje, zařadili se k nejlepším na našem kontinentu. V roce 1911 se národní tým představil na mistrovství Evropy v Berlíně, kde během jediného dne zdolal Švýcarsko, Německo i Belgie a slavil první zlaté medaile. Podobný triumf se pak během tohoto období povedl i v letech 1912 a 1914. Turnaj v Praze v roce 1912 byl ale anulován, protože v něm nastoupili Rakušané, kteří nebyli členy IIHF (Český svaz ledního hokeje, 2018).

Obrázek 7. Mistři Evropy 1911 (Stránský & Ondroušek, 1999, str. 11)

Na olympiádě se hokej poprvé objevil v belgických Antverpách v roce 1920, tehdy jako exhibiční turnaj letních OH. Na turnaj přijely vedle zástupců už československého hokeje i týmy Švédska, Švýcarska, Belgie, Francie a také Kanada a Spojené Státy, které se krátce před turnajem staly členy LIGH. Z té byly naopak vyloučeny svazy Německa a Rakouska, což byla odezva na politická jednání po skončené válce. Belgické Antverpy viděly porážky československého mužstva s Kanadou (0:15) a Spojenými státy (0:16). Závěrečný duel se Švédy ovšem hokejisté vyhráli 1:0 a v klání, kdy účastníci neabsolvovali stejný počet zápasů, získali třetí místo (Stránský & Ondroušek, 1999).

V následujících letech se československá reprezentace stává pravidelným účastníkem mezinárodních turnajů. V průběhu historie světových šampionátů se naše reprezentace stala 12krát mistrem světa (1947, 1949, 1972, 1976, 1977, 1985, 1996, 1999, 2000, 2001, 2005, 2010), dále získala 13 stříbrných a 21 bronzových medailí. Podobných výsledků dosáhla i na mistrovstvích Evropy, která se hrála pouze do roku 1991. V dosavadním působení jsme se stali 13krát mistry Evropy (1911, 1912, 1914, 1922, 1925, 1929, 1947, 1949, 1972, 1976, 1977, 1985), 22krát jsme byli druzí a 17krát třetí. Úspěchy sbírala naše hokejová reprezentace i na olympijských hrách, které

prozatím vyhrála jednou, a to v roce 1998 v Naganu. Kromě jednoho zlata získala naše reprezentace na olympijském turnaji tři stříbrné a pět bronzových medailí (Řepka, 2020).

Obrázek 8. Zlatá medaile z MS 1947 (Český svaz ledního hokeje, 2018, str. neuvedena)

O úrovni tuzemského hokeje vypovídá i úroveň nejvyšší soutěže. Ta vzniká až roku 1936, kdy do ní nastupuje osm mužstev (LTC Praha, AC Sparta Praha, České Budějovice HC Tatry Poprad, SSK Vítkovice, Troppauer EV, SK Slavia Praha, BK Mladá Boleslav). V první dekádě jasně dominuje LTC Praha, které na pomyslném trůnu vystřídá pouze jednou I. ČLTK Praha. Od poloviny padesátých let až do poloviny šedesátých let kraluje Rudá Hvězda Brno, potažmo TJ ZKL Brno. Do popředí se následně na několik let dostává vojenská Dukla Jihlava. Na přelomu 20. a 21. století dominuje místní nejvyšší soutěži Vsetín. Nejvíce titulů v historii v tuzemské nejvyšší soutěži získalo Brno (13krát, Rudá hvězda a ZKL), druhá je Dukla Jihlava s dvanácti tituly a třetí příčku opanuje LTC Praha s jedenácti mistrovskými triumfy (Řepka, 2020).

3.2 Charakteristika ledního hokeje

„Lední hokej je sportovní hra branková, jejíž děj se odehrává na lední ploše a je tvořen činností všech hráčů zaměřenou celkově na útok nebo obranu a jejím cílem je, aby bruslící hráči vstřelili kotouč vedený hokejovou holí do branky soupeře. Šířka variant činností a rychlost jejich provádění je dána jejich velkým počtem, rozděleným podle účelu na herní činnosti jednotlivce, skupin nebo celého družstva“ (Kostka, Bukač, & Šafařík, 1986, str. 9).

Lední hokej je charakteristický velkým množstvím neobvyklých činností. Jen málokterý jiný sport využívá nezvyklý pohyb, jako je bruslení, ovládání hracího předmětu (kotouče) prostřednictvím hokejové hole, a to vše v atmosféře neustálého (a často velmi tvrdého) fyzického kontaktu mezi soupeři. K tomu je třeba přičíst váhu a tvar chráničů, které hráče kryjí před údery kotouče i soupeřů (a často i ledu) (Bukač, 2005, str. 9).

Pro lední hokej je dále příznačné rozdělení ledové plochy a pevné ohrazení hřiště, jež ponechává kotouč stále ve hře. Hokej je charakteristický velkou dynamikou hry a snahou prosadit se v tvrdých osobních soubojích. Tím se stává atraktivním pro hráče i diváka. Z obliby této hry vyplývá i neobyčejný zájem o výsledky reprezentačního mužstva. Reprezenace v hokeji se stala společenskou záležitostí a veřejnost ji citlivě sleduje (Kostka, 1984).

V této kapitole stručně shrnu základní rysy ledního hokeje, kterými myslím velikost hřiště, počet hráčů a rozhodčích nebo hrací dobu.

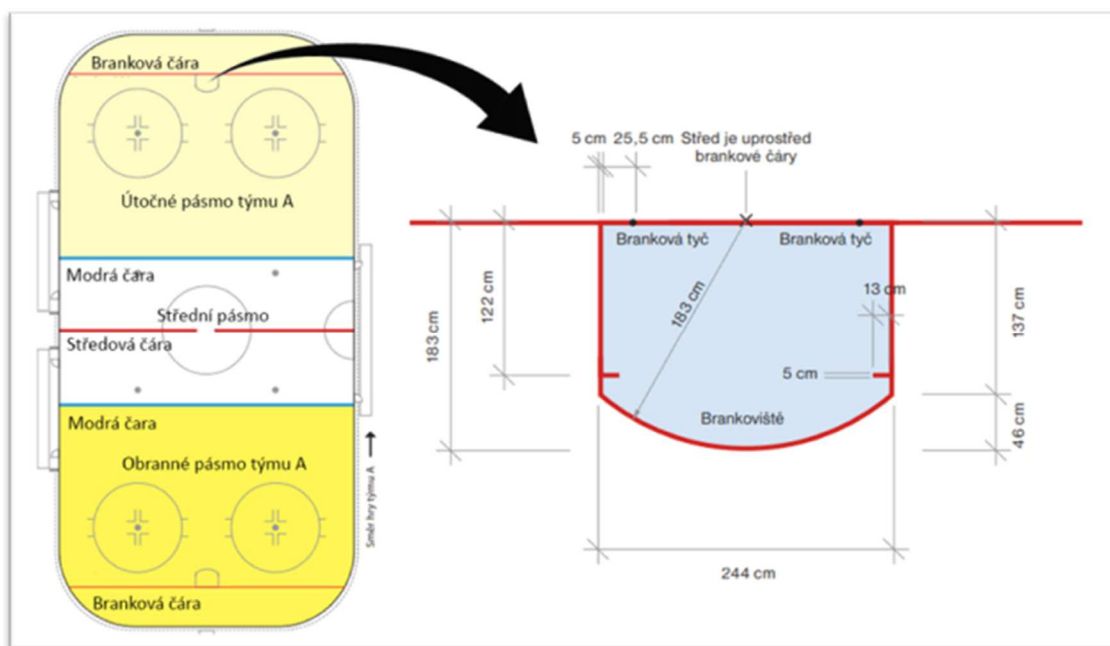
Aby mohl tým hrát utkání, musí být schopen na začátku utkání postavit na led minimálně pět hráčů v poli a jednoho brankáře (Český svaz ledního hokeje, 2018).

Většinou je však tým sestaven nejméně z 20 hráčů, kteří se velmi často střídají. Hokejový zápas se hraje na 3 třetiny po 20 minutách hracího času, se dvěma 15minutovými přestávkami. Vinou velkého počtu přerušování hry – prohřešky proti pravidlům, vyloučení, zranění hráčů apod. – trvá zápas obvykle 2 – 3 hodiny. Pokud zápas skončí nerozhodně, pokračuje se v takzvaném prodloužení a samostatnými nájezdy (Fortin, 2003).

Hokejová plocha má tvar obdelníku se zaoblenými rohy. Delší strana plochy musí mít 56-61 metrů a kratší strana hřiště 25-30 metrů. Ledovou plochu protíná 5 čar. Modré útočné čáry rozdělují hřiště na 3 pásma, červené čáry pak značí střed hřiště a brankové čáry. Na ledové ploše najdeme ještě 9 bodů pro vhazování. 5 bodů se nachází ve

středním pásmu a v každém útočném pásmu tudíž 2 body. Celé hřiště je obepnuto hrazením, jehož minimální výška je 117 centimetrů a maximální výška 122 centimetrů. Branky jsou umístěny ve středu brankových čar. Rozměry branek jsou stanoveny rozměry 183 centimetrů na šířku a 122 centimetrů na výšku. Z přední strany je branka obklopena brankovištěm, jež má tvar půlkruhu o poloměru 180 centimetrů. Konstrukce branek je tvořena ocelovým rámem s předepsaným vzorem o vnějším průměru 5 centimetrů (Český svaz ledního hokeje, 2018).

Hokejový kotouč, hovorově pojmenovaný také jako puk, má tvar plochého válce s průměrem 7,62 centimetrů a výškou 2,54 centimetrů. Kotouč se vyrábí ze speciálního kaučuku a jeho hmotnost je stanovena na 165 gramů. Hry se v jeden okamžik účastní pět hráčů a jeden brankář z každého týmu. Podle propozic dané soutěže zápas řídí jeden nebo dva hlavní a dva čároví rozhodčí. Hra je rozdělena na 3 části (třetiny), z nichž každá trvá 20 minut čistého času (Český svaz ledního hokeje, 2018).

Obrázek 9. Schéma ledové plochy a brankoviště (Český svaz ledního hokeje, 2018, str. neuvedena)

3.3 Systematika ledního hokeje

Pokud se zamýšlíme nad tréninkem a metodikou, je žádoucí celý tento proces nějakým způsobem systematizovat či zorganizovat, abychom se v něm lépe orientovali a dosáhli požadovaných dílčích, ale zejména dlouhodobých cílů (Janek, 2015).

Pod pojmem systematika ledního hokeje rozumíme základní uspořádání, rozřídění a vysvětlení hry, jejíž děj je tvořen činnostmi jednotlivců (herní činnosti jednotlivce), skupin (herní kombinace) a celého družstva (herní systémy) a je ovlivňován a řízen trenérem“ (Pavliš, 2000, str. 19).

Podle Pavliše (2000) tedy rozdělujeme systematiku ledního hokeje podle počtu hráčů, podílejících se na dané situaci na:

- herní činnosti jednotlivce
- herní kombinace
- herní systémy

Dle Kostky (1984) je hokej sportovní hra, jejíž děj je tvořen činnostmi soupeřících hráčů, kteří se snaží prokázat svou převahu tím, že vstřelí větší počet branek. Podle vztahu družstva ke kotouči rozlišujeme v ledním hokeji dvě fáze, jimiž jsou vždy na jedné straně útok a na druhé straně obrana. Útočná fáze hry je taková, když má tým v držení kotouč. Snaží se ho udržet a cílem všech jeho kroků je ohrožit soupeřovu branku a vstřelit gól. Obranná fáze hry nastává tehdy, když je v držení kotouče soupeř. Družstvo se soupeři kotouč snaží sebrat a zároveň usiluje o to, aby soupeř nemohl vstřelit branku.

Podle vztahu družstva ke kotouči dělíme v ledním hokeji hru na dvě fáze:

- útočná
- obranná

Samostatnou kapitolou je pak bruslení. Jedná se o základní a nezbytnou dovednost v ledním hokeji a v systematice ji vyčleňujeme zvlášť (Pavliš, 1998).

3.3.1 Herní kombinace

Lední hokej je týmová sportovní hra, a proto vyžaduje spolupráci mezi všemi hráči jak v obraně, tak v útoku. Pokud se v dané konkrétní situaci na této spolupráci či výpomoci podílí dva a více hráčů, jedná se o tzv. herní kombinaci. Je potřeba, aby tyto kombinace byly koordinované a sehrané (Janek, 2015).

Herní kombinace jsou herní činnosti dvou nebo více hráčů, které ve vzájemné spolupráci vědomě řeší určitou herní situaci (Kostka et al., 1986).

Využívá se při nich organizovaného a koordinovaného pohybu zapojených hráčů a uplatnění je ve všech pásmech, ať již z hlediska útoku či obrany. Kvalitní zvládnutí herních kombinací vychází z kvality hokejového bruslení a herních činností jednotlivce (Perič, 2002).

„Herní kombinace je vědomá spolupráce dvou a více hráčů, kteří se na dané herní situaci podílejí“ (Pavliš, 2000, s. 127).

V závislosti na držení kotouče družstvem, členíme podle Periče (2002) herní kombinace na:

útočné herní kombinace

- přihráj a jed'
- křížení
- zpětné přihrávky a přenechání kotouče
- clonění

obranné herní kombinace

- přebírání
- zajišťování
- zdvojování
- odstupování

Přihraj a jed'

V nejjednodušší podobě přihrává hráč kotouč spoluhráči, najíždí do volného prostoru a dostává přihrávku zpět. V této variantě má kombinace zjednodušenou podobu trojúhelníku, jehož dvě strany tvoří přihrávky a třetí stranu pohyb hráče (Perič, 2002).

Tato útočná HK vytváří u hráče účelný návyk pokračovat ihned po odehrání kotouče v jízdě tak, aby od spoluhráče mohl opět dostat přihrávku do vhodného postavení (Kostka et al., 1986).

Křížení

Významná kombinace založená na principu výměny míst. Z hlediska hry je využívána v situacích 2-1, 2-2, 3-3. Rozhodující úlohu má hráč bez kotouče, který najíždí proti kotouči (Dubovov, 2008).

Perič (2002) říká, že při výměně míst dochází k překřížení drah hráčů. Hráč bez kotouče si najíždí pro přihrávku do akčního prostoru hráče s kotoučem, který po přihrávce naopak jede na jeho původní místo.

Zpětné přihrávky a přenechání kotouče

Je to kombinace, při které se hráč snaží zabránit soupeři v napadení tím, že přihrává kotouč do volného prostoru za sebe, kam najíždí jeho spoluhráč (Kostka et al., 1986).

Vychází z postavení hráčů za sebou, kdy hráč, který je blíže brance soupeře a je obvykle těsně obsazován soupeřem, přihrává vzad volnému spoluhráči. Hráč při této herní kombinaci buď vědomě přihrává kotouč spoluhráči, nebo jej zanechává na místě a odjíždí od něj (Perič, 2002).

Clonění

HK založená na clonění spočívá v součinnosti hráčů, kdy hráč bez kotouče svým pohybem a postavením dovoleným způsobem omezuje činnost bránícího soupeře, a tím usnadňuje svému spoluhráči kontrolu nad kotoučem (Janek, 2015).

Při této HK se hráč snaží znemožnit soupeři napadení hráče s kotoučem zaujetím vhodného postavení (Kostka et al., 1986).

Tato kombinace bývá často uplatňována samostatně, ale bývá i propojena s dalšími HK (např. při zpětné přihrávce, křížení apod.) (Perič, 2002).

Přebírání

Je to herní činnost dvojice hráčů, při které si bránící hráči vyměňují na určitý čas soupeře a čelí tak jeho útočné činnosti (Kostka et al., 1986).

HK založena na přebírání je většinou reakcí na křížení útočníků, nebo na prohraný souboj jednoho z obránců, při kterém soupeř uniká do výhodnějšího herního postavení (Perič, 2002).

Podle Pavliše (2000) se jedná o součinnost hráčů, při které si bránící hráči přebírají soupeře s veškerou osobní i zónovou odpovědností. Tato kombinace vyžaduje komunikaci a taktickou vyspělost.

Zajišťování

Jedná se o součinnost hráčů, při které bránící hráč svým pohybem a postavením zajišťuje činnost a prostor svého napadajícího spoluhráče. Jedná se o určitou výpomoc ve formě spolupráce při napadání protihráče s kotoučem (Janek, 2015).

Dle Periče (2002) tato kombinace spočívá v řešení herní situace, kdy druhý bránící hráč pohybem a postavením zajišťuje obrannou akci svého spoluhráče. Pokud je spoluhráč překonán útočníkem, může okamžitě napadat.

Zdvojování

Je to herní činnost dvojice hráčů, při které oba napadají soupeře s kotoučem (Kostka et al., 1986, str. 103).

Při zdvojování dochází k početní převaze 1 – 2 (jeden útočící hráč proti dvěma bránícím). Touto převahou se zvyšuje pravděpodobnost získání kotouče a následné založení útoku. Zdvojování bývá také využíváno k obraně proti vynikajícím hráčům, kteří jsou většinou schopni úspěšně řešit situace 1 – 1 (Perič, 2002).

Odstupování

Odstupování představuje záměrný a dočasný přechod z těsného obsazování na obsazování zónové (Janek, 2015).

Toto vzdálení se nazývá odstupování a jeho hlavní význam spočívá v zesílení tlaku na obranu určitého prostoru, v obraně nekrytého hráče v nebezpečném prostoru a v podpoře obranné činnosti (zajištění) bránících spoluhráčů (Perič, 2002).

3.3.2 Herní systémy

Podle Pavliše (2000, str. 22) je pojem herní systém definován jako „vědomé řešení vzniklé herní situace (útočné nebo obranné) na základě hry jednotlivců a spolupráce hráčů jednoho družstva, podílejících se v daném okamžiku na řešení.“

Systémem hry v ledním hokeji rozumíme základní způsob hry mužstva v útoku a obraně, s přesně vymezenými povinnostmi jednotlivců i skupin hráčů ve všech pásmech hřiště, po dobu celého průběhu hry nebo v určitých jejích částech. To znamená, že systém hry v sobě zahrnuje jak útočné, tak obranné úlohy (Filip, 2014).

Stejně tak jako v herních kombinacích, členíme herní systémy s ohledem na to, zda je tým v držení kotouče či nikoliv. Herní systémy členíme podle Kostky (1984) na:

útočné herní systémy

- rychlý protiútok
- postupný útok
- přesilová hra

obránné herní systémy

- zónový presink
- územní obrana (zónová)
- osobní obrana
- kombinovaná obrana

Rychlý protiútok

Je přímou a bezprostřední odezvou na útočnou akci soupeře a staví na jeho útočné hře. Směřuje k přímému, plynulému, rychlému přechodu přes útočnou modrou čáru a usiluje o vytvoření přesilové či útočné situace v útočném pásmu. Založení vzniká pomocí okamžité průnikové přihrávky před červenou či útočnou modrou čáru (Filip, 2014).

Jedná se o útočný herní systém, vyznačující se rychlým přechodem z obrany do útoku, který umožňuje po vniknutí do útočného pásma okamžité zakončení (Kostka et al., 1986).

Postupný útok

Postupný útok je charakteristický delším časovým úsekem a pomalejším průběhem hraným víc do šířky. Zakončení je realizované po čtených pozičních přihrávkách se záměrem vytvořit jistou střeleckou pozici. Charakteristickou pro postupný útok je útočná kombinace přihráj a jed' (Filip, 2014).

Kostka et al., (1986) říká, že postupný útok je realizován spoluprací celého družstva a zakončuje ho hráč v dobrém střeleckém postavení nebo hráč, který byl úspěšný v osobním souboji proti zpevněné obraně, kterou záměrně a aktivně narušuje. Postupným útokem se herní situace aktivně vytváří, a proto je nezbytné, aby hráči získali návyk stálého pohybu a s ním souvisejícího přejímání kotouče ve hře.

Přesilová hra

Zvláštní herní situací, jež se od klasické hry odlišuje zejména počtem hráčů na ledové ploše je přesilová hra.

Je to útočný systém používaný proti obraně soupeře, která je oslabená o jednoho nebo dva vyloučené hráče (Kostka et al., 1986).

Početní převaha umožňuje útočícímu družstvu vyvinout velký tlak na soupeře, což se projevuje aktivní činností útočících obránců, z nichž jeden ve středním pásmu často plní úlohu tzv. útočného obránce (Závodský & Kostka, 1963).

Úspěšná realizace systému přesilové hry je podle Kostky (1984) podmíněna především těmito zásadami:

- získat kotouč při vhazování
- rychle a bezpečně proniknout do útočného pásma
- vnutit soupeři v útočném pásmu svoje pojetí hry a narušit kompaktnost zónové obrany
- vyvinout na soupeře takový tlak, aby ho uvedl do pasivní defenzívy a zabránil mu vyvézt nebo vyhodit kotouč z obranného pásma

Zónový presink

Je nejagresivnější forma bránění. Uplatňuje se proti kombinačně vyspělé hře soupeře vytvářením tlaku na hráče s kotoučem a prostorovým tlakem na herní tvar soupeře. Charakteristickým znakem je rychlý přístup k hráči za účelem neposkytnout čas a prostor na rozvinutí a zakončení útoku (Filip, 2014).

Dle Kostky (1984) je zónový presink obranný systém, který využívá princip zónové obrany a je zahajován okamžitě po ztrátě kotouče. Prvořadým úkolem je co nejrychleji napadnout soupeře s kotoučem a obsadit všechny ostatní protihráče tak, aby nebyli schopni převzít kotouč.

Územní obrana

Je systém hry, při kterém jednotliví hráči brání soupeři v pronikání k brance v předem určených zónách a neustále v těchto zónách mění své pozice, vzhledem k pohybu kotouče (Kostka et al., 1986).

Uplatňuje se při kombinačním jednoduchém útočném pojetí hry soupeře s malou variabilitou pohybu útočících hráčů. Zónová zodpovědnost může být realizovaná celoplošně nebo jen ve vymezených pásmech (Filip, 2014).

Osobní obrana

Osobní bránění je v podstatě situačně volné či těsné obsazování soupeře. Cílem bránění je zamezit či omezit soupeři možnost přihrávání. Obrazem hry jsou četné herní situace 1-1 (Dubovov, 2008).

Dle Kostky (1984) se jedná o obranný systém, který je založen na principu volné a těsné osobní obrany a osobního presinku s přebíráním. I když prvky osobního bránění jsou základem systému, dochází k častému přebírání protihráčů, při kterém je nezbytný dobrý obranný pohyb všech hráčů.

Osobní obrana je neefektivní při herní variabilitě útočného herního tvaru a je značně náročná na kondiční potenciál hráčů. Rozhodující je rychlost reakce na pohyb soupeře (Filip, 2014).

Kombinovaná obrana

Je obranný systém, ve kterém hraje část hráčů územní obranu a další část brání osobně. Nejčastěji se vyskytuje při osobním obsazování vynikajícího protihráče nebo osobním bráněním vynikající útočné řady (Kostka et al., 1986).

3.4 Charakteristika herních činností jednotlivce

Herní činnosti jednotlivce chápeme jako motorické dovednosti v individuální i kolektivní herní činnosti. Herní činnosti představují komplex pohybových, nervových, metabolických a psychických struktur, jež se zapojují při sportovním výkonu (Kostka, 1984).

Dle Pavliše (1998) chápeme herní činnosti jednotlivce jako činnosti, které jsou komplexem dílčích útočných a obranných úkolů jednotlivce, jež na sebe navazují a vzájemně se podmiňují. Jsou charakterizovány úsilím hráče udržet či získat kotouč v kterémkoli pásnu hřiště a vytvořit tak možnost rozvinutí či zakončení útočné fáze.

Prvním předpokladem k účelnému pohybu na ledě je bruslení, ale teprve kombinací bruslení a techniky hokejky s kotoučem pozorujeme rozdíly v provedení mezi jednotlivými hráči. Herními činnostmi tedy nazýváme komplex všech pohybových i nepohybových aktivit jednotlivců, které vedou ke prospěchu samotných hráčů a jejich týmu. Jedná se o činnosti útočné, při kterých se hráč s kotoučem či bez snaží vsítit kotouč do soupeřovi branky, nebo obranné, při kterých se jedinec naopak snaží svou branku ubránit (Kostka, 1984).

Hokejový brankář musí k důstojnému vykonávání své činnosti zvládat úplně jiný komplex aktivit než samotní hráči. Již podle samotného výzoru a povaze výstroje je zřejmé, že brankář nemůže vykonávat stejné herní činnosti jako ostatní hráči. Herní činnosti brankáře proto mají svou samostatnou složku (Bukač & Dovalil, 1990).

Ve většině případů herních činností jednotlivce se pro samotnou realizaci využívá hokejová hůl (přihrávky, střelba, odebírání kotouče apod.) (Perič, 2002).

Hokejová hůl musí mít správnou délku – tu poznáme jednoduše, pokud hráč stojí na bruslích, hůl je po bradu. Na konci hole je koncovka, která slouží pro lepší uchopení hole, aby hráči nesklouzávala ruka. Hráči si ji vyrábějí sami z hokejové lepenky. Druhý konec hole, tzv. čepel, je mírně zahnutý a většinou se také obaluje hokejovou lepenkou, která lépe tlumí kotouč, který pak po holi méně klouže. Vrstva lepenky by měla být velmi tenká a nesmí být opakovaně namotávána na čepel. Hráč drží hůl na levou či pravou stranu (podle toho, na které straně těla je čepel, když hráč drží hůl oběma rukama a zahnutí směřuje dopředu). Z tohoto důvodu také rozeznáváme „horní“ ruku (na konci hole) a „dolní“ ruku (blíže k čepeli) (Perič, 2002).

Herní činnosti jednotlivce v ledním hokeji budeme opět členit podle toho, zda je tým v držení kotouče a snaží se vstřelit branku – útočné, nebo má kotouč v držení soupeř a hráči se naopak snaží zabránit obdržení branky – obranné. Podle Periče (2002) můžeme HČJ rozdělit následujícím způsobem:

herní činnosti útočné

- uvolňování s kotoučem
- uvolňování bez kotouče
- zpracování a přihrávka kotouče
- střelba

herní činnosti obranné

- obsazování hráče s kotoučem
- obsazování hráče bez kotouče
- osobní souboje
- blokování střel
- obrana prostoru

herní činnosti brankáře

- základní postoj
- přemísťování v brance
- chytání střel po ledě
- chytání střel nad ledem

3.4.1 Útočné herní činnosti jednotlivce

Uvolňování hráče s kotoučem

Uvolňování hráče s kotoučem se v ledním hokeji dle Kostky (1984) ukazuje jako významná útočná herní činnost, díky které se hráč dostává do výhodnějšího postavení. Takové postavení je důležité pro další činnosti, jako přihrávku, střelbu či další pohyb s kotoučem. Uvolněním se před protihráčem získáváme pro svůj tým výhodu v podobě přečíslení, které zvyšuje předpoklady zakončení akce a vstřelení branky.

Hráč při uvolňování s kotoučem překonává soupeře pomocí rychlosti bruslení či manévrováním, tj. náhlou změnou směru, zastavením nebo startem. Tyto manévry využívá tvořivým způsobem a velmi důležitý je moment překvapení. Právě tato hlediska charakterizují vynikajícího hokejistu (Perič, 2002).

Technika a taktika uvolňování s kotoučem je ovlivněna charakterem herní situace a liší se především prostorem, kde se odehrává a způsobem obranných činností. Při uvolňování je důležitým prvkem vedení samotného kotouče. Při vedení je kotouč mezi patkou a středem čepele. Hlava hráče by měla být zvednuta, aby hráč mohl sledovat děj kolem něj a co nejrychleji reagovat na herní situace. Široké periferní vidění je proto pro hráče nezbytné. Hráč má kotouč stále v patrnosti, jelikož se nachází v zorném poli periferního vidění, ale současně se soustředí především na situaci odehrávající se na ledě. Opakem periferního je vidění centrální. Hráč v takovém případě upřeně sleduje kotouč a nevěnuje se dění kolem. Sledováním kotouče se hráč snaží vynahradit špatnou techniku hole a je to chyba především začátečníků. U vedení kotouče je dále důležité držení hole pevně na ledu, které předchází vyražení kotouče úderem (Kostka, 1984).

Uvolňování hráče s kotoučem má podle Periče (2002) dvě základní části:

Vedení kotouče, které můžeme dále dělit na:

- vedení krátkým a dlouhým driblinkem
- vedení tažením a tlačáním kotouče

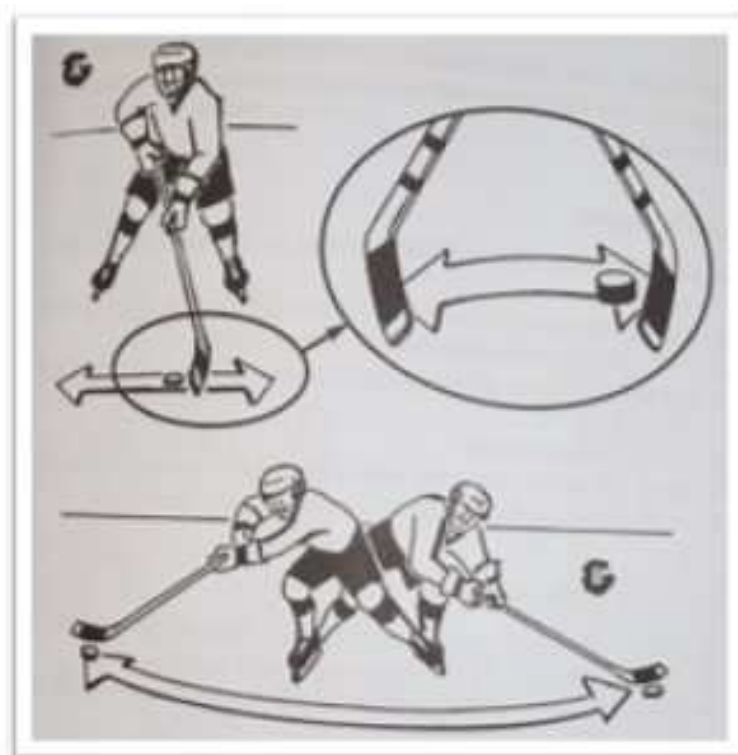
Obcházení soupeře, které hráč provádí:

- kličkou
- obhozením nebo prohozením

Prvním způsobem, jakým hráč může vézt kotouč je driblink. Hráč drží hůl oběma rukama a střídavě posouvá kotouč z jedné strany na druhou. Z hlediska délky tohoto posunu rozlišujeme krátký driblink, při kterém se kotouč pohybuje přibližně v šíři ramen

a dlouhý, kdy má pohyb velké rozpětí. Velmi důležitá je práce zápěstí, která umožňuje citlivé natáčení čepele, a tím přiklopení kotouče holí. Ruka, která drží hůl níže k čepeli nespívá rukojeť příliš pevně, ale posunuje se na holi podle potřeby nahoru a dolů. Při vedení může být kotouč na jedné či druhé straně těla. Pokud je na straně která je souhlasná s držením hole, pak hovoříme o držení hole po ruce (forhend). V opačném případě vede hráč kotouč přes ruku (bekhend) (Perič, 2002).

Dle Kostky (1984) je krátký driblink základním způsobem vedení kotouče při uvolňování. Kratší rozsah driblinku je předpokladem dobrého citu pro kotouč a hráč je schopný s kotoučem rychleji manévrovat. Při menším rozsahu driblinku tak hráč může rychleji přihrát nebo objet protihráče. Naopak driblink s větším rozsahem snižuje rychlost hráče. Jak při krátkém driblinku, tak při dlouhém driblinku velmi záleží na práci a koordinaci nohou.

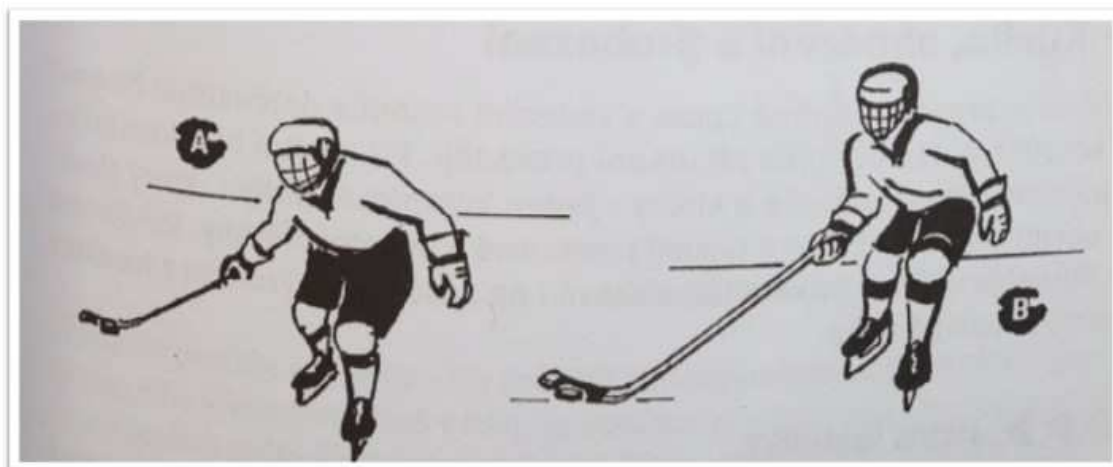

Obrázek 10. Krátký a dlouhý driblink (Perič, 2002, s.53)

Vedení kotouče driblinkem hráči používají bezprostředně před protihráčem, před samotným prohozením a obhozením, nebo před vystřelením na branku tak, aby brankář ani blokuující obránce nemohl dobře odhadnout, kdy bude střílet (Kostka, 1984).

Méně častým způsobem je pak tažení a tlačení. Nepochází při něm ke střídatému posunu kotouče do stran. Hůl přitom hráč může držet jen jednou rukou (většinou horní)

a podle pozice kotouče vzhledem k tělu hovoříme o tlačení (kotouč je před tělem) nebo k tažení (kotouč je za tělem) (Perič, 2002).

Obrázek 11. Vedení tažením a tlačáním (Perič, 2002, s.53)

Vedení kotouče tažením se používá při přešlapování a vyjíždění zatáček. Kotouč je veden šikmo stranou od hráče a čepel značně přiklopena směrem ke kotouči. Pokud hráč mění směr pohybu, přenáší čepel nad kotoučem na druhou stranu a přiklápí ji z druhé strany kotouče tak, že kotouč táhne do opačného oblouku. Vedení kotouče tažením lze provést také tak, že hráč upustí hůl spodní rukou a svírá ji pouze rukou silnější, tedy horní. Čepel hole musí být pevně na ledě a zároveň patřičně přiklopena ke kotouči. V zatáčce hráč vysunuje vnitřní koleno směrem dopředu a ven z oblouku a druhou rukou cloní soupeře. Při tomto způsobu tažení kotouče se hráč snaží kotouč co nejvíce oddálit od protihráče (Kostka, 1984).

Dle Periče (2002) využívají hráči vedení kotouče tažením a tlačáním zejména při startech, speciálních situacích (obcházení bránícího hráče) nebo pokud si chtějí krýt kotouč tělem před protihráčem.

Naproti tomu dle Kostky (1984) se vedení tažením a tlačáním využívá tehdy, pokud se hráč rozjíždí a není bezprostředně ohrožován žádným soupeřem.

Chyby, již se hráči během driblinku nebo vedení tažením a tlačáním mohou dopustit jsou dle Periče (2002) sumarizovány takto:

- soustředěné sledování kotouče zrakem (hráč nesleduje herní situaci)
- absece pohybu zápěstí (čepel hole se nepřiklání ke kotouči)
- hráč drží hůl oběma rukama shora (nemá jednu zespoda a druhou svrchu)
- hráč při driblování nebruslí

- při dlouhém driblunku se neposunuje „dolní“ ruka na držadle hole
- driblink je ve stejném rytmu jako bruslení (přizpůsobuje se rytmu bruslení)

Nejdůležitějším prvkem každé kličky je klamný pohyb, jež předchází provedení samotné kličky. Význam tohoto pohybu spočívá v donucení protihráče reagovat právě na tento pohyb a útočník pak může snadněji provést vlastní kličku. Klamný pohyb může být proveden pohybem ramen a trupu, bruslemi, holí či další činností (naznačení přihrávky či střelby apod.) Klička by vždy měla být pouze východiskem pro další akci – zrychlení, přihrávku či střelbu. Při obhození hráč nejprve posílá kotouč kolem obránce, přičemž může využít přihrávku o hrazení. Následuje klamný pohyb, na který navazuje prudké zrychlení, kterým se hráč snaží dostat za obránce a zpracovat kotouč. Obhození vychází z obdobných principů, avšak kotouč se posílá mezi obránčovým tělem a holí nebo přímo mezi jeho nohama. Prohození je technicky náročnější a riskantnější variantou, avšak v mnoha případech efektivnější (Kostka, 1984).

Podle Kostky (1984) pak rozlišujeme, zda se hráč uvolňuje v:

- obranném pásnu
- středním pásnu
- útočném pásnu

V každém z těchto prostorů má klička jiný účel. V obranném pásnu slouží především ke zbavení se forecheckujícího hráče a zjednodušení rozehry. Ve středním pásnu uvolnění slouží k pronikání do útočného pásma. Uvolňování v útočném pásnu by mělo být vždy prostředkem k tomu, aby hráč dostal do střelecké pozice sebe samého, resp. některého se svých spoluhráčů (Kostka, 1984).

Chyby, kterých se hráči dopouštějí při provádění uvolnění s kotoučem charakterizoval Perič (2002) následovně:

- kličce nepředchází klamný pohyb
- klička je provedena do bránícího hráče
- kotouč není kryt tělem a čepel hole není přiklopena na kotouč
- hráč po kličce nezrychlí bruslení

Uvolňování bez kotouče

Je dle Kostky (1984) taková činnost, při níž se hráč snaží odpoutat od protihráče a získat takové postavení, které mu umožňuje:

- převzetí kotouče přihrávaného spoluhráčem
- odvracení pozornosti od spoluhráče, který přebírá kotouč
- střelbu z přihrávky

Uvolňování bez kotouče neprovádí jen hráč, který dostává přihrávku, ale často několik hráčů najednou. Kotouč však dostane pouze jeden z nich a to ten, který je podle přihrávajícího hráče v nejuhodnějším postavení. Práce ostatních hráčů je ovšem nezbytná. Nejenže by mohli kotouč sami dostat, ale svým uvolňováním odvracejí pozornost soupeře od skutečného adresáta přihrávky (Kostka, 1984).

Hráč bez kotouče se uvolňuje buď změnou rychlosti bruslení, nebo změnou směru bruslení. Nejčastěji najíždí do volného prostoru a čepelí hole na ledě ukazuje, kam má být adresován kotouč. Uvolňování hráče bez kotouče je ovlivňováno množstvím faktorů a jejich vzájemným spojením. Jedná se především o bruslařské schopnosti hráče, dovednost zpracovat kotouč a předvídat vývoj hry, ale také vzájemná součinnost v pohybu hráčů bez kotouče (Pavliš, 2002).

Dle Kostky et al. (1986) nastává nejvhodnější okamžik k uvolnění tehdy, ztratí-li soupeř kotouč ve středním nebo útočném pásmu. Soupeř v takové situaci jen těžko zvládá zaujmout správné obranné postavení a při rychle provedené akci lze získat početní převahu.

Při uvolňování bez kotouče klade dle Kostky (1984) hráč důraz především na:

- včasné zaujetí takového postavení, aby mohl dostat přihrávku
- nečekaný start z jízdy do potřebného prostoru, na který soupeř nestačí reagovat osobním obsazováním
- neustálý pohyb, který umožňuje nejen start z jízdy, ale také úsporu energie
- zaujetí takového postavení a postoje, ve kterém hráč bez kotouče znamená ohrožení branky

Přihrávání kotouče

Přihrávání je činnost, při níž hráč usměrňuje kotouč některému ze svých spoluhráčů tak, aby jej spoluhráč mohl zpracovat (Kostka et al., 1986).

Podle Periče (2002) je přihrávání základem většiny herních kombinací a týmové spolupráce. Samotná přihrávka se skládá ze dvou základních částí, jež spolu úzce souvisí. První částí je samotné přihrávání (odehrávání kotouče) a druhou je zpracování přihrávky (přijmutí kotouče).

Dobré provedení přihrávky je podle Kostky (1984) závislé především na:

- správném uvolnění spoluhráče a jeho schopnosti přijmout kotouč povolenou holí
- na schopnosti dobrého načasování a přesnosti přihrávky
- na ostatních spoluhráčích, jež správným uvolňováním zaměstnají protihráče a umožní spoluhráči s kotoučem, aby se podle situace rozhodl, komu přihrávat

Nejobecněji můžeme přihrávání rozdělit na dva způsoby:

- po ruce (forhend)
- přes ruku (bekhend)

Podle Bukače (2005) pak můžeme přihrávky členit podle charakteru a prostoru mnohem podrobněji. Tímto způsobem je rozdělujeme na:

- kolmé průnikové přihrávky
- poziční přihrávky
- zpětné přihrávky
- situačně výpomocné přihrávky
- přihrávání nebo nahození do volného prostoru
- přihrávky podél hrazení
- biliárové přihrávky
- střílené přihrávky
- finální přihrávky podél brankoviště v útočném pásmu
- finální diagonální přihrávky při přesilových hrách

V takovémto rozdělení platí, že kolmé přihrávky hru zrychlují a oproti tomu paralelní a zpětné přihrávky hru udržují a zpomalují. Krátké přihrávky hráči používají při akcích na malém prostoru, a naopak dlouhé k přenesení hry do jiného prostoru ledové plochy. Poziční přihrávka je přihrávka mezi dvěma obránci nebo obráncem a útočníkem. Taková přihrávka nevede k přímému postupu směrem vpřed, ale přenesení kotouče do volného prostoru, ze kterého bude možné postupovat výhodněji. Situačně výpomocnou přihrávkou se rozumí taková činnost, při které hráč směřuje kotouč ke spoluhráči, aby se vyhnul ztrátě kotouče. Tato přihrávka sice zpomaluje vývoj útoku, ale v případech, kdy je jiné řešení příliš riskantní, se ukazuje jako vhodné řešení. Při přihrávání a nahazování do volného prostoru se hráč snaží nasměrovat kotouč tak, aby ho v zamýšleném místě na ledové ploše spoluhráč dobrušil a přebral kontrolu nad kotoučem. U přihrávek podél hrazení a biliárových přihrávek hráč využívá k přihrávce samotného mantinelu. Důležitou schopností hráče je odhad, pod jakým úhlem nasměrovat kotouč na hrazení tak, aby se odrazil do zamýšleného prostoru, kde ho převezme spoluhráč. Střílené přihrávky směřují do brankového prostoru. Takovéto přihrávky mají velkou razanci a nepředpokládá se, že by se spoluhráč snažil tento kotouč zpracovávat. Účelem přihrávky je nasměrovat kotouč tak, aby měl spoluhráč v předbrankovém prostoru možnost kotouč tečovat. Brankář, před kterým byl v bezprostřední blízkosti změněn směr kotouče, má velmi málo času na reakci a to, zda kotouč chytí, více záleží na jeho poziční hře. Finální přihrávkou, jak už podél brankoviště, tak diagonální, je myšlena taková přihrávka, po které následuje zakončení spoluhráče z bezprostřední blízkosti nebo z velmi výhodné situace. Přihrávka směřuje na spoluhráče, který není obsazen a zároveň má aspoň částečně volnou trajektorii myšlené střely. Zakončující hráč se ocitá v situaci, kdy se brankář přesouvá z druhé strany hřiště a stojí před ním aspoň částečně odkrytá branka (Bukač, 2005).

Přihrávka po ruce

Nejčastěji je tato přihrávka prováděna švihem tak, aby kotouč letěl po ledě. Hráč u přihrávání stojí na obou nohou a hůl s kotoučem má mírně za tělem. Kotouč je mezi patkou a středem čepele. Hráč se dívá do místa myšlené přihrávky, avšak technicky zdatní hráči mohou naopak oklamat obranu pohledem jinam. Hráč svírá hůl pevně v ruce a rázným pohybem hole po ledě posune kotouč ve směru cíle přihrávky. Čepel hole po odehrání kotouče pokračuje dále do myšleného místa přihrávky (Perič, 2002).

Přihrávky hráč provádí buď dlouhým švihem, nebo krátkým švihem. Přihrávky dlouhým švihem provádí hráč tehdy, má-li možnost určité přípravy. Naopak přihrávku krátkým švihem využije hráč tehdy, je-li v tísní a nemá dostatečný čas na přípravu. První typ přihrávky je razantnější a používá se na delší vzdálenost, druhá je naopak rychlejší, kotouč při ní nerotuje a spoluhráč ji tak může lépe zpracovat (Kostka, 1984).

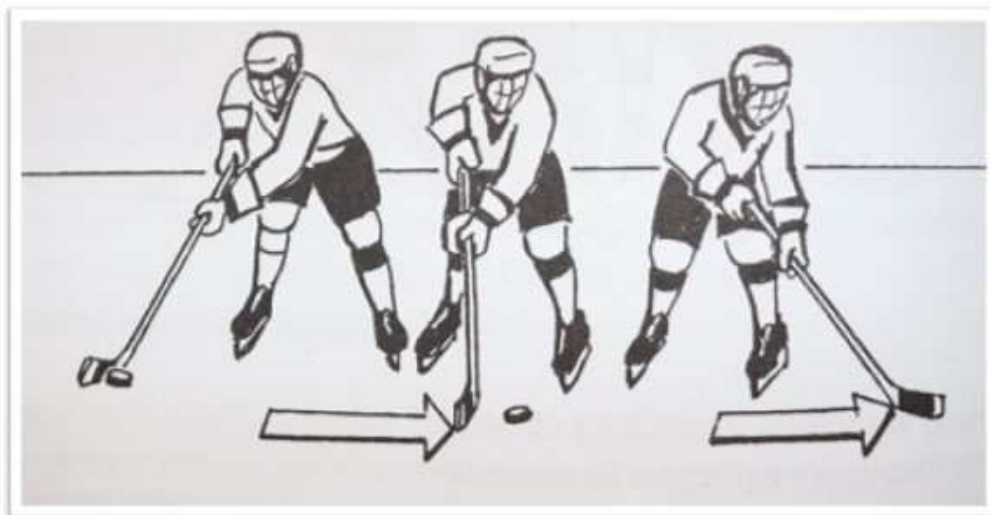
Technicky náročnějším typem přihrávky je přihrávka vzduchem, která vyžaduje přesný odhad vzdálenosti. Pokud hráč chce přihrát vzduchem, stojí v obdobném postoji jako u přihrávky po ledě. V okamžiku pohybu hole s kotoučem dochází pomocí pohybu zápěstí v odklopení čepele od kotouče a k následnému nadzvednutí hole přibližně do výše požadované přihrávky. Tím dojde k nadzvednutí kotouče z ledu. Přihrávka by měla dopadnout na led před spoluhráčem, kterému je adresována (Perič, 2002).

Obrázek 12. Přihrávka po ruce (Perič, 2002, str.57)

Přihrávka přes ruku

I přesto, že je od trenérů velký tlak na vedení kotouče zejména na forhendové straně čepele, vyskytne se během zápasu nespočet situací, kdy je hráč nucen přihrát přes ruku. Přihrávka bekhendem je však mnohem náročnější na přesnost i razanci, především kvůli zahnutí čepele hole na opačnou stranu.

Obrázek 13. Přihrávka přes ruku (Perič, 2002, str.58)

Technika provedení je obdobná jako u přihrávání po ruce. Hráč stojí na obou nohách, souhlasným bokem (u levého držení levým) ve směru přihrávky. Kotouč je na středu čepele na úrovni zadní nohy – u levého držení se jedná o pravou nohu. Prudkým pohybem rukou přihrává kotouč spoluhráči. Při nahrávání hráč přenáší váhu na nohu blíže směru (levák na levou) (Perič, 2002).

Přihrávka bruslí

Přihrávka bruslí se provádí zejména ve shluku u hrazení. Přihrávka bruslí lze provést pouhým usměrněním pohybu kotouče vytočením brusle tak, aby se kotouč odrazil zamýšleným směrem ke spoluhráči (Kostka et al., 1986).

U všech typů přihrávek platí, že by měli být co nejprudší. Razance však musí být taková, aby spoluhráč kotouč mohl zpracovat. Podle Kostky (1984) pak existují takové situace, ve kterých by hráč přihrávat neměl. Obvykle se nemá přihrávat:

- neví-li hráč, kde se pohybuje spoluhráč, kterému chce přihrát
- je-li hráč osobně bráněn tak, že se nemůže uvolnit
- do prostoru před vlastní brankou nebo úhlopříčně obranným pásmem
- nachází-li se útočník ve střelecké výseči, odkud může vystřelit na branku

Zpracování přihrávek

Zpracování je činnost, která umožňuje hráči získat kontrolu nad kotoučem (Kostka, 1984).

Podle Periče (2002) je zpracování stejně důležitá činnost jako přihrávání. Umožňuje pokračování herní akce a kvalitním zpracováním přihrávky se vytváří dobré předpoklady pro další činnost, jako je klička či vystřelení. Často se tyto činnosti dokonce spojují, takže zpracování se stává přípravnou fází např. pro střelbu.

Při zpracování hráč stojí na obou nohou, čelem či bokem ke směru přihrávky, hůl drží oběma rukama na ledě. Těsně před přijetím kotouče posouvá hůl ve směru přihrávky a těsně před dotykem hole s kotoučem začne provádět zpětný pohyb (ve směru přihrávky) a zachytává jej středem čepele. Poté pokračuje pohybem holí dál za tělo, a tím dochází k zastavení kotouče, který zůstává na čepeli hole. Při zpracování kotouče přes ruku je technika obdobná, hráč ale stojí k přihrávajícímu spoluhráči bokem a kotouč zachycuje bekhendovou stranou čepele (Perič, 2002).

Obtížné, nepřesné a skákající přihrávky je někdy výhodnější zpracovávat pomocí bruslí, rukou nebo položenou holí. Podstatou takového zpracování je zastavit letící kotouč tak, aby neodskočil mimo hráče, ale směrem k jeho holi nebo do pohybu jízdy (Rossiter, 1999).

Mezi základní chyby, kterých se hráči dopouštějí při zpracování kotouče, dle Periče (2002) jsou:

- při zpracování přihrávky nedochází ke zpětnému pohybu (kotouč odskakuje od čepele)
- hráč před přihrávkou nemá hůl položenou na ledě

Střelba

Hokejová střelba patří k technicky velmi náročné činnosti, a to především proto, že je třeba spojit mnoho různých pohybových složek a návyků v jeden harmonický celek. Při střelbě jde o vzájemnou souhru bruslení, vedení kotouče, vlastní techniky střelby, správného odhadu situace ve hře, postřehu, přesnosti a v neposlední řadě i s fyzickou připraveností každého hráče (Pavliš, 1998).

Dle Periče (2002) by střelba měla být zakončením drtivé většiny útočných akcí. Její efektivita tedy určuje počet vstřelených branek a tím výsledek utkání. Proto má nezastupitelné místo v současném hokeji.

Podle Kostky (1984) je pak střelba činností, při které se hráč snaží dopravit kotouč do soupeřovi branky. Střílející hráč musí před střelbou správně posoudit herní situaci, přičemž musí současně sledovat postavení a postoj brankáře i nekrytá místa v brance. To mu umožní, aby se správně a včas rozhodl, kdy a kam má střílet.

Střelbu můžeme rozdělit na:

střelba po ruce

- švihem
- přiklepnutým švihem
- krátkým přiklepnutím
- golfovým úderem

střelba přes ruku

- švihem
- přiklepnutím

jiné způsoby střelby

- tečování
- dorážení
- střelba ze vzduchu, z otočky, v pádu apod.

Podle Periče (2002) je efektivita střelby v utkání ovlivněna mnoha faktory. K těm nejdůležitějším řadí:

- fyzickou vyspělost hráče, která ovlivňuje jakou silou může hráč vystřelit
- schopnost vybrat nejvhodnější okamžik ke střelbě (např. při zakrytém výhledu brankáře)

- schopnost hráče přesně vystřelit

Předpoklady pro úspěšnou střelbu shrnul i Kostka (1984), podle kterého jsou ty nejdůležitější:

- fyzická zdatnost, která nesouvisí jen s razancí střely, ale taktéž zvyšuje šance uvolnit se od bránícího hráče
- psychická zdatnost, která je klíčová v situacích, kdy na hráči leží tíha okamžiku
- technika, která je základem pro přesnou střelbu, ale také pro dosažení potřebné razance
- rychlost pohybu, díky které by hráč neměl dát brankáři příležitost, aby se zklidnil a mohl se soustředit na to, kam útočník bude střílet
- rychlé zhodnocení situace pro správný výběr řešení
- výběr správného postavení, které je předpokladem pro střelbu

Za nejvhodnější místo pro střelbu jsou obecně považovány dolní a horní rohy branky, tedy místa, jež jsou poměrně nejvzdálenější od brankáře. Nejméně chráněné místo je v dolním rohu branky na té straně, kde má brankář vyrážecíku, a to ve výši asi 10 – 20 centimetrů nad ledem (Kostka, 1984).

Základní chyby, kterých se hráči dopouštějí při střelbě sepsal Perič (2002) následovně:

- hráč nevystřelí v nejvhodnějším momentu
- ruce málo pevně svírají hůl
- není odkloněna čepel od kotouče
- střelba z opačné nohy
- hráč nestřílí do volného prostoru
- při golfovém úderu hráč „podsekává“ kotouč čepelí, aby jej zvedl z ledu

Střelba po ruce švihem

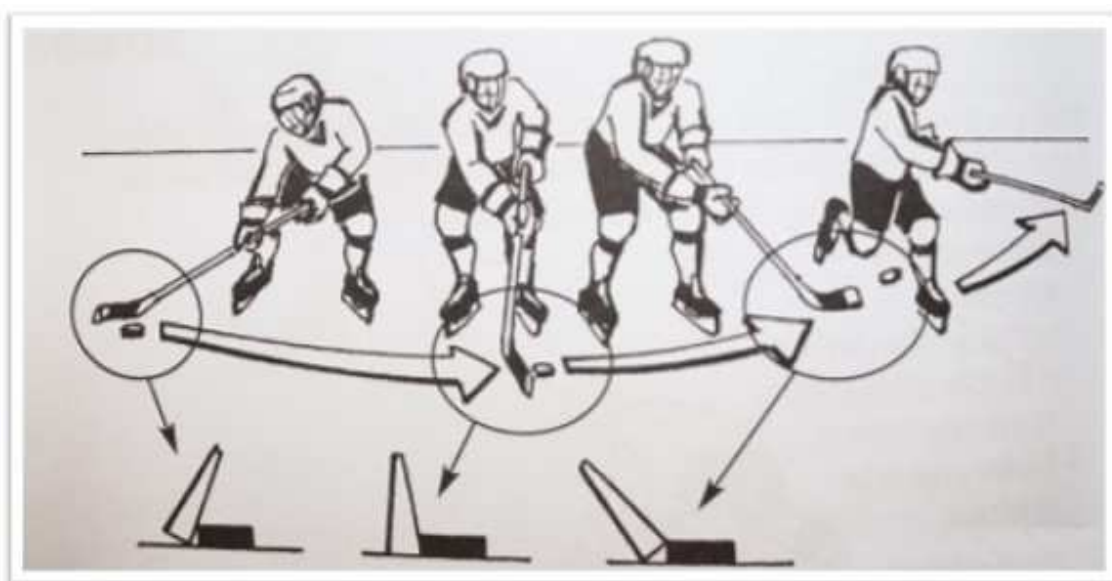
Střelba švihem je tvrdá, přesná a vhodná téměř při každé příležitosti. Hráč ji může použít za jízdy i když stojí (Rossiter, 1999).

Podle Kostky (1984) umožňuje střelci střelba švihem, aby vystřelil z poměrně malého prostoru.

Hráč stojí na na obou nohou bokem (u levého držení pravým) ke směru letu kotouče a hůl s kotoučem na patce čepele je za zadní nohou. Ruce svírají hůl velmi

pevně. Hráč prudce páčivým pohybem rukou zrychluje kotouč. Když se čepel dostane do úrovně přední nohy, dochází k odklápění čepel od kotouče a ke zvedání hole od ledu, přičemž společně s čepelí se zvedá i kotouč. Prudkým pohybem zejména dolní ruky a zápěstí je kotouč vystřelen do požadovaného prostoru. Hůl hráč zvedá přibližně do takové výšky, do jaké chce vystřelit kotouč (Perič, 2002).

Při stříbě švihem zadní noha vyrovnává pohyb tím, že zakopává šikmo dozadu a stranou. Kotouč se pohybuje po ledu v rozmezí asi půl metru a o prudkosti stříby rozhoduje rychlost švihového pohybu, síla tlaku hole na led a závěrečné zrychlení pohybem zápěstí (Kostka et al., 1986).

Obrázek 14. Stříba švihem (Perič, 2002, s.62)

Stříba po ruce přiklepnutým švihem

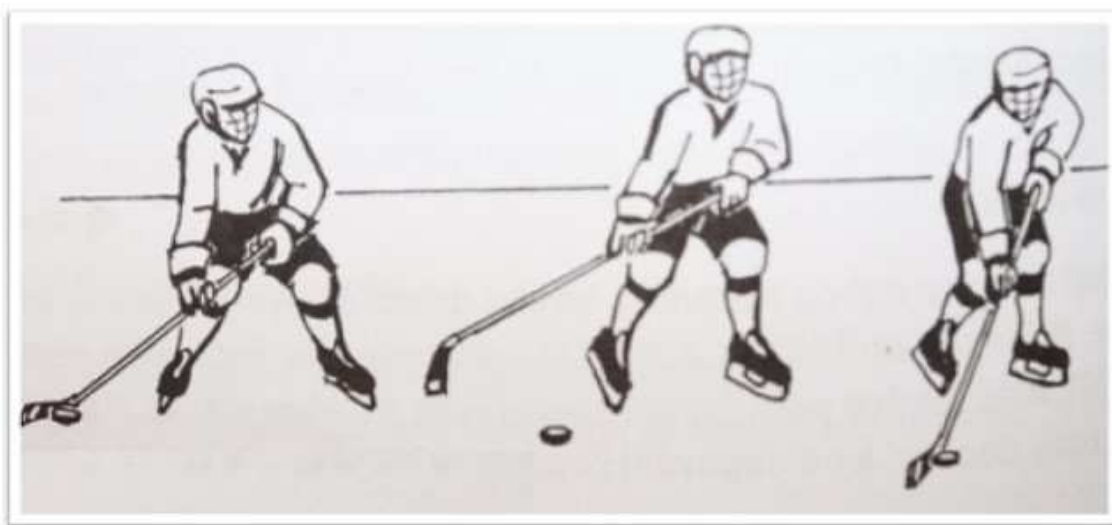
Technika u stříby přiklepnutým švihem je obdobná, jako u stříby krátkým švihem. Po zahájení pohybu kotouče dochází k oddálení hole od kotouče (vytočením zápěstí dozadu) a následnému udeření do kotouče a tím silnějšímu vystřelení. Váha se přesouvá na souhlasnou nohu a nesouhlasná noha provádí švihem dozadu vyrovnávací pohyb (Perič, 2002).

Jakmile se po oddálení hráčovy hole setká čepel opět s kotoučem, musí hráč co nejpevněji sevřít hůl a udeřit do kotouče co nejdůrazněji. Od síly úderu se odvíjí razance samotné stříly. Na úhlu, pod jakým byla čepel přiložena ke kotouči v okamžiku úderu, závisí, do jaké výšky je kotouč vystřelen. Čím více se čepel od kotouče odklání, tím výše kotouč poletí (Kostka et al., 1986).

Střelba po ruce krátkým přiklepnutím

Střelba krátkým přiklepnutím je využívána zejména pro střelbu v prostoru před brankou soupeře. Kotouč při ní hráč vystřeluje pouze pohybem zápěstí, čímž je docíleno velmi krátké doby provedení a zároveň dobré přesnosti, nemá však vysokou rychlost. Ta ale díky krátké vzdálenosti nemusí být velká. Důležitá je včasnost a přesnost (Perič, 2002).

Kostka (1984) vidí v této střelecké technice výhody zejména v její rychlosti a nepředvídatelnosti. Vzhledem k zvyšující se rychlosti bruslení i technické a taktické úrovni hráčů a brankářů, mají hráči nejen na střelu stále méně času. Osobní bránění velmi znevýhodňuje a ztěžuje střelbu švihem, a pro střelu dlouhým švihem dnes již skoro není prostor. Mnoho branek z bližší vzdálenosti dnes padá pouhým rychlým přiklepnutím kotouče. Hráč může tímto způsobem vystřelit kotouč i z nepřehledného shluku před brankou a brankář nemůže odhadnout směr střely podle pohybu čepele, protože střela je bez jakékoliv přípravy.

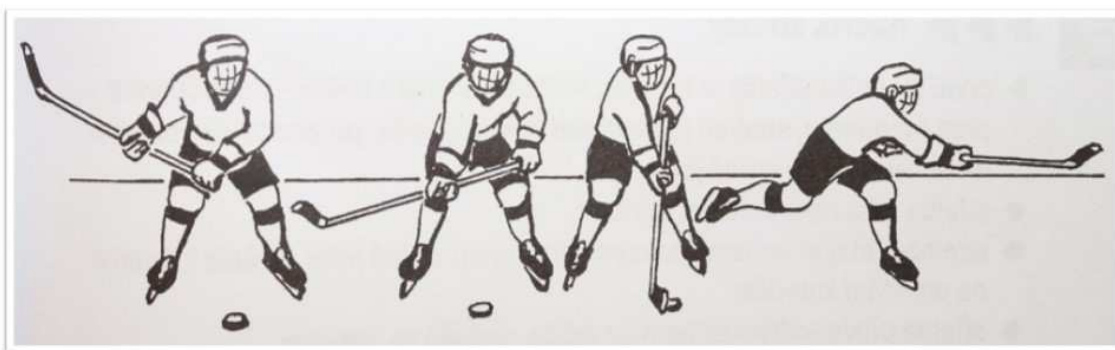
Obrázek 15. Střelba přiklepnutým švihem (Perič, 2002, s.62)

Střelba golfovým úderem

Golfovým úderem hráč dosahuje obvykle nejprudšího vystřelení, které se může pohybovat okolo 170 km za hodinu. Při takové rychlosti zdolá kotouč vzdálenost mezi modrou čarou a brankou za cca 0,3 sekundy. Nevýhodou je relativně dlouhá příprava na střelbu a nižší přesnost umístění kotouče. Proto tento druh střelby většinou využívají zejména obránci nebo se používá v situaci, kdy má hráč potřebný čas pro její provedení (Perič, 2002).

Podle Kostky (1984) není golfový úder příliš přesný a hráč při něm střílí pouze na branku, nikoli do určitého místa v ní. Velký náprah je navíc signálem pro brankáře i bránící hráče, aby se připravili na blokování a chytání vystřeleného kotouče. Ideální prostor pro střelbu golfovým úderem je prostor od modré čáry tak, aby kotouč letěl po ledě nebo těsně nad ním a spoluhráči před brankou ho mohli tečovat.

Hráč stojí souhlasným bokem ve směru vystřelení a nohy má mírně rozkročené. Kotouč je v rovině středu těla, asi půl metru před hráčem. Hráč drží hůl dolní rukou o něco níže, než je zvyklý. Napřahuje hůl vzad a nahoru (asi do výše ramen) a prudce švihá zpět, udeří středem čepele do kotouče a pokračuje švihem hůl dopředu před tělo a nahoru. Podle výše zvednutí hole se zvedá od ledu i kotouč. Váha se během střely opět přenáší na přední nohu a zadní noha vyrovnává pohyb švihem vzad, čímž vyrovnává pohyb paží a trupu (Perič, 2002).

Obrázek 16. Střelba golfovým úderem (Perič, 2002, s.63)

Střelba golfovým úderem je charakteristická také prohnutím hole, jež nastává při kontaktu čepele s kotoučem. Ve stejném okamžiku dochází k zapření hole o led a jejímu propružení, které závisí na technickém provedení střelby, síle, hmotnosti hráče a tvrdosti samotné hole. Při dobře zvládnuté technice dochází k odpružení hole a uvolnění energie, jež dodá kotouči větší razanci (Kostka, 1984).

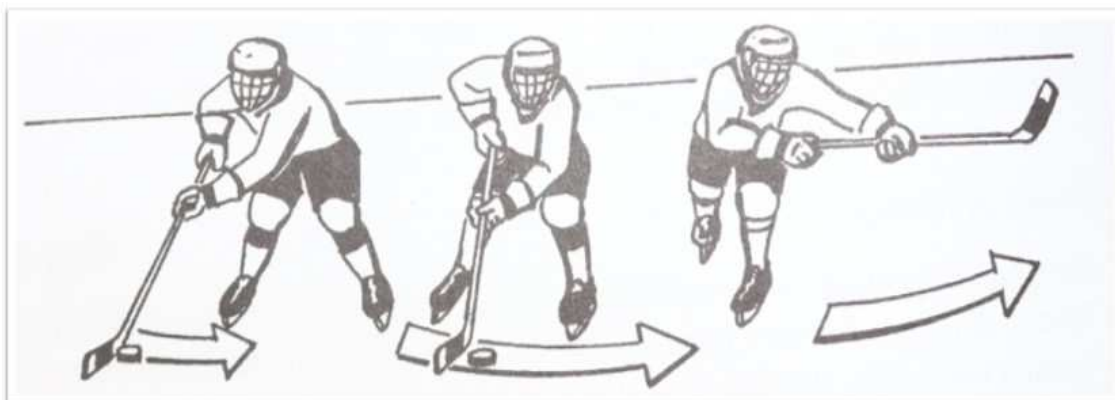
Střelba přes ruku švihem

Střelba přes ruku švihem je velmi podobná technice střelby švihem po ruce s tím rozdílem, že hráč provádí celý pohyb s kotoučem na bekhendové straně čepele.

Hráč stojí souhlasným bokem ke směru střelby, kotouč je na úrovni zadní nohy. Hůl pevně svírá a kotouč je u patky čepele. Prudkým pohybem rukou (především dolní ruky) a trupu, kterým si hráč pomáhá, je kotouč vystřelen. Výšku určuje odklopení čepele od kotouče a zvednutí hole od ledu. Váhu těla hráč přesouvá na souhlasnou nohu (Perič, 2002).

Střelbu přes ruku švihem hráč dle Kostky (1984) využívá zejména po kličce, kterou obešel soupeře na bekhendovou stranu.

Hokejovou hůl je výhodnější uchopit na rukojeti o hmat níže než při normálním držení, protože se tím lépe využije síla celého těla (Kostka et al., 1986).

Obrázek 17. Střelba přes ruku švihem (Perič, 2002, s.64)

Střelba přes ruku přiklepnutím

Střelba přiklepnutím přes ruku má podobný průběh jako střela přes ruku švihem s tím rozdílem, že kotouč je na úrovni přední nohy, a proto je omezený nápřah (Perič, 2002).

Využívá se ji dle Kostky (1984) po kličce brankářovi nebo hráče v bezprostřední blízkosti, kdy jen usměrňuje kotouč do branky a neklade důraz na razanci střely. Způsob provedení je náročnější, jelikož je obtížné odhadnout, kdy udeřit do pohybujícího se kotouče. Přiklepnutí kotouče se provádí v prostoru mezi špičkou a středem čepele. Zvednutí kotouče opět závisí na velikosti odklopení čepele od kotouče.

Jiné způsoby střelby

Podle Kostky (1984) do této kategorie patří takové způsoby střelby, které se v zápase objevují jen zřídka. Mezi takové způsoby střelby řadí např. dorážení a tečování.

V dnešním hokeji však gólů z právě těchto způsobů střelby padá nespočet, a proto jsou pohyb a orientace v prostoru před brankou velmi důležité, jelikož především z tohoto prostoru padá většina branek z dorážek a tečování.

Dorážení je činnost, při níž hráč najíždí k brance soupeře, kde doráží brankářem vyrážený kotouč. Často se stává, že brankář po prvním zákroku nestihne zaujmout vhodné postavení a dorážející hráč má tak snazší úkol. Důležité je ale to, aby se k odraženému kotouči hráč dostal, proto zásadní roli hraje orientace před brankou a síla hráče v soubojích, které se na pomezí brankoviště odehrávají (Kostka, 1984).

Tečování je při správném načasování neobyčejně nebezpečný způsob zakončení. Útočící hráč bez kotouče najíždí směrem k brance a čepelí hole mění směr vystřeleného kotouče, na který brankář může jen těžko reagovat. Pokud hráč zasahuje kotouč vyslaný po ledu, může buď odklonit čepel od ledu (tečovaná střela poletí nahoru), nebo naopak přiklonit čepel směrem k ledu (tečovaný kotouč zůstane na ledě) (Kostka, 1984).

Obrázek 18. Tečování kotouče (Fortin, 2003, str. 166)

3.4.2 Obranné herní činnosti jednotlivce

Obsazování hráče s kotoučem

Je činnost, při které se bránící hráč snaží získat kotouč (napadáním, bodyčekováním), znemožnit obsazovanému hráči úspěšnou přihrávku nebo zpomalit a narušit protiútok (napadáním, pohybem a postavením). Obsazování hráče se výrazně odlišuje technikou provádění, mírou agresivity i pojetím spolupráce bránících hráčů podle jednotlivých pásem (Kostka, 1984).

Obsazování hráče s kotoučem je pro obránce složitou činností z hlediska bruslařské techniky. Z pohledu koordinačních schopností klade tato činnost nároky na orientační schopnosti, kdy obránce musí sledovat vlastní pohyb a zejména pohyb ostatních hráčů. Obránce musí počítat s tím, že nejbližší hráč k soupeři s kotoučem je první napadající. Obrana je soustředěna na bránění středové osy a bránící hráč musí dodržovat správné obranné postavení mezi soupeřem s kotoučem a soupeřem bez kotouče, nebo soupeřem s kotoučem a vlastní brankou (Krpálek, 2011).

Jedná se o obrannou herní činnost jednotlivce, účelem které je zkomplikovat soupeři přijetí přihrávky resp. znemožnit uvolňujícímu se hráči vytvořit možnost přihrávky (Bukač & Dovalil, 1990).

Základní herní situace, která nastává při obsazování hráče s kotoučem je dle Kostky (1984) rovnovážná situace 1–1. Při takové situaci se hráč snaží zejména vytlačit soupeře do prostoru, ze kterého nemůže ohrozit branku. Další řešení úzce souvisí zejména s ohledem na pásmo a prostor kluziště.

Obsazování hráče s kotoučem je dle Kostky (1984) doprovázeno následujícími činnostmi:

- odebírání kotouče
- osobní souboj
- bodyčekování

Odebírání kotouče

Odebírání kotouče je dle Periče (2002) základní obrannou herní činností jednotlivce. Návik začíná společně s uvolňováním hráče s kotoučem, proti kterému se především při hře využívá.

Používá se v případě, kdy bránící hráč není v těsném kontaktu se soupeřovým hráčem a má možnost dosáhnout holí na soupeře v držení kotouče. Snahou je buď vypíchnout kotouč, znemožnit jeho vedení nebo znemožnit přihrávku na soupeře (Bukač & Dovalil, 1990).

Odebírání se dle Periče (2002) provádí v naprosté většině zákroků pomocí hole, a to jedním z následujících způsobů:

- vypíchnutím kotouče
- nadzvednutím hole
- úderem do hole

Všechny 3 typy mají společné zahájení, kdy se bránící hráč dostává do kontaktu se soupeřem. Při něm stojí oba hráči vůči sobě v čelném postavení, kdy útočící hráč s kotoučem jede jízdou v před a bránící hráč jede v jeho směru jízdou vzad. Pokud bránící hráč stíhá soupeře a je mírně za ním, jsou hráči vůči sobě v postavení bočném (oba hráči jedou jízdou vpřed vedle sebe). O navázání kontaktu hovoříme tehdy, kdy se bránící hráč dostane na úroveň soupeře a má možnost ho atakovat buď holí nebo tělem. Perič, 2002)

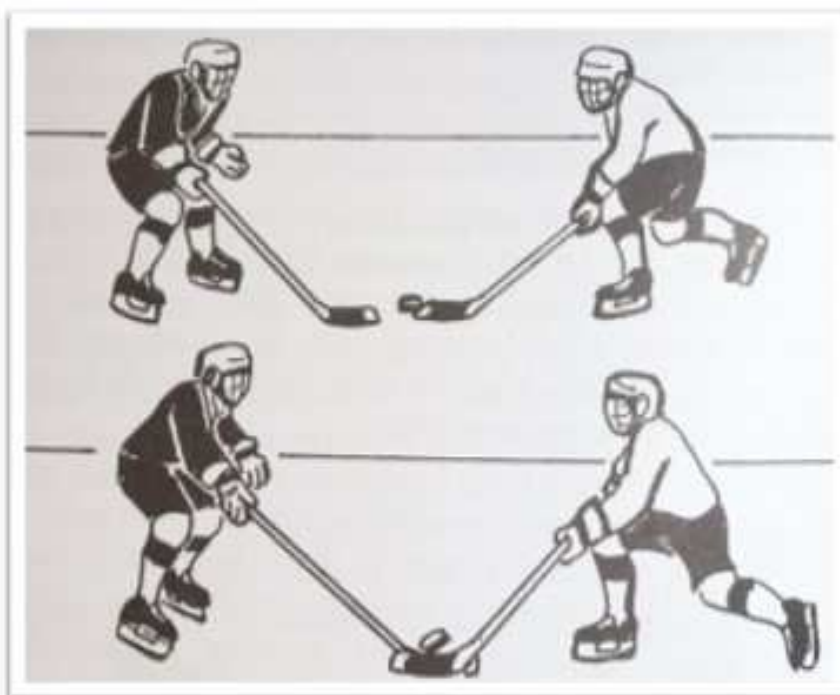
Perič (2002) shrnul chyby, kterých by se hráč měl při odebírání kotouče vyvarovat následovně:

- obránce začíná svůj pohyb holí příliš daleko od útočníka – promáchnutí hole naprázdno
- pohybem hole dojde k vychýlení hráče a pádu
- obránce nezasahuje hůl či kotouč, ale přímo soupeře – nebezpečí faulu
- obránce sleduje kotouč, a nikoliv pohyb hráče (kotouč pouze periferně)
- po úspěšném odehrání kotouče nemá obránce snahu získat kotouč pod svou kontrolu

Vypíchnutí kotouče

Hráč odebírá soupeři kotouč úderem čepelě hole do kotouče, přičemž rychlým pohybem vytočí hůl drženou v jedné ruce proti soupeři tak, aby čepelí zasáhl kotouč (Kostka et al., 1986).

Podle Periče (2002) obránce bruslí jízdou vzad v čelném postavení proti soupeři s kotoučem, přičemž v horní pokrčené ruce svírá hůl za horní konec. Ve chvíli, kdy se útočník dostává na dosah, prudce vytrčí hůl dopředu a čepelí zasahuje útočnickovi kotouč.

Obrázek 19. Vypíchnutí kotouče (Perič, 2002, s.68)

Nadzvednutí hole

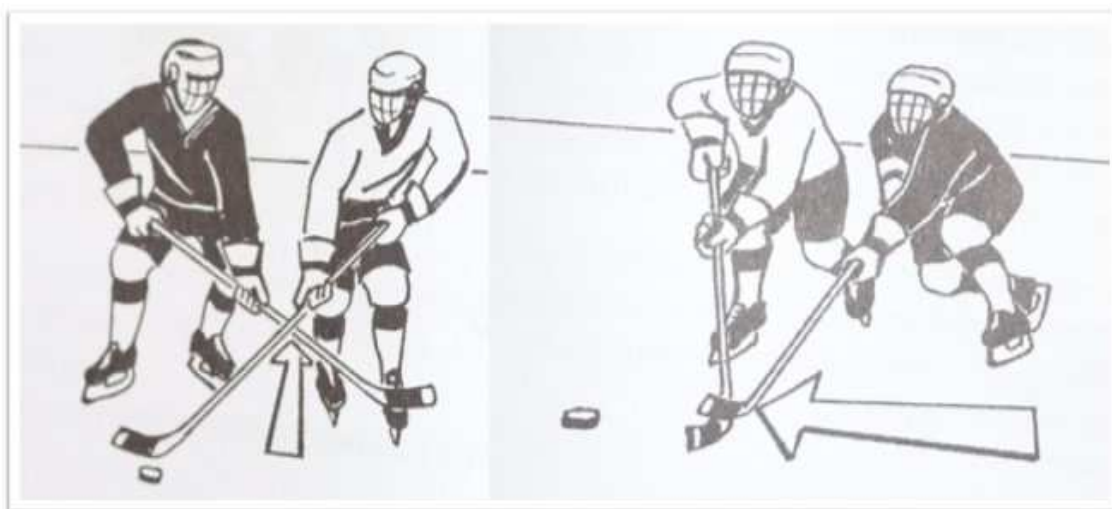
Dle Rossitera (1999) je neúčinnějším způsobem tehdy, blíží-li se hráč k soupeři zezadu nebo z úhlu. Spodní ruka by se při tomto manévru měla posunout o něco níž. Hráč nadzvedává soupeřovo hůl, dobruší puk a přebírá jej svojí hokejkou.

Podle Periče (2002) hráč používá nadzvednutí hole, jede-li bránící hráč s útočícím v bočním postavení. Hráč musí držet hůl v obou rukou. Bruslením se dostává před útočníka a zezdola prudce nadzvedne svou holí hůl soupeře. Co nejrychleji vrací svou hůl zpět na led a odebírá kotouč. Je-li to možné, najíždí před nadzvednutím do soupeřovy hole nohama, čímž ulehčí její nadzvednutí.

Úder do hole (nebo kotouče)

Tento zákrok funguje nejlépe směrem dopředu, nebo mírně do strany, proti hráči, který má dobrou práci hole. Namísto vypíchnutí kotouče hráč sníží hokejku níže k ledu tak, že zasáhne i hůl soupeře (Rossiter, 1999).

Podle Periče (2002) může mít tato činnost dvě podoby. Při první variantě hráč jede se soupeřem v čelném postavení a drží hůl horní rukou za konec tak, aby byla vedle něj na forhendové straně. V okamžiku, kdy se útočník dostane na dosah, prudce švihne holí obloukem před sebe a čepelí zasahuje kotouč či hůl. Poté ihned uchopí hůl zpět do obou rukou, aby byl schopen pokračovat ve hře. Druhou možností je úder do hole z bočního postavení. Hráči jedou vedle sebe a bránící hráč prudce holí (kterou může držet v jedné i obou rukou) udeří do kotouče či do čepelí soupeře. Nejvhodnější moment pro takový manévr je tehdy, když má soupeř kotouč na čepeli, která je na vzdálenější straně od obránce.

Obrázek 20. Nadzvednutí hole (vlevo) a úder do hole (pravo) (Perič, 2002, str. 68 a 69)

Osobní souboj

Lední hokej je charakteristický právě tím, že pravidla umožňují osobní souboje hráčů. Cílem bývají nejen hráči s kotoučem, ale i bez něj. Tvrdost soubojů je často na hranici nebezpečí úrazu, a proto i v této disciplíně je důležitá právě technika, která snižuje toto nebezpečí a zároveň zvyšuje pravděpodobnost úspěchu (Perič, 2002).

V osobním souboji se využívá především blokování soupeře. Tohoto blokování nepoužívají bránící hráči nejen u hrazení, ale i uvnitř hřiště. Blokování je v tomto případě taková činnost, kdy bránící hráč obsazuje soupeře s kotoučem a provádí závěrečný brzdící pohyb do soupeře. Tímto pohybem se snaží natlačit mezi soupeře a kotouč a energickým nárazem soupeře odtlačuje a zmocňuje se kotouče (Kostka, 1984).

U hrazení se kromě blokování používá také strkání. To je opakované narážení do soupeře jak během jízdy a stínování, tak při statickém souboji u mantinelu a v rozích hřiště. Cílem strkání je rozhodit soupeře a dostat jej z výhodné pozice, popřípadě zvýhodnit pozici sobě samému a zmocnit se kotouče. Strkání se provádí zejména ramenem, avšak mnoho hráčů používá si pomáhá také lokty, což je ale v rozporu s pravidly (Kostka, 1984).

Osobní souboj hráč absolvuje jak při čelném, tak při bočním postavení. Podle Periče (2002) probíhá osobní souboj ve třech fázích:

- přiblížení se k hráči
- navázání kontaktu
- získání kotouče

Základní chyby, kterých je třeba se při souboji vyvarovat sepsal Perič (2002) následovně:

- narážení je zezadu, loktem nebo holí (krosček) – nebezpečí vážného zranění
- hráč se soustředí pouze na vlastní souboj, nikoliv na získání kotouče
- obránce najíždí na soupeře zepředu nebo kolmo ze strany – nebezpečí propadnutí
- hráč zahajuje osobní souboj bez navázání kontaktu se soupeřem
- strach z osobního souboje

Obsazování hráče bez kotouče

Obsazování hráče bez kotouče je jedna z nejdůležitějších obranných činností jednotlivce. Tato činnost v obraném úseku během utkání je pro mnoho hráčů nejméně populární. Většinu hráčů do ní musí trenér během utkání neustále nutit. Největší nebezpečí pro bránící družstvo je intenzivní pohyb útočících hráčů bez kotouče. Uvolňování bez kotouče vytváří předpoklady pro přijetí přihrávek a pro útočné kombinace. Pohyb bez kotouče zabezpečuje rovnováhu mezi útočícími hráči, takže jsou všichni aktivně zapojeni v útočném úseku utkání. Proto, aby se soupeřův útok co nejvíce paralyzoval, je bezpodmínečně nutné obsazovat jednotlivé hráče vzhledem k jejich postavení v dané herní situaci (Turhobr, 2014).

Je to obranná činnost zabraňující soupeři převzetí kotouče. Úspěch obsazování je podmíněn zejména správným postavením bránících hráčů. Obsazující hráč se pohybuje tak, aby byl mezi protihráčem a jeho spoluhráčem a kotoučem (Kostka et al., 1986).

Obsazování provádí hráč buď těsné, nebo volné. Obecným pravidlem je, že čím blíže je útočící hráč brance, tím těsnější by mělo být obsazování. Ale aby toto pravidlo platilo, musí bránící hráč být stejně dobrý bruslař, jako soupeř. Není-li tomu tak, musí být u soupeře co nejbližší a ponechávat mu co nejméně místa k manévrování (Kostka, 1984).

Při obsazování, ať už hráče s kotoučem nebo bez, je velký nárok na obratnostní a orientační schopnosti hráče, jeho reakce, ale také bruslařské obratnosti, a to zejména při obsazování soupeře jízdou vzad, což je u obránců velmi často požívaný způsob obsazování hráče. Obsazování hráče jízdou vzad klade velké nároky na bruslařskou obratnost, jelikož obránce při této činnosti využívá přechody z jízdy vzad do jízdy vpřed a do strany, přičemž musí neustále dbát na těsnost obsazování, tedy přizpůsobit se pohybu soupeře a reagovat na změny směru a rychlosti, které provádí (Krpálek, 2011).

Blokování střel

Je obranná herní činnost, při které se hráč snaží zabránit proniknutí vystřeleného kotouče do vlastní branky (Kostka, 1984).

Vystřelený kotouč letí ve vrcholovém hokeji tak prudce, že brankář často nemá šanci na něj zareagovat. Proto je důležité, aby bránící hráči (útočníci i obránci) uměli vystřelený kotouč blokovat a zvýšili pravděpodobnost, že soupeř nevstřelí branku. Zvláště významná je tato obranná činnost, hraje-li tým oslabení (Perič, 2002).

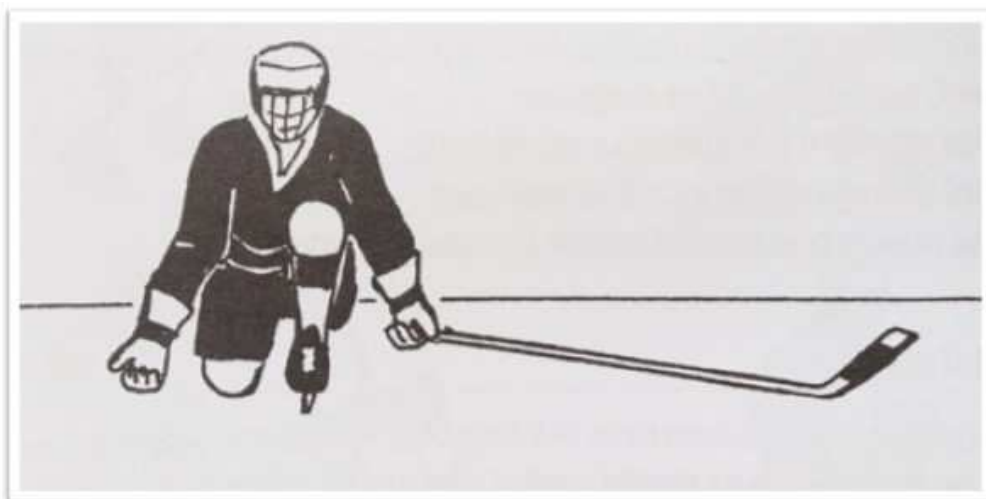
Perič (2002) pak rozděluje blokování střel podle postavení a pohybu bránícího hráče na tři způsoby, kterými jsou:

- blokování střel ve stoji
- blokování střel v kleku na jednom nebo obou kolenou
- blokování střel skluzem

Je těžké říct, který způsob blokování střel je nejvýhodnější, vždy závisí na charakteru herní situace.

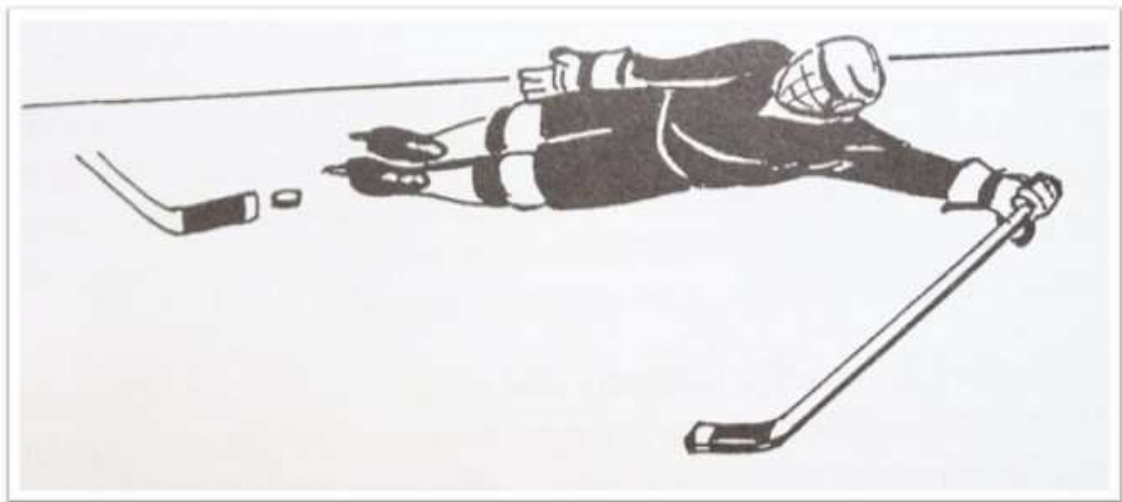
Dle Periče (2002) je technicky nejjednodušším způsobem blokování střel ve stoji. Nevýhodou je malá plocha, kterou hráč střelu blokuje, ale naopak výhodou je rychlá možnost reakce na změnu situace.

Blokování střel v kleku na jednom nebo obou kolenou je dle Periče (2002) často využíván v situaci 1 – 1, kdy se útočník snaží obšťelit obránce a ten v jízdě kleká. Hráč zde zaujímá o něco větší prostor než při blokování ve stoje, ale možnost reakce na změnu situace je o něco menší. Dle Kostky (1984) se blokování střel v kleku provádí zejména proti střelám ze střední vzdálenosti, pokud bránící hráč bruslí směrem vzad.

Obrázek 21. Blokování střel v pokleku (Perič, 2002, s.74)

Technicky nejnáročnějším způsobem je blokování střel skluzem. Tento způsob blokování je velmi účinný, ale vyžaduje přesné provedení, a především správné načasování. Pokud bránící hráč provede skluz příliš brzo, útočník nevystřelí, ale uvolní se nebo přihraje, čímž může vytvořit mnohem nebezpečnější situaci. Hráč si při zákroku lehá na bok nohama směrem ke kotouči a hlavou od něj, přičemž nohy by měl mít u sebe a volná ruka je položena na nich (Perič, 2002).

Obrázek 22. Blokování střel skluzem (Perič, 2002, s.74)

Základní chyby u blokování střel shrnul Perič (2002) takto:

- otočení zády v momentu vystřelení
- položení hole čepelí do směru střelby – zvednutí kotouče a nebezpečí zásahu horní části trupu a hlavy
- hráč se pokládá hlavou do směru střelby
- hráč tečuje kotouč v blízkosti branky
- hráč svým zákrokem brání brankáři ve výhledu

3.5 Používané statistické metody v ledním hokeji

Statistika je matematická disciplína zabývající se sběrem, prezentací, analýzou a interpretací dat. Daty rozumíme údaje, které slouží k popisu jevů nebo vlastností pozorovaných objektů. Můžeme je získat měřením nebo pozorováním. Statistiku, jako řadu jiných vědních disciplín, můžeme rozdělit na teoretickou (matematická statistika) a aplikovanou. Matematická statistika se zabývá výzkumem a popisem nových metod, zatímco aplikovaná statistika tyto metody používá v konkrétních situacích v různých oborech lidské činnosti (Záhora, 2015).

V ledním hokeji stále přibývá požadavků na zlepšení hry a vylepšení konkrétních herních situací. Kromě klasických vlastností, jako jsou kondice hráče, psychická i taktická připravenost, správná výživa apod., může v moderním pojetí hry výrazně pomoci také statistika a analýza dat (Novák, 2020).

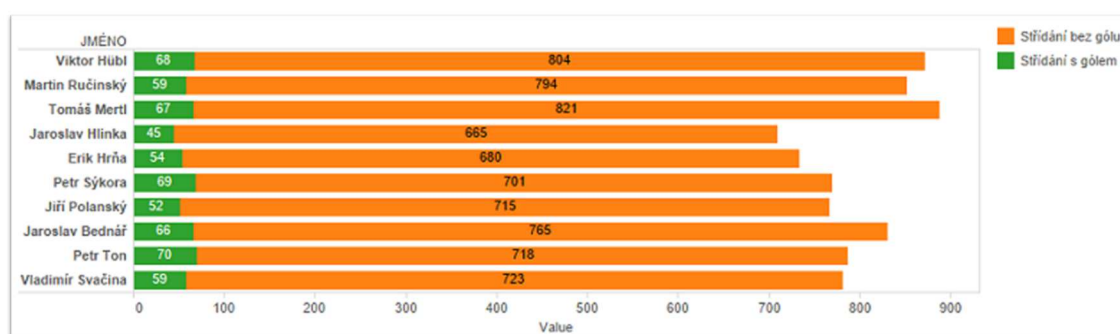
Statistika v ledním hokeji slouží k analyzování dat ze zápasu. V hokeji rozlišujeme týmovou statistiku a statistiku individuální. Sledováním statistiky týmů mohou trenéři jednoduše posoudit úspěšnost tréninku, anebo se poučit o tom, co by bylo potřeba zlepšit. Mezi základní sledované údaje v týmové statistice patří: výhry, prohry, střely na branku, obdržené góly a vstřelené góly. Důležité jsou také individuální statistiky hráče. Mezi běžné statistiky patří počet zápasů, čas strávený na ledě, počet gólů, počet asistencí, střely na branku, počet gólů v početních výhodách, plus/mínus a počet trestných minut (Tvrdík, 2017).

V posledních letech se však stále častěji setkáváme s tzv. rozšířenými statistikami, které pořád neprozradí o hráči vše, ale jsou komplexnějším ukazatelem toho, co se děje na ledě. Oproti základním statistikám, které pracují především s gólovými situacemi (góly, asistence, plus/mínus apod.), nabízejí rozšířené statistiky celistvější pohled na hru a zpracovaná data.

Za poslední roky se nejen hokej, ale sport všeobecně hodně změnil. Už nám nestačí pouze klasické statistiky, kterými jsou počet gólů a asistencí, či plus/mínus. Proč tomu tak je, ukáži na příkladu nejproduktivnějšího hráče sezony extraligy 2014/2015.

Viktor Hübl, nejproduktivnější hráč základní části ročníku 14/15 Tipsport extraligy, zažil v rovnovážném počtu hráčů na ledě zhruba 872 střídání. Pouze 68 z nich skončilo gólem na jedné nebo druhé straně. To je pouze 7,8 %. Zbýlých 92,8 % času gól nepadl. Je tedy zřejmé, že gól je v hokeji nepříliš častým vyústěním situace, což z něj dělá

z hlediska statistiky docela a špatně předvídatelnou událost, která nemusí být ideálním měřítkem výkonu hráče. Nemůžeme přece hodnotit hráče na základě hodnot, které popisují necelou desetinu jeho účasti na ledě. Hledáme proto statistiky, které jsou mnohem komplexnější a zaznamenávají i čas, kdy hráč u gólu nebyl, kterého je naprostá většina. Hokej není baseball, hráče ovlivňují spoluhráči i situace, ve kterých se ocitne. I na vrcholové úrovni známe případy hokejistů, kteří v NHL zvládli nastřílet přes 30 gólů za sezonu a místo následující dekády bojů o Art Ross Trophy (trofej udělovaná nejlepšímu střelci NHL) skončili za pár sezon na farmě. Moderní statistiky nabízí metody a možnosti, jak zjistit, zda jde o jednorázový výpadek, smůlu nebo naopak nekvalitu. Cílem přitom není zrušit kanadské bodování, ale uvést jej do kontextu. Posbírat dostupná data včetně skartovaných 92,8 % a slepit je do mnohem podrobnější charakteristiky každého hráče (Morkes, 2015).

Obrázek 23. Střídání nejproduktivnějších hráčů Tipsport extraligy 14/15, v nichž padl a nepadl gól (Morkes, 2015, str. neuvěděna)

Za začátek moderní statistické analýzy v ledním hokeji u nás můžeme považovat sezónu 14/15, kdy Liberecký tým navázal spolupráci s Janem Morkesem.

Liberec v této sezóně podle Vrábela (2016) začíná sbírat statistiky, jež v té době v českých soutěžích nikdo nepovažuje za důležité, natož aby byly některým týmem analyzovány.

Během následující sezóny získal Liberec titul, přičemž vytvořil nový bodový rekord základní části, který drží dodnes. V play-off navíc prohrál pouze dva zápasy. Liberec na svém webu (Bílí tygři Liberec, 2016) zmiňuje, že právě Morkes a jeho rozbor hry v podobě statistické analýzy byl jedním ze stavebních kamenů libereckého úspěchu, a ihned po sezóně s ním byla prodloužena smlouva. Nyní Jan Morkes působí jako vedoucí analytik českého hokejového svazu.

Právě Morkes byl první, kdo u nás začal veřejně pracovat s rozšířenými statistikami, a to na webovém portále „hockeyninja.cz“, kde ho oslovil tehdejší video-trenér Liberce Aleš Vladyka. Tato stránka je ke dnešnímu dni stále funkční, ale bohužel už nějaký čas neaktivní (Baláž, 2018).

Dnes už je jakýmsi standardem, že realizační tým větších klubů, tvoří kromě trenéra a asistentů mimo jiné právě video-trenéři a analytici. Video-trenér předává materiál analytikovi, jehož pracovní náplní je vytáhnout z videa informace, které následně komunikuje s trenérem. Analytici jednotlivých týmů mají podle Morkese vytvořený vlastní systém, ve kterém zpracovávají jednotlivé zápasy.

Týmy si sledované údaje, jež nejsou obecně známé, uchovávají v tajnosti, protože věří, že pro ně mohou představovat určitou výhodu oproti konkurenci (Baláž, 2018).

K rozšířeným statistikám mají v dnešní době přístup i široká veřejnost a menší týmy, které si nemohou dovolit profesionální analytiku. Je tomu tak díky dostupným a volně rozšířeným statistikám, které fungují, zejména v NHL, poměrně dlouho. Hlavním zprostředkovatelem rozšířených statistik u nás je organizace BPA Sport marketing, která od roku 2017 nabízí rozšířené statistiky zdarma na portále „hokej.cz“. Na stránkách se dostaneme ke statistikám Corsi, šance, zone starts, indexu štěstí a dalším. Všechny statistiky jsou navíc dostupné v přehledných vizualizacích a stránka obecně působí po estetické stránce nadčasově. Nutno zmínit, že „hokej.cz“ byl prvním evropským portálem, který všechny tyto statistiky zpracovával. Nyní můžeme říct, že statistiky zaznamenávané tímto portálem jsou zcela srovnatelné s největšími zahraničními weby, jež sbírají statistická data zejména pro NHL.

Dalším portálem, jež se zabývá sběrem statistických dat je portál „livesport.cz“. Tyto dva portály spolu jen těžko můžeme srovnávat, jelikož „livesport.cz“ se nezabývá pouze hokejem, nýbrž celou škálou ostatních sportů. Tento portál tudíž zpracovává pouze část dat, které můžeme nalézt na stránkách „hokej.cz“, ale jeho předností je především dostupnost statistik online během zápasů a dobře zpracovaná mobilní aplikace. Díky tomu, že nabízí statistiky a online výsledky téměř všech sportů a soutěží, je oblíbený především širokou veřejností.

Corsi a Fenwick

Corsi je momentálně nejpoužívanější rozšířenou statistikou, která je hodně sledovaná nejen v zámoří, ale poslední roky i u nás.

Statistika Corsi sleduje střelecké pokusy, mezi které patří střely na branku, střely mimo branku a zblokované střely, přičemž se snaží vyhnout problému +/- statistiky, která počítá rozdíl mezi vstřelenými a inkasovanými góly, zatímco byl konkrétní hráč na ledě. Problém +/- statistiky je, že gólů padá relativně málo, tudíž může být ovlivněna smůlou či štěstím daného hráče. Tomuto se snaží Corsi předejít tím, že nebere v potaz pouze góly, ale všechny střely. Ve chvíli, kdy jeden z týmů vystřelí, ať už na soupeřovu branku, mimo ni, nebo je střela zablokována bránícím hráčem, je hráčům tohoto týmu, kteří jsou zrovna na ledě, přičten jeden bod do statistiky Corsi for (CF), a hráčům druhého týmu, je přičten bod do statistiky Corsi against (CA). Celkové Corsi (C) daného hráče je poté počítáno jako rozdíl CF a CA. Z těchto statistik lze také spočítat tzv. Corsi for percentage (C%) a to jako $C\% = CF / (CF + CA)$ (Kojan, 2019).

Fenwick je obdobná statistika jako Corsi s jedinou výjimkou. Do se výpočtů se totiž nezapočítávají zablokované střely. Všechny výpočty Fenwick jako celkové Fenwick, procentuální Fenwick nebo relativní Fenwick využívají stejný vzorec jako Corsi s vyřazením zablokovaných střel z výpočtů (Kojan, 2019).

Obě tyto statistiky nepopisují individuální dovednosti hráče jako takové, ale spíše ukazují, zda družstvo dostává soupeře pod střelecký tlak, nebo je tomu naopak (Sedlák, 2017).

Obě statistiky se udávají v procentech. Hodnota u těchto statistik vyšší než 50% znamená, že hráč nebo tým se dostává do šancí častěji než soupeř. Hodnota většiny hráčů se bude pohybovat právě kolem 50%, přičemž elitní hráči se usadí na 55% a více a naopak podprůměrní hráči na 45% a méně (Bolta, 2020).

Corsi využívá každý klub NHL a jsou – díky tomu, že patří mezi oficiální statistiky NHL – používána při vyjednávání o hráčských kontraktech. Od sezóny 17-18 je statistika Corsi součástí statistik, které zaznamenává webový portál „hokej.cz“. (Hokej.cz, 2017)

Corsi nepopisuje individuální dovednosti hráče, ale ukazuje, jestli, když je hráč na ledě, dokáže tým dostat soupeře pod (střelecký) tlak, nebo naopak se pod něj dostává (Sedlák, 2017).

V uplynulé sezóně 20/21 ovládl tuto statistiku boleslavský Radim Zohorna, jehož podíl střeleckých pokusů pro tým (CF%) činilo úctyhodných 69,19 %. Zajímavé je, že během jeho pobytu na ledě jeho tým vyslal 402 střeleckých pokusů, zatímco sám Zohorna pouze 58.

POŘ.	JMÉNO	TÝM	POZ.	GP	TOI	ICF	ICF/60	MtC	BtS	CF	CA	CF/60	CA/60	CF%	CF/60 Rel	CA/60 Rel	CF% Rel
1	Radim Zohorna	BK Mladá Boleslav	Ú	21	372:26	58	9.34	8	4	402	179	64.76	28.84	69.19	17.70	-18.76	19.47
2	David Štátný	BK Mladá Boleslav	Ú	50	934:29	318	20.42	64	76	1104	524	70.88	33.64	67.81	22.55	-16.68	18.82
3	Martin Kaut	HC Dynamo Pardubice	Ú	4	73:46	24	19.52	6	5	87	42	70.76	34.16	67.44	14.05	-25.78	18.83
4	Michal Birner	Bílí Tygři Liberec	Ú	50	975:24	242	14.89	45	43	1102	562	67.79	34.57	66.23	19.24	-17.42	17.94
5	Erik Hříha	HC Oceláři Třinec	Ú	50	615:57	192	18.70	50	33	671	352	65.36	34.29	65.59	11.70	-15.97	13.95
6	Radan Lenc	Bílí Tygři Liberec	Ú	51	1026:25	241	14.09	55	55	1156	607	67.57	35.48	65.57	18.81	-15.47	16.67
7	Joonas Jääskeläinen	BK Mladá Boleslav	Ú	52	753:41	223	17.75	55	58	872	466	69.42	37.10	65.17	19.28	-11.33	14.30
8	Michal Bulif	Bílí Tygři Liberec	Ú	45	810:59	184	13.61	38	34	886	479	65.55	35.44	64.91	13.08	-14.37	13.61
9	Matěj Chalupa	Mountfield HK	Ú	6	80:10	21	15.72	4	3	95	52	71.10	38.92	64.63	12.35	-8.47	9.27
10	František Lukeš	HC VERVA Litvínov	Ú	48	727:43	168	13.85	38	37	861	473	70.99	39.00	64.54	19.64	-16.55	16.51
11	Martin Růžička	HC Oceláři Třinec	Ú	52	1051:40	294	16.77	56	80	1179	657	67.25	37.47	64.22	16.80	-13.83	14.64
12	Matěj Stránský	HC Oceláři Třinec	Ú	50	921:26	214	13.93	45	30	1013	572	65.94	37.24	63.91	13.24	-13.22	12.82
13	Michal Řepík	HC Sparta Praha	Ú	52	931:35	255	16.42	60	42	1020	579	65.69	37.29	63.79	17.78	-12.38	14.69
14	Viktor Hübl	HC VERVA Litvínov	Ú	51	790:15	215	16.32	53	48	923	526	70.08	39.94	63.70	19.16	-14.64	15.44
15	Rostislav Martynek	HC Oceláři Třinec	Ú	4	46:30	6	7.74	2	0	52	30	67.10	38.71	63.41	-0.84	-0.37	-0.07
16	Tomáš Pospíšil	HC VERVA Litvínov	Ú	48	707:49	156	13.22	23	32	820	476	69.51	40.35	63.27	18.48	-14.74	15.18
17	Vladimír Svačina	HC VÍTKOVICE RIDERA	Ú	53	873:45	137	9.41	17	12	476	280	67.71	39.83	62.96	17.69	-15.95	15.69
18	Petr Vrána	HC Oceláři Třinec	Ú	48	911:07	125	8.23	31	13	985	586	64.85	38.58	62.70	12.31	-11.50	11.50
19	Adam Zbořil	BK Mladá Boleslav	Ú	41	596:33	121	12.17	24	28	656	391	65.98	39.33	62.66	13.78	-7.62	10.01

Obrázek 24. Statistika Corsi Tipsport extraligy 2020/21 (Hokej.cz, 2021, str. neuvedena)

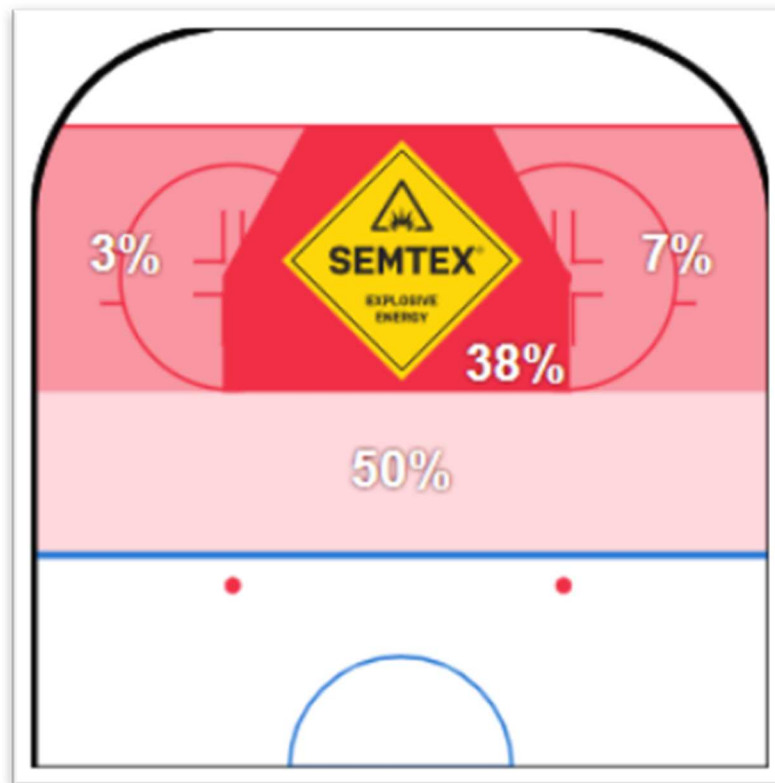
Radegast index

Radegast index je dle oficiálního webu „metrika hokejových bojovníků“. Oceňuje hráče, kteří nejsou během hry tolik vidět, ale zaměřuje se na obětavost a bojovnost. Index se počítá ze tří různých statistik – účasti na ledě při vstřelené či inkasované brance, počtu hitů a zablokovaných střel soupeře. Nejúspěšnější hráč každého měsíce pak nosí při zápasech zelenou helmu (Sára, 2021).

Jan Morkes popisuje tuto statistiku jako dost nešťastnou, která smotává nesouvisející statistiky a nedoporučoval by ji nikomu pro analýzu hráčů. Zajímavé je také to, že tato statistika je v lize osm let a zatím ji vyhráli pouze tři hokejisté. I to může naznačovat, zda je sběr opravdu relevantní, nebo se statistici na stadionech na známé hráče zaměřují více (Sára, 2021).

Šance

Statistika šance je součet všech střeleckých pokusů, tj. střely na branku, střely mimo i střely zblokované, které byly za pobytu hráče na ledě zaznamenány v prostoru před brankou, z něž dochází nejčastěji ke vstřelení gólu. Tento prostor se v českých soutěžích označuje komerčním názvem semtex zóna (v zahraničí „slot“ či „home plate“). V této statistice zaznamenáváme individuální šance hráče (iSC), týmové šance (SCF) a šance soupeře (SCA) (Hokej.cz, 2016).

Obrázek 25. Statistika šance (Hokej.cz, 2017, str. neuvedena)

Někdy se také setkáme se články, které se snaží určit např. nejlepšího tvůrce či nahrávače. Tyto vyhodnocení často používají právě statistiku šance, ve které nezkoumají střely z této zóny, ale naopak nahrávky do této zóny.

všechny kluby TELH. Je tak na první pohled zřejmé, kterému klubu aktuálně přeje štěstěna v porovnání s dlouhodobým průměrem celé Tipsport Extraligy (hokej.cz, 2017).

Ve prospěch této statistiky hovoří i to, že České Budějovice se jakožto poslední tým tabulky pohybuje hluboko pod průměrem indexu štěstí. Podle této statistiky, měl českobudějovický tým v uplynulé sezoně značnou dávku smůly. Naproti tomu např. Sparta Praha, která se stala vítězem základní části uplynulého ročníku, se v této statistice umístila nejlépe ze všech.

Zámořští analytici kdysi díky indexu štěstí předpověděli, že Toronto Maple Leafs do play-off NHL nepostoupí, i když se v té době drželi kolem pátého místa. Novináři totiž upozorňovali, že úspěšnost střelby a brankářských zákroků Toronta je dlouhodobě neudržitelná, bude klesat, a tím se pravděpodobně zhorší i výsledky (Hokej.cz, 2017).

Nasazování v pásmech (zone starts)

Tato statistika udává, v jakém pásmu (útočném, středním či obranném) se vhazovalo, když byl hráč na ledě. Sleduje se zejména podíl buly v útočném a obranném pásmu (ZSR%), který napoví, jakou roli v týmu hráči mají (Hokej.cz, 2017).

4 Syntetická část práce

Praktická část práce se zabývá analýzou úspěšnosti herních činností jednotlivce u vybraných hráčů A-týmu HC Motor České Budějovice. Nejprve bude charakterizován soubor sledovaných hráčů a zápasů. Poté bude vysvětleno, jaké statistiky byly sledovány a jakým způsobem byly zaznamenávány. Následující kapitola se bude věnovat srovnání četnosti a úspěšnosti sledovaných herních činností jednotlivce všech sledovaných hráčů během jednoznačně vyhraných a prohraných zápasů, u kterých byla předpokládána větší diference zaznamenaných statistik. Další kapitola praktické části se bude zabývat individuální úspěšností a četností herních činností jednotlivých hráčů. V závěru bude shrnuto, které herní činnosti jednotlivce mají podle zaznamenaných dat vliv na výsledky zápasů, dále pak srovnána četnost a úspěšnost herních činností jednotlivce sledovaných hráčů jak mezi sebou, tak s nejlepšími hráči Tipsport extraligy.

4.1 Charakteristika vybraných hráčů

Sledovaný soubor tvořilo 9 hráčů A-týmu HC Motor České Budějovice. Záměrně byli vybráni hráči, u kterých se předpokládalo větší herní vyžití a přínos pro tým. Počet obránců a útočníků byl vybrán taktéž úmyslně, jelikož byla předpokládána rozdílná úspěšnost i četnost u obou postů. Proto byl vybrán téměř stejný počet obránců a útočníků

Tabulka 1. Soubor sledovaných hráčů (zdroj: vlastní)

	Hráč č.1	Hráč č.2	Hráč č.3	Hráč č. 4	Hráč č. 5	Hráč č. 6	Hráč č. 7	Hráč č. 8	Hráč č. 9
Jméno	Karel Plášil	Pavel Pýcha	Ondřej Slováček	René Vydarený	Václav Karabáček	Roman Příkryl	Vít Jonák	Zdeněk Doležal	Daniel Voženílek
Post	Obránce	Obránce	Obránce	Obránce	Útočník	Útočník	Útočník	Útočník	Útočník
Číslo	5	12	26	81	8	10	28	93	96

4.2 Charakteristika vybraných zápasů

Při výběru zápasů pro samotné sledování, byla záměrně zvolena utkání s různorodými výsledky, u kterých byly předpokládány větší odchylky ve sledovaných statistikách. Utkání, jež byla vybrána pro sledování statistik vybraných hráčů, byla:

1. HC Motor Č. Budějovice – HC Vítkovice Ridera 2:3P (0:2, 1:0, 1:0 – 0:1)
2. HC Kometa Brno – HC Motor Č. Budějovice 4:3SN (1:1, 1:2, 1:0 – 0:0, SN)
3. HC Motor Č. Budějovice – BK Mladá Boleslav 1:2P (0:0, 1:0, 0:1 – 0:1)
4. HC Energie K. Vary – HC Motor Č. Budějovice 3:2 (1:2, 1:0, 1:0)
5. HC Vítkovice Ridera – HC Motor Č. Budějovice 0:7 (0:1, 0:5, 0:1)
6. HC Motor Č. Budějovice – HC Oceláři Třinec 2:1P (0:0, 1:0, 0:1 – 1:0)
7. Bílí Tygři Liberec – HC Motor Č. Budějovice 7:0 (2:0, 4:0, 1:0)
8. HC Oceláři Třinec – HC Motor Č. Budějovice 9:7 (1:3, 4:3, 4:1)
9. HC Energie K. Vary – HC Motor Č. Budějovice 1:6 (1:2, 0:1, 0:3)
10. HC Motor Č. Budějovice – HC Sparta Praha 2:7 (1:1, 0:3, 1:3)

4.3 Vytvoření hodnotící škály

Pro zaznamenávání sledovaných statistik jsem si vytvořil tabulku, do které jsem údaje zapisoval. Během tohoto písemného zaznamenávání jsem se zaměřil na úspěšnost a četnost jednotlivých herních činností, kterými byly přihrávky, střely, osobní souboje a vhazování.

Přihrávky a střely byly zaznamenávány pomocí 3-stupňové porovnávací škály. Přihrávky jsem v této škále členil na úspěšné, neúspěšné a odehrání bez úmyslu přihrát. Střely byly rozděleny na střely na branku, střely mimo a zblokované střely. Osobní souboje a vhazování byly zaznamenávány do 2-stupňové porovnávací škály. U osobních soubojů tato škála znamenala absolvovaný a neabsolvovaný souboj. Vhazování bylo členěno na vyhrané a prohrané.

Tabulka 2. Tabulka pro zaznamenávání dat (zdroj: vlastní)

Střídání	1	2	3	4	5	6	7	8
Přihrávka								
Střelba								
Osobní souboj								
Vhazování								

4.4 Charakteristika zaznamenávaných statistik

Do jednotlivých kolonek vytvořené tabulky jsem zaznamenával plusy, mínusy a nuly, jejichž význam pro jednotlivé hodnocené herní činnosti je následující:

Přihrávky

- + úspěšná přihrávka
- neúspěšná přihrávka
- 0 odehrání kotouče bez úmyslu přihrát (nahození)

Střely

- + střela na branku
- střela mimo
- 0 zblokováná střela

Souboje

- + absolvovaný souboj
- neuskutečněný souboj

Vhazování

- + vyhrané vhazování
- prohrané vhazování

K zisku těchto statistik, které byly použity pro vyhodnocení, byla použita metoda nepřímého pozorování videozáznamů, pořízených kamerami zpravidla domácích celků jednotlivých zápasů. Tyto videozáznamy jsou publikovány a archivovány na webu „hokej.cz“. Tato metoda pozorování umožňuje zaznamenávání dat bez časového stresu či jiných rušivých faktorů, a navíc lze opakovaně zkoumat jednotlivé fáze zápasu. Jedinou nevýhodou je to, že pozorovatel je zcela závislý na práci kameramana, který se nezaměřuje na sledované hráče, ale hru jako celek. Z tohoto důvodu mohou být některé zaznamenané informace zkreslené, i přesto se ale domnívám, že je tato metoda pozorování dostatečně přesná k získání dat pro pozdější vyhodnocení.

Aby byla analýza co nejobektivnější, budu pracovat ještě s dalšími daty, které budu čerpat z portálu „hokej.cz“. Těmito daty rozumím zejména střelecké pokusy ostatních hráčů – resp. celého celku, mapy střel nebo ice-time.

4.5 Zhodnocení zápasů s jednoznačným výsledkem

V této kapitole se pokusím srovnat sledované zápasy, ve kterých Motor jednoznačně vyhrál, nebo naopak jednoznačně prohrál. U takovýchto kontrastních výsledků bylo předpokládáno, že budou snáze odhalitelné rozdíly. Jednotlivé zápasy budou nejprve zhodnoceny subjektivně na základě pozorování, a až poté vzájemně porovnány s využitím zaznamenaných dat.

Ke každému zápasu byla vytvořena tabulka s čísly, která ukazuje četnost jednotlivých herních činností. Tabulka byla rozdělena na 4 sloupce, které představují jednotlivé třetiny a celkový součet.

HC Vítkovice Ridera – HC Motor Č. Budějovice 0:7 (0:1, 0:5, 0:1)

Po deseti kolech vstupoval Motor do zápasu jako jasný outsider, jenž měl na svém kontě po deseti odehraných kolech pouze tři body, za dvě prohry v prodloužení a jednu prohru na samostatné nájezdy.

Skóre zápasu, který začal vyrovnaně s podobným počtem šancí na obou stranách, otevřel v páté minutě obránce Pavel Pýcha. Klíčovou pasáží hry byla druhá třetina, během které se Motoru podařilo vsítit hned pět gólů a prakticky rozhodnout utkání.

Během první třetiny Motor odehrál šest minut v oslabení, ale podařilo se mu je, i díky skvělým zákrokům Jiřího Patery, přečkat bez obdrženého gólu. Nebývá to zvykem, ale řekl bych, že právě zvládnutá oslabení nabudila Motor k lepšímu výkonu.

Ve druhé třetině to byli ale domácí, kteří vyrovnali skóre v počtu trestných minut a nabídli tak Motoru dost času v početní výhodě. Rozdíl mezi domácími Vítkovicemi a hostujícím Motorem byl ten, že hostům se podařilo proměnit hned první přesilovku. Rozhozeným Vítkovicím, jež sehráli skoro půlku druhé třetiny v oslabení, přidal Motor další branku v přesilové hře a další tři branky během hry 5 na 5.

V průběhu poslední třetiny došlo ke třem vyloučením na obou stranách, přičemž oba celky dostaly možnost početní výhody 5 na 3. Byl to ale pouze Motor, kterému se podařilo využít další přesilovou hru.

Při záznamu četností herních činností jednotlivce v zápase s Vítkovicemi bylo sledovaným hráčem Motoru zaznamenáno celkem 152 úspěšných a 35 zkažených přihrávek, nahození bez úmyslu přihrát bylo 12. Dále bylo zaznamenáno 24 střel na branku, 4 střely mimo a 2 střely zblokované. Napočítal jsem 52 podstoupených soubojů a 54 vypuštěných. Z 37 vhažování bylo zaznamenáno 20 vyhraných a 17 prohraných.

Tabulka 3. Statistiky sledovaných hráčů v zápase s Vítkovicemi 20. 11. 2020 (zdroj: vlastní)

20.11.2020 Vítkovice	1. třetina	2. třetina	3. třetina	celkem
Úspěšné přihrávky	36	64	52	152
Zkažené přihrávky	9	10	16	35
Nahození	4	4	4	12
Střely na branku	9	12	3	24
Střely mimo	0	2	2	4
Zblokované střely	1	1	0	2
Absolvované souboje	19	17	16	52
Neuskutečněné souboje	15	22	17	54
Vyhrané vhažování	3	9	8	20
Prohrané vhažování	4	7	6	17

HC Energie K. Vary – HC Motor Č. Budějovice 1:6 (1:2, 0:1, 0:3)

Druhou vysokou výhru si Motor připsal ve 43. kole na ledě Karlových Varů. Zápas to byl podle mého subjektivního pohledu vyrovnaný, který rozhodla především produktivita.

Důležitým hráčem v tomto utkání byl Zdeněk Doležal, který měl vynikající vstup do zápasu. Pravděpodobně to byly právě jeho 2 branky ze začátku utkání, které daly budějovickému týmu sebevědomí a určily průběh zápasu.

V tomto zápase jsem u vybraných hráčů zaznamenal 152 úspěšných přihrávek, 40 neúspěšných a 27 vyhození. Dále jsem napočítal 14 střel na branku, 6 střel mimo a 1 zblokovanou. Sledovaní hráči Motoru podstoupili 54 osobních soubojů a 59 dalších mohlo být realizováno, ale nestalo se tak. Vyhrané vhažování bylo zaznamenáno 18krát a prohrané vhažování 10krát.

Tabulka 4. Statistiky sledovaných hráčů v zápase s Vary 5. 2. 2020 (zdroj: vlastní)

5.2.2021 K.Vary	1. třetina	2. třetina	3. třetina	celkem
Úspěšné přihrávky	45	59	48	152
Zkažené přihrávky	12	14	14	40
Nahození	8	13	6	27
Střely na branku	6	4	4	14
Střely mimo	1	3	2	6
Zblokované střely	1	0	0	1
Absolvované souboje	19	18	17	54
Neuskutečněné souboje	21	20	18	59
Vyhrané vhažování	5	7	6	18
Prohrané vhažování	2	6	2	10

Bílí Tygři Liberec – HC Motor Č. Budějovice 7:0 (2:0, 4:0, 1:0)

Zápas 33. kola Tipsport extraligy nedopadlo pro Motor vůbec dobře. Domácí Liberec hned v jedné z prvních šancí otevřel skóre a už o několik minut později navýšil stav utkání trefou z přesilové hry. Důležitým momentem celého zápasu byl začátek druhé třetiny, ve které měl Motor přesilovou hru 5 na 3. Jihočechům se bohužel nepodařilo vytvořit větší šanci, naopak ještě během početní výhody o jednoho hráče fauloval soupeře při samostatném úniku. Nařízené trestné střílení Liberec proměnil a vedl tak už o 3 branky. Během následujících 5 minut vstřelil další 2 branky, ze kterých jedna byla opět během přesilové hry Motoru. Po dalších trefách pak skončila druhá třetina za stavu 6:0 pro Liberec a zápas tak byl prakticky rozhodnutý. Ve třetí periodě se zápas spíše jen dohrával.

Ve hře 5 na 5 byl Liberec v zápase lepším týmem, ale nabídl Motoru mnoho šancí v podobě přesilových her. Početní výhody Motoru ale nebyly v tomto zápase dobré, což rozhodlo o hladké výhře soupeře.

Během tohoto zápasu jsem u sledovaných hráčů zaznamenal 125 úspěšných přihrávek, 44 zkažených a 27 nahození. Zaznamenal jsem 9 střel na branku, 4 mimo a 2 zblokované. Vybraní hráči podstoupili 45 osobních soubojů a vypustili 72 soubojů. Napočítal jsem 12 vyhraných vhazování a 11 prohraných.

Tabulka 5. Statistiky sledovaných hráčů v zápase s Libercem 8. 1. 2020 (zdroj: vlastní)

8.1.2021 Liberec	1. třetina	2. třetina	3. třetina	celkem
Úspěšné přihrávky	44	37	44	125
Zkažené přihrávky	16	17	11	44
Nahození	9	8	10	27
Střely na branku	2	3	4	9
Střely mimo	1	2	1	4
Zblokované střely	0	1	1	2
Absolvované souboje	16	16	13	45
Neuskutečněné souboje	19	32	21	72
Vyhrané vhazování	5	6	1	12
Prohrané vhazování	2	2	7	11

HC Motor Č. Budějovice – HC Sparta Praha 2:7 (1:1, 0:3, 1:3)

V 50. kole sezóny se Motor utkal se Spartou, která v tu dobu okupovala nejvyšší příčky Tipsport extraligy. I přes to, že se z mého pohledu jednalo o vyrovnaný zápas, Sparta od druhé periody pomalu navyšovala skóre, které se zastavilo na hodnotách 2:7.

Motor měl v tomto zápase velký problém dostávat se do zakončení z výhodných pozic, zejména pak ze „slotu“. Přitom jediné dvě branky Motoru padly právě z tohoto místa. Hráči Motoru zkoušeli štěstí zejména střelami z větší vzdálenosti, které pak často končily na blokujících hráčích spartánské obrany. Percentil spartánských zakončení ze „slotu“ byl oproti Motoru téměř dvojnásobný.

Oba týmy, jak domácí Motor, tak hostující Sparta měly možnost třech početních výhod. Zatímco Motoru se nepodařilo využít ani jednu, Sparta skórovala hned dvakrát.

Při sledování zápasu se Spartou bylo analyzovaným hráčům zaznamenáno 150 dobrých přihrávek, 42 zkažených a 31 vyhození. 14 pokusů trefilo branku, 8 šlo mimo a 10krát jsem zapisoval zblokovanou střelu. Uskutečněný osobní souboj byl zaznamenán 51krát, zatímco neuskutečněný 50krát. Dále bylo zaznamenáno 12 vyhraných vhažování a 27 prohraných.

Tabulka 6. Statistika sledovaných hráčů v zápase se Spartou 2. 3. 2021 (zdroj: vlastní)

2.3.2021 Sparta	1. třetina	2. třetina	3. třetina	celkem
Úspěšné přihrávky	44	55	51	150
Zkažené přihrávky	12	19	11	42
Nahození	6	10	15	31
Střely na branku	5	4	5	14
Střely mimo	3	3	2	8
Zblokované střely	5	1	4	10
Absolvované souboje	5	18	18	51
Neuskutečněné souboje	14	24	12	50
Vyhrané vhažování	4	5	3	12
Prohrané vhažování	10	10	7	27

4.5.1 Vyhodnocení vlivu přesilových her na výsledky zápasů

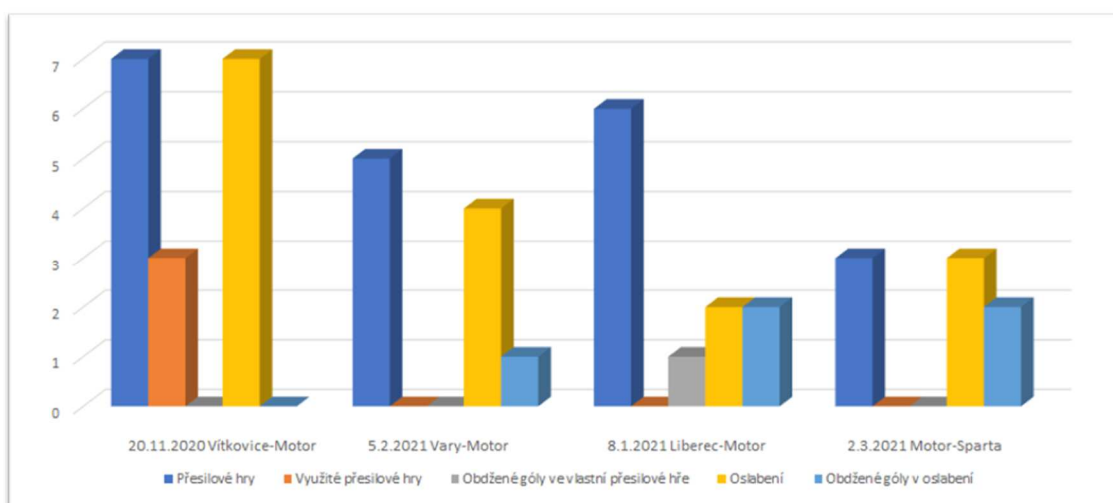
Přesilové hry a oslabení jsou vnímány jako významné pasáže hry, které často rozhodují zápas. Motor měl zejména ze začátku sezóny velký problém s tím, že se jeho hráči nechávali často zbytečně vylučovat, z čehož pramenila řada obdržených gólů.

Ve vyhraném zápase s Vítkovicemi to bylo celkem 14 přesilových her, které si týmy rovnoměrně rozdělili, ale byl to pouze Motor, který dokázal v početních výhodách skórovat. Celkem v tomto zápase využil hned 3 přesilové hry, které notně pomohly Motoru k vítězství.

Ve vyhraném zápase s Vary měl Motor k dispozici také velké množství přesilových her, bylo jich dokonce 5. Nedokázal však využít ani jednu. Varům nabídl Motor přesilové hry 4, z nichž soupeř využil jednu.

Během prohraného zápasu s Libercem dostal Motor možnost početní výhody hned šestkrát, bohužel se mu nepodařilo ani jednou skórovat, naopak dostal při vlastním oslabení jeden gól a nabídl soupeři i spoustu dalších šancí. Během zápasu se Motoru nepovedlo vstřelit branku ani v přesilové hře 5 na 3, která se mu naskytla na přelomu první a druhé třetiny, kdy byl zápas ještě otevřený. Naopak Liberec skóroval v obou poskytnutých přesilových hrách.

Ani v prohraném zápase se Spartou se Motoru v přesilové hře nepovedlo skórovat. Oba týmy odehrály 3 přesilové hry, z nichž skórovala pouze Sparta, a to hned dvakrát. Podle grafu je patrné, že využití přesilových her koreluje s výsledky utkání. V zápasech, jež Motor jednoznačně prohrál se mu nepodařilo využít žádnou přesilovku, naopak při oslabení měl jen malou úspěšnost.

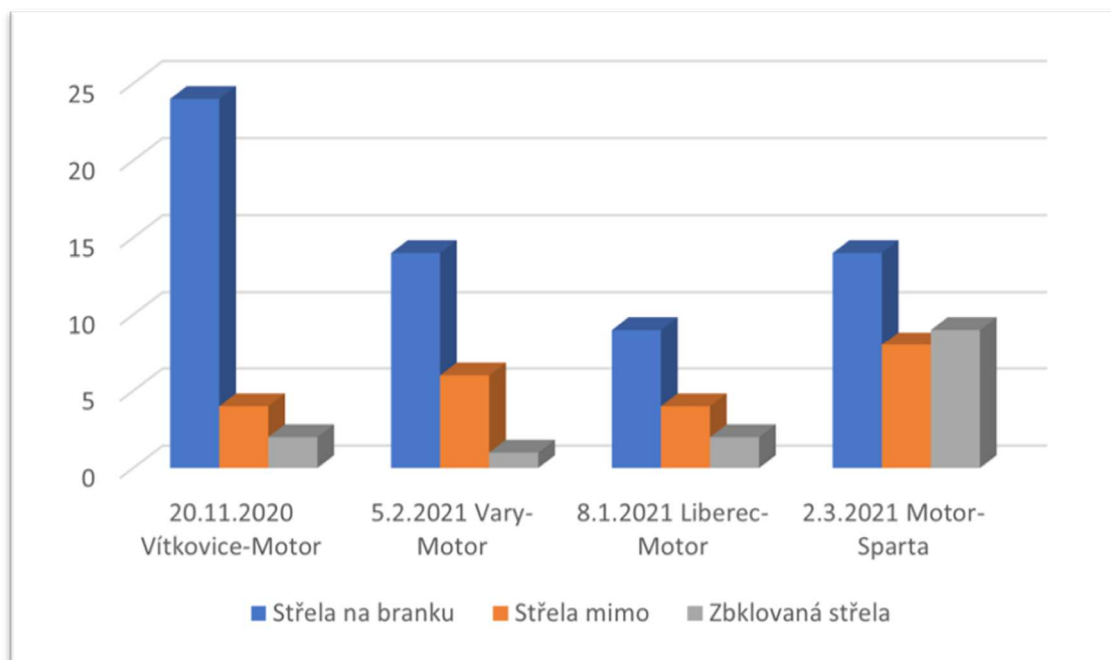
Obrázek 27. Počet a úspěšnost přesilovek a oslabení (zdroj: vlastní)

4.5.2 Vyhodnocení vlivu střelecké statistiky na výsledky zápasů

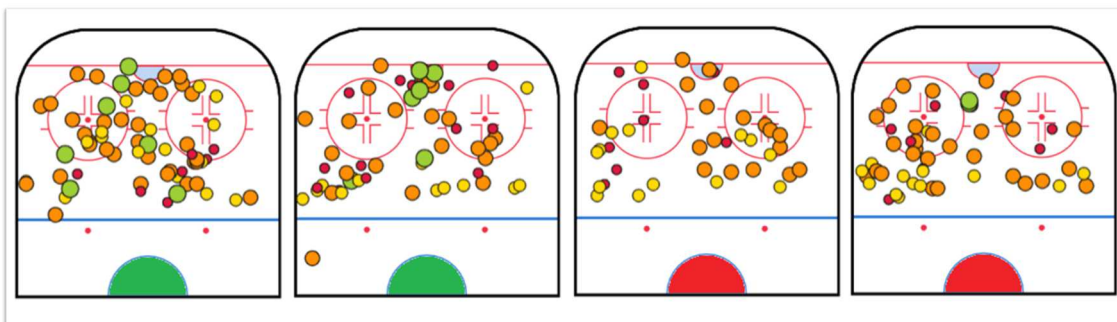
Další statistikou, jež nepochybně souvisí zejména s počtem vstřelených branek, je množství vyprodukovaných střel. Je zřejmé, že určitou roli zde hraje i faktor náhody, ale je patrné, že obecně platí: čím více střel, tím více gólů. Velkou roli hraje také to, ze kterého místa hráč střílí. Každý metr, ať už blíž k brance, nebo k ose hřiště, zvyšuje pravděpodobnost úspěchu střely o určité procento, které v objemu střel za zápas/sezónu může být velmi významné.

Z grafu je patrné, že nejvíce střel vyprodukoval Motor v zápase proti Vítkovcům, který vyhrál jednoznačně 7:0. V zápase s Libercem, který stejným poměrem prohrál, nedokázal vystřelit ani polovinu těchto pokusů, ze kterých byla navíc spousta zblokována.

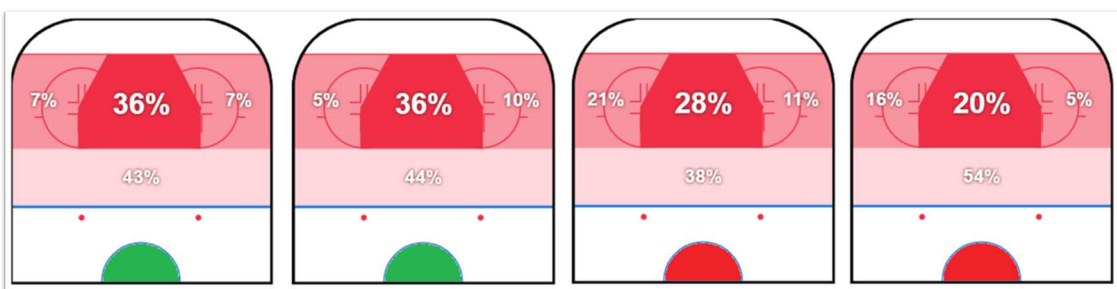
Když porovnáme mapy střel (grafické znázornění míst, ze kterých hráči během zápasu stříleli) z vyhraných a prohraných zápasů zjistíme, že klíčovou roli mají zejména střely z bezprostřední vzdálenosti a z osy hřiště. Je patrné, že u vyhraných zápasů Motor vyprodukoval mnohem větší počet střel zejména ze „slotu“, ze kterého padla také většina vstřelených branek.

Obrázek 28. Statistika střel sledovaných hráčů (zdroj: vlastní)

Obrázek 30. Mapa střel (zeleně vyhrané zápasy, červeně prohrané) (Hokej.cz, 2021, str. neuvedena)

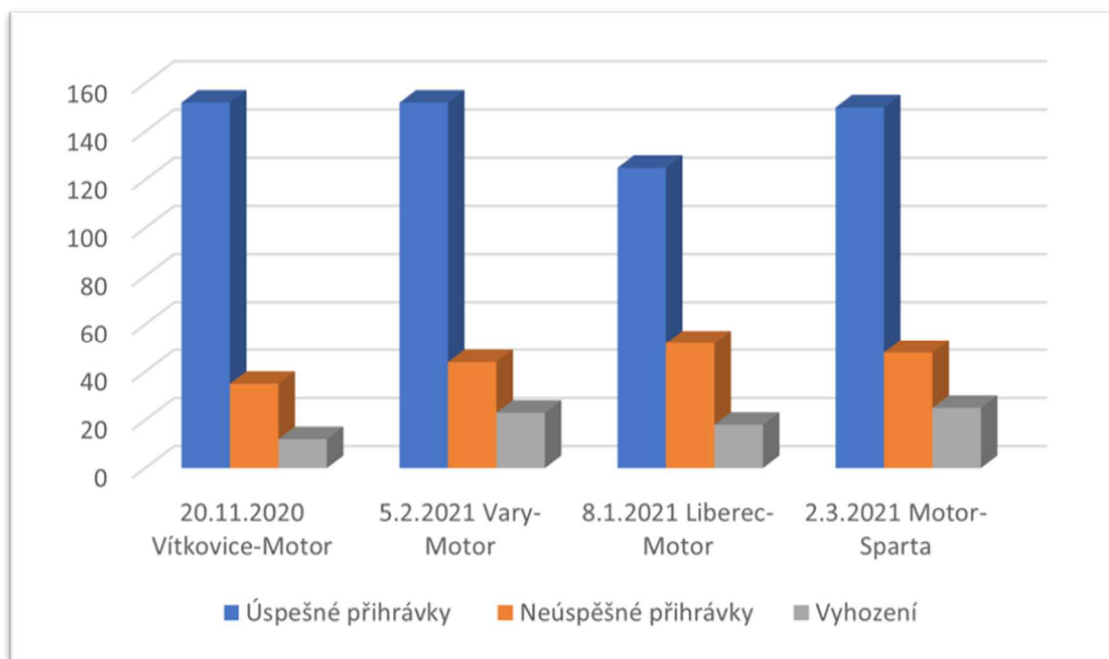

Obrázek 29. Poměr střel z jednotlivých míst (zeleně vyhrané zápasy, červeně prohrané) (Hokej.cz, 2021, str. neuvedena)

4.5.3 Vyhodnocení vlivu statistiky přihrávek na výsledky zápasů

U statistiky přihrávek si můžeme všimnout, že je paradoxně ve všech zápasech velmi podobná. Ve vyhraném zápase s Vítkovicemi vidíme menší podíl zkažených přihrávek a vyhozených kotoučů, který ale není nikterak zásadní. Jediný zápas, ve kterém jsou patrné větší odchylky, je zápas s Libercem, ve kterém měl Motor jak méně úspěšných, tak více zkažených přihrávek. Může to být způsobeno i tím, že do statistiky nejsou započtení všichni hráči, kteří se utkání účastnili, ale pouze jedinci, které jsem pro analýzu sledoval.

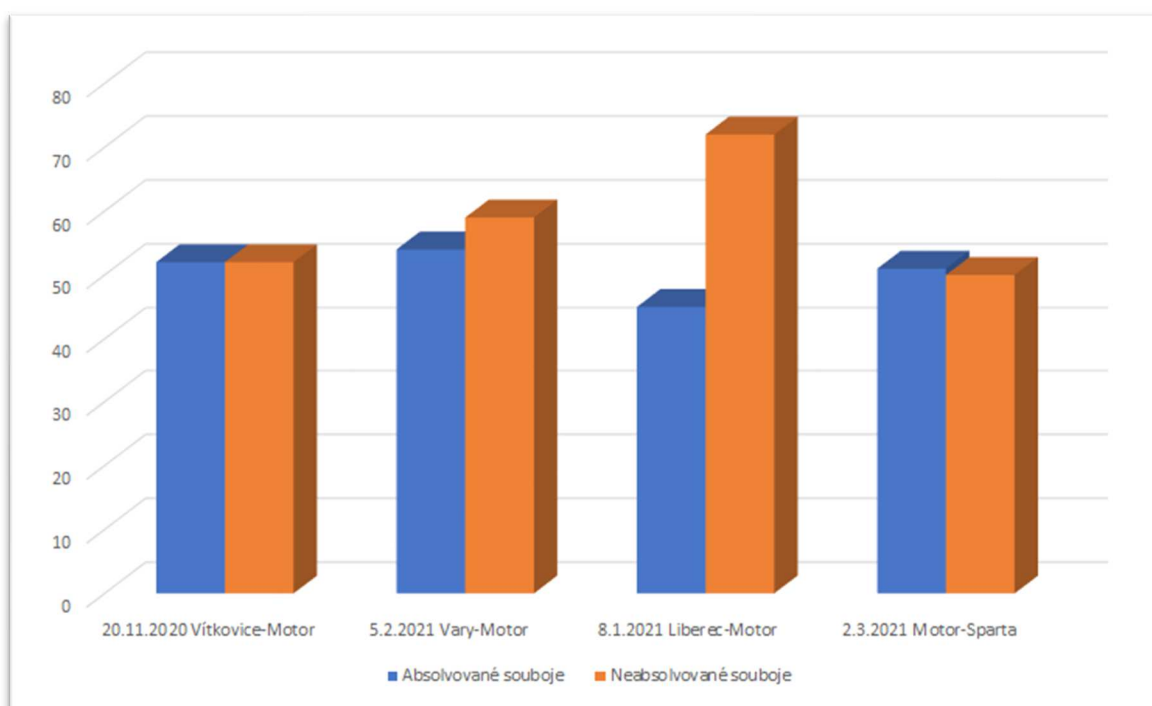
Další možností je právě faktor pravděpodobnosti, kdy podle mého názoru Motor po většinu zápasu sehrál jak s Vary, které jasně porazil, tak se Spartou, se kterou naopak jednoznačně prohrál, vyrovnaná utkání, které rozhodla především produktivita. Proto se statistika přihrávek může velmi podobat.

Obrázek 31. Statistika přihrávek sledovaných hráčů (zdroj: vlastní)

4.5.4 Vyhodnocení vlivu osobních soubojů na výsledky zápasů

Ze zaznamenaných statistik osobních soubojů nelze jasně říct, zda mají vliv na výsledek zápasu. U většiny jednoznačných zápasů, ať už vyhraných nebo prohraných, byly zaznamenány téměř identické hodnoty. V prvním vyhraném zápase s Vítkovicemi byl poměr shodný a u druhé výhry s Karlovými Vary byl zaznamenán nepatrně větší počet neabsolvovaných soubojů. V prohraném zápase se Spartou byl naopak zaznamenán zanedbatelně větší počet absolvovaných soubojů. Jediný zápas, ve kterém byl pozorován patrný rozdíl, byl prohraný zápas s Libercem. V tomto zápase bylo zaznamenáno větší množství neabsolvovaných soubojů oproti soubojům absolvovaným.

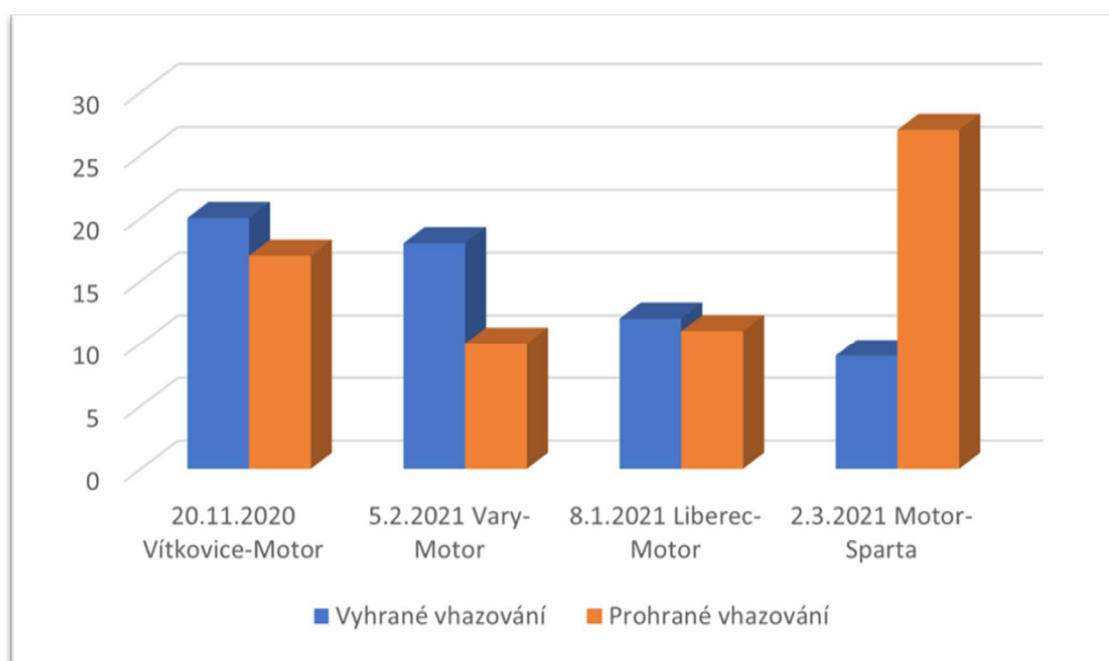

Obrázek 32. Statistika osobních soubojů sledovaných hráčů (zdroj: vlastní)

4.5.5 Vyhodnocení vlivu úspěšnosti vhazování na výsledky zápasů

Ze všech hráčů, jenž jsem pro účely této práce sledoval, se vhazování účastnili pouze Roman Příkryl a Daniel Voženílek. Specialistou Motoru, který během sezóny absolvoval velkou část všech vhazování, byl právě Příkryl. I přesto, že byl Voženílek druhý nejvyužívanější hráč v této disciplíně, účastnil se proti Příkrylovi pouze necelé poloviny vhazování.

Když porovnáme jejich úspěšnost u těchto zápasů, vidíme, že se jim více dařilo právě u vyhraných utkání. Nejhorší úspěšnost (a jedinou zápornou) měli během prohraného zápasu se Spartou, ve kterém byl jejich podíl vyhraných vhazování pouze třetinový, a mohl být jedním z faktorů nevydařeného zápasu.

Obrázek 33. Statistika vhazování sledovaných hráčů (zdroj: vlastní)

4.6 Hodnocení jednotlivých hráčů

4.6.1 Statistiky hráče č. 1

Karel Plášil byl nejvytěžovanějším hráčem českobudějovického Motoru uplynulé sezóny. Odehrál 51 zápasů, ve kterých strávil na ledě úctyhodných 1092 minut a 30 vteřin, což je téměř 21,5 minut za zápas. Do Motoru přestoupil před sezónou 2018/2019, tzn. toto byla jeho 3. sezóna v budějovickém dresu.

Tabulka 7. Statistiky hráče č. 1 (zdroj: vlastní)

Hráč č. 1	Úspěšné přihrávky	Zkažené přihrávky	Nahození	Střely na branku	Střely mimo	Zblokované střely	Absolvované souboje	Neuskutečněné souboje
2.10. Motor - Vítky 3:2P	22	2	5	1	2	0	6	1
11.10. Brno-Motor 3:4P	19	7	3	3	0	2	5	3
9.11. Motor-MB 2:1P	22	5	3	3	2	0	6	4
11.11. Vary-Motor 3:2	22	6	2	3	3	0	5	5
20.11.2020 Vítky-Motor 0:7	24	6	0	5	0	0	6	6
11.12. Motor-Oceláři 2:1P	17	4	4	2	3	3	6	3
8.1.2021 Liberec-Motor 7:0	18	11	5	0	0	2	10	12
24.1. Oceláři-Motor 9:7	13	6	1	2	0	0	7	4
5.2.2021 Vary-Motor 1:6	32	3	3	2	0	0	6	4
2.3.2021 Motor-Sparta 2:7	23	8	4	2	1	2	4	9

Jak je vidět v tabulce, počet úspěšných přihrávek byl u Plášila podobný ve všech odehraných zápasech. Nejvíce úspěšných přihrávek měl ve vyhraném zápase s Karlovými Vary. Nejméně pak v přestřelce s Oceláři, která skončila 7:9. Nejvíce zkažených přihrávek bylo zaznamenáno v jasně prohraném zápase s Libercem, ve kterém měl Plášil také nejhorší poměr úspěšných přihrávek, neúspěšných přihrávek a nahození. Při jednoznačné výhře nad Vítkovici u Plášila nebylo zaznamenáno ani jedno vyhození kotouče.

Nejvyšší součet ze všech střel byl zaznamenán v prvním zápase s Třincem, ale pouze 2 trefily branku. Naopak při jasné výhře nad Vítkovici vystřelil 5krát, přičemž všechny pokusy byly na branku. Při prohře na ledě Liberce vystřelil pouze 2krát, navíc oba pokusy byly zblokovány. V tabulce je patrné, že u vyhraných a vyrovnaných zápasů Plášil nastřádal mnohem více střeleckých pokusů než u zápasů prohraných.

Statistika soubojů se u Plášila držela podobných hodnot u všech zápasů. Výrazně víc podstoupených i nepodstoupených soubojů bylo zaznamenáno při prohře s Libercem. Nejhorší poměr v této statistice měl Plášil v prohraném zápase se Spartou, nejlepší naopak v prvním zápase s Vítkovici.

4.6.2 Statistiky hráče č. 2

Karel Pýcha je dalším budějovickým obráncem, kterého považují za jednoho z nejdůležitějších hráčů týmu. První zápas za Motor odehrál jako devatenáctiletý v sezóně 2015/2016 a od následující sezóny je už stabilním článkem českobudějovického týmu. V uplynulé sezóně odehrál 37 zápasů, ve kterých nasbíral ice-time 775 minut a 33 sekund, což je také skoro 21 minut na zápas. Zbytek sezóny bohužel nedohrál, protože na začátku února podstoupil operaci ramene.

Tabulka 8. Statistiky hráče č. 2 (zdroj: vlastní)

Hráč č. 2	Úspěšné přihrávky	Zkažené přihrávky	Nahození	Střely na branku	Střely mimo	Zblokováné střely	Absolvované souboje	Neuskutečněné souboje
2.10. Motor - Vítky 3:2P	19	3	3	4	0	0	4	2
11.10. Brno-Motor 3:4P	12	3	9	0	0	1	6	6
9.11. Motor-MB 2:1P	18	2	5	4	4	1	5	4
11.11. Vary-Motor 3:2	16	4	1	1	1	1	6	4
20.11.2020 Vítky-Motor 0:7	30	5	5	2	2	1	5	2
11.12. Motor-Oceláři 2:1P	16	4	1	1	1	1	6	4
8.1.2021 Liberec-Motor 7:0	16	5	3	1	1	0	5	9
24.1. Oceláři-Motor 9:7	5	3	4	0	0	0	5	2
5.2.2021 Vary-Motor 1:6	27	7	4	3	0	0	5	4
2.3.2021 Motor-Sparta 2:7								

U Pavla Pýchy se statistika úspěšných přihrávek pohybuje na podobných hodnotách, ale vidíme zde častější odchylky. Markantní odchylku vidíme u druhého zápasu s Třincem, ve kterém bylo zaznamenáno pouze 12 přihrávek, ať už úspěšných či neúspěšných. Naopak nejvíce úspěšných přihrávek a jen minimum zkažených nebo vyhození bylo zaznamenáno v druhém zápase s Vítkovicemi a při vysoké výhře s Karlovými Vary.

Ještě větší rozdíly můžeme vidět u statistiky střel. V přestřelce s Třincem nevystřelil ani jednou a v zápase s Brnem byla zaznamenána pouze jedna zblokováná střela. Nejvíce střeleckých pokusů bylo zaznamenáno ve vyrovnaném zápase s Mladou Boleslaví, ve kterém vystřelil celkem 12krát.

U Pýchy bylo ve většině zápasů zaznamenáno více absolvovaných soubojů než těch vypuštěných. Jediný zápas, ve kterém tomu bylo naopak, byl prohraný zápas s Libercem, ve kterém mohl podstoupit téměř jednou tolik soubojů. Počet soubojů, které Pýcha v každém zápase absolvoval byl u všech zápasů téměř stejný.

4.6.3 Statistika hráče č. 3

Ondřej Slováček také patřil mezi obránce, jež sehráli v uplynulé sezóně důležitou roli. Do Motoru přišel před začátkem sezóny ze Vsetína, který se uplynulé ročníky potkával s Motorem v druhé nejvyšší soutěži. Slováček byl s 48 odehranými zápasy a ice-timem 947 minut a 15 sekund druhým nejvytěžovanějším hráčem Motoru. Na obránce si navíc připsal solidních 21 kanadských bodů a skončil v této statistice v první pěťici týmu.

Tabulka 9. Statistika hráče č. 3 (zdroj: vlastní)

Hráč č. 3	Úspěšné přihrávky	Zkažené přihrávky	Nahození	Střely na branku	Střely mimo	Zblokované střely	Absolvované souboje	Neuskutečněné souboje
2.10. Motor - Vitky 3:2P	13	2	5	1	0	0	6	5
11.10. Brno-Motor 3:4P	11	2	4	2	0	0	7	6
9.11. Motor-MB 2:1P	18	3	4	4	1	1	5	4
11.11. Vary-Motor 3:2	10	7	1	2	0	0	2	6
20.11.2020 Vitky-Motor 0:7								
11.12. Motor-Oceláři 2:1P	13	3	1	3	0	0	5	5
8.1.2021 Liberec-Motor 7:0	19	4	2	2	0	0	4	10
24.1. Oceláři-Motor 9:7	10	2	3	2	0	2	7	3
5.2.2021 Vary-Motor 1:6	12	5	5	0	2	1	6	5
2.3.2021 Motor-Sparta 2:7	22	4	3	0	0	2	7	8

Počet úspěšných přihrávek u Ondřeje Slováčka už byl o něco menší, jelikož průměrná hodnota se pohybovala kolem 15 úspěšných přihrávek za zápas. Nejhorší poměr úspěšných a zkažených přihrávek bylo zaznamenáno při prvním zápase s Karlovými Vary. Nejlepší paradoxně při jasně prohraném zápase se Spartou, ve kterém bylo Slováčkovi zaznamenáno také nejvíce úspěšných přihrávek.

U střelecké statistiky byl u Slováčka zaznamenán jen malý podíl střel mimo nebo zblokovaných pokusů. U více než poloviny zápasů byly zaznamenány pouze střely na branku. Nejhorší bilance u této statistiky byla u Slováčka zaznamenána během vyhraného zápasu s Karlovými Vary a prohraného zápasu se Spartou.

Nejméně soubojů absolvoval Slováček v prvním zápase s Vary a záporný podíl absolvovaných a vypuštěných soubojů měl také v při jednoznačné prohře s Libercem.

4.6.4 Statistika hráče č. 4

René Vydarený je slovenský matador, který za budějovický tým poprvé nastoupil již v sezóně 2005/2006. Když Motor v roce 2013 začal hrát druhou nejvyšší soutěž, změnil Vydarený působiště a do českobudějovického týmu se vrátil opět v sezóně 2018/2019. V uplynulé sezóně byl hned po Plášilovi druhým nejvytěžovanějším hráčem, který sehrál 52 utkání a v nich nasbíral ice-time 1015 minut a 30 vteřin. Vydarený během své kariéry několikrát reprezentoval Slovensko na mistrovství světa a v roce 2014 na olympijských hrách.

Tabulka 10. Statistika hráče č. 4 (zdroj: vlastní)

Hráč č. 4	Úspěšné přihrávky	Zkažené přihrávky	Nahození	Střely na branku	Střely mimo	Zblokované střely	Absolvované souboje	Neuskutečněné souboje
2.10. Motor - Vítky 3:2P	16	4	4	2	0	0	3	5
11.10. Brno-Motor 3:4P	8	5	4	0	1	0	4	6
9.11. Motor-MB 2:1P	10	5	5	0	0	1	8	5
11.11. Vary-Motor 3:2	12	6	4	0	1	0	5	4
20.11.2020 Vítky-Motor 0:7	8	3	3	1	0	1	10	10
11.12. Motor-Oceláři 2:1P	16	1	8	0	0	0	7	4
8.1.2021 Liberec-Motor 7:0	20	5	4	0	0	0	6	10
24.1. Oceláři-Motor 9:7	13	2	3	0	0	0	7	4
5.2.2021 Vary-Motor 1:6	13	4	3	0	0	0	10	9
2.3.2021 Motor-Sparta 2:7	16	5	3	2	2	2	10	4

Průměrný počet úspěšných přihrávek byl u Vydareného 13 za zápas. Nejméně úspěšných přihrávek bylo zaznamenáno při remíze s Brnem a jednoznačné výhře s Vítkovicemi. Počet zkažených přihrávek se pohyboval ve všech zápasech na podobných hodnotách, ale zároveň bylo zaznamenáno velké množství vyhozených kotoučů. Nejvíce pak při remíze s Třincem, při které hned 8krát bezúčelně vyhazoval kotouč.

U Vydareného bylo zaznamenáno nejméně střeleckých pokusů ze všech sledovaných obránců, když hned ve 4 zápasech ani jednou nevystřelil. Během deseti sledovaných zápasů vystřelil pouze 13krát, přičemž jen 5 střel bylo na branku.

Ve většině zápasů byl zaznamenán podobný poměr absolvovaných a vypuštěných soubojů, který byl pak nejlepší v prohraném zápase se Spartou.

4.6.5 Statistika hráče č. 5

Prvním sledovaným útočníkem byl Václav Karabáček, který do českobudějovického týmu přestoupil v průběhu sezóny 2018/2019. Karabáček má za sebou několik let v americké juniorské soutěži a v roce 2014 byl draftován týmem Buffalo Sabres, kde si ale nezahrál. Před přestupem do Motoru strávil 2 sezóny v AHL. Karabáček v této odehrál 45 zápasů s ice-timem 560 minut a 10 vteřin a posbíral 14 kanadských bodů.

Tabulka 11. Statistika hráče č. 5 (zdroj: vlastní)

Hráč č. 5	Úspěšné přihrávky	Zkažené přihrávky	Nahození	Střely na branku	Střely mimo	Zblokované střely	Absolvované souboje	Neuskutečněné souboje
2.10. Motor - Vítky 3:2P	6	2	5	3	0	0	4	3
11.10. Brno-Motor 3:4P	7	2	3	2	0	0	5	3
9.11. Motor-MB 2:1P	11	5	0	1	1	0	4	4
11.11. Vary-Motor 3:2	11	6	5	4	1	0	4	3
20.11.2020 Vítky-Motor 0:7	21	4	1	5	0	0	5	2
11.12. Motor-Oceláři 2:1P	7	1	1	0	1	1	6	3
8.1.2021 Liberec-Motor 7:0								
24.1. Oceláři-Motor 9:7	1	2	0	1	0	0	5	5
5.2.2021 Vary-Motor 1:6	11	5	2	1	1	0	6	11
2.3.2021 Motor-Sparta 2:7	10	6	2	3	0	1	7	9

Počet zaznamenaných přihrávek byl u Karabáčka nejmenší ze všech sledovaných hráčů. V druhém zápase s Třincem, ve kterém nasbíral pouze 3 přihrávky berte s rezervou, jelikož jeho ice-time v tomto zápase byl pouhých 7 minut. Během jednoznačné prohry s Karlovými Vary, a naopak jednoznačné prohry se Spartou pozorujeme v poměru s úspěšnými přihrávkami velký počet přihrávek zkažených.

Naopak během většiny zápasů byl zaznamenán velký podíl střel na branku, který byl ve třech zápasech dokonce stoprocentní a vždy, kromě prvního zápasu s Třincem, aspoň poloviční.

Počet absolvovaných soubojů je ve všech zápasech téměř stejný. U výrazně prohraných zápasů ale můžeme vidět, že bylo zaznamenáno mnohem více vypuštěných soubojů než ve vyhraných nebo vyrovnaných zápasech.

4.6.6 Statistiky hráče č. 6

Roman Příkryl je plzeňský odchovanec, který do Motoru přestoupil před sezónou 2018/2019. V uplynulé sezóně odehrál 45 zápasů, ve kterých měl ice-time 827 minut a 50 vteřin. Zároveň posbíral 21 kanadských bodů za 20 asistencí a 1 gól, což z něj dělá nejlepšího nahrávače Motoru uplynulé sezóny.

Tabulka 12. Statistiky hráče č. 6 (zdroj: vlastní)

Hráč č. 6	Úspěšné přihrávky	Zkažené přihrávky	Nahození	Střely na branku	Střely mimo	Zblokované střely	Absolvované souboje	Neuskutečněné souboje	Vyhrané vzhazování	Prohrané vzhazování
2.10. Motor - Vítky 3:2P	9	5	1	0	1	0	4	3	8	1
11.10. Brno-Motor 3:4P	13	3	2	1	0	0	4	5	9	9
9.11. Motor-MB 2:1P	12	2	5	0	0	0	4	4	18	7
11.11. Vary-Motor 3:2	17	5	2	0	0	0	4	5	13	6
20.11.2020 Vítky-Motor 0:7	25	3	0	2	0	0	4	4	18	12
11.12. Motor-Oceláři 2:1P	14	2	3	1	0	0	5	2	3	3
8.1.2021 Liberec-Motor 7:0	12	6	3	0	1	0	3	5	10	6
24.1. Oceláři-Motor 9:7	3	0	5	0	1	0	6	3	10	12
5.2.2021 Vary-Motor 1:6	14	4	1	2	1	0	1	6	11	6
2.3.2021 Motor-Sparta 2:7	15	4	0	0	0	1	6	4	8	12

Průměrný počet úspěšných přihrávek byl u Příkryla také kolem patnácti za zápas. Nejvíce takových přihrávek bylo zaznamenáno při jednoznačné výhře s Vítkovicemi, při které navíc Příkryl zkazil pouze 3 přihrávky a ani jednou nevyhazoval kotouč. Nejméně přihrávek můžeme vidět ve druhém zápase s Třincem, během kterého měl ale Příkryl malý ice-time. V ostatních zápasech bylo zaznamenáno podobné množství všech přihrávek i stejného poměru mezi úspěšnými a zkaženými přihrávkami.

Podle střeleckých statistik bych Příkryla označil jako svátečního střelce, který měl během všech sledovaných zápasů jen málo střeleckých pokusů, jelikož 2krát u něho nebyla zaznamenána žádná střela a 5krát pouze jedna střela.

Příkryl během sezóny absolvoval nejvíce vzhazování z celého týmu a ve většině zápasů měl kladnou bilanci. Nejhorší úspěšnost byla zaznamenána během prohraného zápasu se Spartou (8 vyhraných a 12 prohraných), naopak nejlepší při remíze s Mladou Boleslaví (18 vyhraných a 7 prohraných).

4.6.7 Statistiky hráče č. 7

Vít Jonák má na kontě mistrovský titul s libereckým týmem z roku 2016 a také stovky extraligových startů. V českobudějovickém dresu odehrál už část sezóny 2017/2018. Poté strávil 2 sezóny ve Vsetíně a před začátkem sezóny 2020/2021 se opět vrátil do Českých Budějovic, kde odehrál 50 zápasů s celkovým ice-timem 749 minut a 23 vteřin, během kterých se mu podařilo posbírat 15 kanadských bodů.

Tabulka 13. Statistiky hráče č. 7 (zdroj: vlastní)

Hráč č. 7	Úspěšné přihrávky	Zkažené přihrávky	Nahození	Střely na branku	Střely mimo	Zblokované střely	Absolvované souboje	Neuskutečněné souboje	Vyhrané vhažování	Prohrané vhažování
2.10. Motor - Vítky 3:2P	7	5	0	2	0	0	5	4	0	0
11.10. Brno-Motor 3:4P	7	4	2	0	0	0	5	0	0	0
9.11. Motor-MB 2:1P	1	1	2	4	0	0	6	3	0	0
11.11. Vary-Motor 3:2	10	7	4	2	1	0	5	4	0	0
20.11.2020 Vítky-Motor 0:7	11	4	0	3	0	0	6	5	2	4
11.12. Motor-Oceláři 2:1P	2	2	3	0	1	0	5	5	1	1
8.1.2021 Liberec-Motor 7:0	12	5	2	0	1	0	9	7	0	0
24.1. Oceláři-Motor 9:7	2	2	0	1	0	0	6	3	0	0
5.2.2021 Vary-Motor 1:6	15	4	1	1	1	0	7	10	0	0
2.3.2021 Motor-Sparta 2:7	14	5	3	2	0	0	6	5	1	4

U Jonáka bylo pouze u poloviny zápasů zaznamenáno aspoň 10 úspěšných přihrávek. V poměru s úspěšnými přihrávkami, byl zároveň zaznamenán celkem velký počet zkažených přihrávek ve všech zápasech. V některých zápasech se Jonák s kotoučem příliš nepotkával, proto sledujeme v tabulce jen minimální počet přihrávek.

Jonák podle statistik také nepatří mezi nejčastější střelce, avšak většina z jeho střel míří na branku a ani v jednom zápase u něho nebyla zaznamenána střela do bloku. Nejvíce střel vyprodukoval v zápase proti Mladé Boleslavi, naopak v utkání s Brnem nevystřelil ani jednou.

Při zaznamenávání soubojů bylo zjištěno, že Jonák jen v jednom zápase vypustil více soubojů, než kolik jich absolvoval. Bylo to u jasné výhry s Karlovými Vary.

Jonák se v některých zápasech účastnil také vhažování, avšak většinou neúspěšně. Během tří zápasů vyhrál pouze 4 vhažování a 9krát prohrál.

4.6.8 Statistiky hráče č. 8

Zdeněk Doležal je od sezóny 2018/2019 českobudějovický forward, který je odchovancem pražské Sparty. Od roku 2013, kdy nastupuje v dospělém hokeji vystřídal hned několik působišť, všechny však v české druhé nejvyšší soutěži. Letošní sezóna byla tedy první, kdy si Doležal zahrál nejvyšší soutěž, navíc se mu nevedlo vůbec špatně. V 51 zápasech nasbíral ice-time 943 minut a 31 vteřin, což je nejvíce ze všech útočníků. Zároveň získal nejvíce kanadských bodů z celého týmu – 35. Během sezóny navíc hned 203krát vystřelil na branku a v této statistice se řadí na první místo z celé Tipsport extraligy. Je to o 100 víc než např. Slováček, který vyprodukoval po Doležalovi nejvíce střel na branku z týmu.

Tabulka 14. Statistiky hráče č. 8 (zdroj: vlastní)

Hráč č. 8	Úspěšné přihrávky	Zkažené přihrávky	Nahození	Střely na branku	Střely mimo	Zblokované střely	Absolvované souboje	Neuskutečněné souboje
2.10. Motor - Vítky 3:2P	8	3	1	3	0	2	5	4
11.10. Brno-Motor 3:4P	6	2	2	0	0	1	4	2
9.11. Motor-MB 2:1P	18	2	0	2	0	2	4	4
11.11. Vary-Motor 3:2	11	4	2	5	1	1	3	4
20.11.2020 Vítky-Motor 0:7	16	6	0	3	1	0	6	9
11.12. Motor-Oceláři 2:1P	17	6	1	2	2	2	5	4
8.1.2021 Liberec-Motor 7:0	18	4	1	3	1	0	6	9
24.1. Oceláři-Motor 9:7	5	1	2	3	0	0	4	1
5.2.2021 Vary-Motor 1:6	13	5	3	4	1	0	7	6
2.3.2021 Motor-Sparta 2:7	15	5	2	4	5	1	6	3

U Doležala se statistika přihrávek pohybovala u většiny zápasů na podobných hodnotách. Výjimkou byl první zápas s Vítkovicemi, zápas s Brnem a druhý zápas s Třincem, ve kterých byl jeho počet přihrávek zřetelně menší.

V každém zápase Doležal aspoň jednou vystřelil, většinou však bylo zaznamenáno 4 a více střel za zápas, přičemž většina z nich byla na branku. Jediný zápas, ve kterém Doležal nevyprodukoval ani jednu střelu na branku, byl zápas s Brnem.

Počet absolvovaných soubojů byl u většiny zápasů podobný, ale počet vypuštěných soubojů byl vyšší u jednoznačné výhry s Vítkovicemi a prohry s Libercem.

4.6.9 Statistiky hráče č. 9

Daniel Voženílek je pardubický odchovanec, jenž odehrál pár sezón v extralize právě v mateřském klubu. Po několika sezónách, kdy střídal působiště v druhé nejvyšší soutěži přestoupil před sezónou 2020/2021 do Českých Budějovic, kde odehrál 50 zápasů s ice-timem 887 minut a 13 vteřin a byl po Doležalovi druhým nejvytěžovanějším útočníkem Motoru. Během sezóny posbíral 23 kanadských bodů a byl stěžejním článkem budějovického útoku.

Tabulka 15. Statistiky hráče č. 9 (zdroj: vlastní)

Hráč č. 9	Úspěšné přihrávky	Zkažené přihrávky	Nahození	Střely na branku	Střely mimo	Zblokované střely	Absolvované souboje	Neuskutečněné souboje	Vyhrané vhazování	Prohrané vhazování
2.10. Motor - Vítky 3:2P	4	7	1	3	0	1	5	6	0	0
11.10. Brno-Motor 3:4P	7	3	2	0	0	0	5	4	0	0
9.11. Motor-MB 2:1P	12	2	1	4	2	0	6	4	4	1
11.11. Vary-Motor 3:2	13	6	2	3	1	0	7	6	0	0
20.11.2020 Vítky-Motor 0:7	17	3	1	3	1	1	10	9	0	1
11.12. Motor-Oceláři 2:1P	4	1	3	1	1	0	6	5	0	0
8.1.2021 Liberec-Motor 7:0	10	4	4	3	0	0	3	10	2	5
24.1. Oceláři-Motor 9:7	14	2	4	2	0	2	7	4	4	7
5.2.2021 Vary-Motor 1:6	15	3	1	0	0	0	6	4	7	4
2.3.2021 Motor-Sparta 2:7	15	3	2	1	0	1	5	8	0	11

U Voženíla bylo zaznamenáno v průměru 11 úspěšných přihrávek za zápas, avšak v prvním zápase s Vítkovicemi a prvním zápase s Třincem nastřádal pouze 4. Během prvního zmiňovaného zápasu bylo navíc zaznamenáno nejvíce zkažených přihrávek. Naopak nejlepší poměr v této statistice byl zaznamenán během jednoznačných výher v druhých zápasech s Vítkovicemi a Karlovými Vary.

Voženílek byl během zápasů také aktivním střelcem, ale v zápase s Brnem a při jasně výhře s Karlovými Vary nevystřelil ani jednou. Ve všech ostatních zápasech vystřelil aspoň 2krát a většina jeho střel směřovala na branku.

Během prohraných zápasů s Libercem a Spartou byly zaznamenány největší hodnoty neuskutečněných soubojů. Ve zbytku utkání byl poměr téměř vyrovnaný.

Voženílek se v některých zápasech účastnil také vhazování. Nejhorší bilanci měl právě při prohře se Spartou, kdy prohrál všech svých 11 vhazování.

5 Závěr

Cíl bakalářské práce, kterým bylo zaznamenat a analyzovat úspěšnost a četnost herních činností jednotlivců v utkáních ledního hokeje u hráčů týmu HC Motor České Budějovice, se podařilo splnit. Celkem bylo sledováno 9 hráčů, ze kterých bylo vybráno 5 útočníků a 4 obránci. Výběr hráčů byl záměrný – jednalo se o hráče s předpokládaným větším vytížením a patrným přínosem pro tým. Hráči byli sledováni během 10 zápasů v české nejvyšší soutěži.

Metodou získávání dat bylo pozorování videozáznamů, které byly nahrávány a archivovány domácími celky jednotlivých zápasů. Sledovaná data byla zaznamenávána do sledovacího archu, který jsem si pro tyto účely sám vytvořil. Data byla následně podrobena zkoumání, které bylo zaměřeno na komparaci úspěšnosti a četnosti zaznamenaných dat jak mezi jednotlivými zápasy, tak mezi samotnými hráči.

Při srovnání zápasů, jež skončily jednoznačnými výsledky, se ukázalo, že vliv na výsledek zápasu mohou mít zejména početní výhody, střely a vhazování. Během jednoznačně prohraných zápasů se Motoru nepodařilo využít ani jednu přesilovou hru, naopak při jedné přesilovce branku obdržel. V těchto zápasech byla navíc zaznamenána mnohem menší úspěšnost oslabení než u jednoznačných výher. Nejvíce střeleckých pokusů bylo zaznamenáno během jednoznačné výhry, nejméně naopak během jednoznačné prohry. Při prohraných zápasech bylo zaznamenáno také nejvíce zblokováných střel Motoru. Při jednoznačných výhrách byla zaznamenána také největší úspěšnost vyhraného vhazování. Záznam statistiky přihrávek a osobních soubojů naopak neukázal žádnou korelaci s výsledky zápasů.

Ze zaznamenaných výsledků vyplynulo, že obránci mají mnohem větší počet přihrávek za zápas než útočníci. Může za to fakt, že u sledovaných obránců byl během sezóny zaznamenán větší ice-time i to, že obránci se častěji účastní výstavby rozehry, během které si nahrávají častěji. Nahrávky v obranném pásmu bez presinku protihráčů navíc nejsou tak riskantní, proto byl u obránců naměřen také menší procento zkažených přihrávek než u útočníků.

Během sledovaných zápasů bylo zjištěno, že neaktivnějším střelcem českobudějovického týmu byl sledovaný hráč č. 8, který během 10 zápasů vystřelil 49krát. To, že byl hráč č. 8 neaktivnějším střelcem týmu potvrzuje také skutečnost, že během sezóny zaznamenal celkem 322 střel, což bylo po plzeňském Gulašovi nejvíce

z celé extraligy. Jeho úspěšnost střelby však byla pouze 8,87 %, zatímco střelecká úspěšnost nejlepších hráčů extraligy se pohybovala kolem 20 %. Ze sledovaných útočníků měl nejlepší střeleckou úspěšnost hráč č. 9 (13,25 %) a z obránců hráč č. 2 (12,35 %).

Během sledovaných zápasů bylo zaznamenáno nejvíce podstoupených soubojů u hráče č. 4 – 67, hráče č. 1 – 61 a hráče č. 9 – 60. Tento fakt potvrzuje i oficiální statistika hitů, ve které zaznamenal nejvíce hitů hráč č. 9 a o jeden méně právě hráč č. 1 s hráčem č. 4.

Vhazování se ze sledovaných hráčů účastnil pouze hráč č. 6, hráč č. 7 a hráč č. 8. Nejčastěji a nejúspěšněji to byl hráč č. 6, u kterého byla jako u jediného zaznamenána kladná úspěšnost, která byla téměř 60 %. Podle oficiálních statistik odehrál příkryl 927 vhazování a byl 4. nejčastějším exekutorem této situace, jehož úspěšnost činila po základní části přes 53 %.

Všichni sledovaní hráči měli negativní statistiku plus/minus. Přisuzoval bych to faktu, že tým skončil po základní části na posledním místě, tudíž oproti ostatním týmům mnohem více gólů obdržel, než vsítil. Jediný ze sledovaných hráčů, který neměl tuto statistiku horší než minus 10 byl hráč č. 4, u kterého se statistika zastavila na minus 5. Naopak nejhorší v této statistice byl hráč č. 1, který měl po konci sezóny minus 23. Řekl bych, že to bylo zapříčiněno především vysokým ice-timem hráče č. 1, který byl průměrně o téměř 2 minuty na zápas vyšší než u hráče č. 4 a tudíž byl častěji u obdržených gólů.

Jsem rád, že jsem si v praxi vyzkoušel sledování extraligových utkání a následně vyhodnocení úspěšnosti jednotlivých hráčů v herních činnostech jednotlivce. V současnosti se k vyhodnocení využívá stále více speciálních statistických programů. Tuto metodiku budu moci využít při své vlastní trenérské i hráčské praxi.

Referenční seznam literatury

Neperiodika

- Bukač, L. (2005). *Intelekt, učení, dovednosti a koučování v ledním hokeji*. Praha: Olympia.
- Bukač, L., & Dovalil, J. (1990). *Lední hokej*. Praha: Olympia.
- Fortin, J. (2003). *Encyklopedie sportu*. Praha: Fortuna Print.
- Gut, K., & Vlk, G. (1990). *Světový hokej*. Praha: Olympia.
- Stránský, J., & Ondroušek, K. (1999). *Historie československého a českého hokeje 1908-1999*. Praha: Vyšehrad.
- Kostka, V. (1984). *Moderní hokej*. Praha: Olympia.
- Kostka, V., Bukač, L., & Šafařík, V. (1986). *Lední hokej: teorie a didaktika*. Praha: Státní pedagogické nakladatelství.
- Lhota, L. (2010). *Velký příběh českobudějovického hokeje*. Krnín: Růže.
- Ovalle, A. (1646). *Historica relacione del regno di Cile, e delle missioni, e ministerij che esercita v quelle la Compagnia di Giesu*. Řím: Francesco Caualli.
- Pavliš, Z. (1998). *Příručka pro trenéry ledního hokeje - 1. část*. Praha: Český svaz ledního hokeje.
- Pavliš, Z. (2000). *Příručka pro trenéry ledního hokeje - 2. část*. Praha: Český svaz ledního hokeje.
- Pavliš, Z. (2002). *Příručka pro trenéry ledního hokeje - 3. část*. Praha: Český svaz ledního hokeje.
- Perič, T. (2002). *Lední hokej: trénink budoucích hvězd*. Praha: Grada.
- Rossiter, S. (1999). *Učebnice hokeje*. Praha: Fragment.
- Záhora, J. (2015). *Učebnice statistiky*. Praha: Univerzita Karlova v Praze.
- Závodský, Z., & Kostka, V. (1963). *Lední hokej mládeže*. Praha: Sportovní a turistické nakladatelství.

Internetové zdroje

- Baláž, M. (2018). *Diagnostika herního výkonu statistickou analýzou v ledním hokeji* (Diplomová práce, Univerzita Karlova, Praha, Česká republika). Získáno z <https://dspace.cuni.cz/handle/20.500.11956/101611>.
- Bílý tygři Liberec (2016). *Jan Morkes alias Hockey Ninja: S vedením Bílých Tygrů jsem se dohodl na další tříleté spolupráci*. Získáno z <https://www.hcbilitygri.cz/clanek.asp?id=Jan-Morkes-alias-Hockey-Ninja-S-vedenim-Bilych-Tygru-jsem-se-dohodl-na-dalsi-trilete-spolupraci-10254>.
- Bolta, R. (2020). *Advanced Hockey Stats for Bettors: Corsi vs Fenwick & Beyond*. Získáno z <https://www.sportsbettingdime.com/guides/how-to/advanced-hockey-stats/>.
- Cartwright, M. (2015). *Greek Hockey Players*. Získáno z <https://www.worldhistory.org/image/4346/greek-hockey-players/>.
- Český svaz ledního hokeje. (2018). *Historie hokeje*. Získáno z <https://historiehokeje.cz/>.
- Český svaz ledního hokeje. (2018). *Pravidla ledního hokeje*. Získáno z <https://www.ceskyhokej.cz/cesky-hokej/dokumenty/pravidla-ledniho-hokeje>.

- Dubovov, J. (2008). *Systematika ledního hokeje: analýza videozáznamů vybraných tréninkových jednotek* (Diplomová práce, Masarykova univerzita, Brno). Získáno z <https://theses.cz/id/9zx0b2/?lang=en>.
- Filip, J. (2014). *Řešení finálních herních situací v útočné fázi hry v nerovnoměrné početnosti hráčů na mistrovství světa 2011 v ledním hokeji* (Bakalářská práce, Univerzita Palackého v Olomouci, Olomouc). Získáno z https://theses.cz/id/r27zv0/BAKALSK_PRCE_RFilip.pdf.
- Hanzl, D. (2014). *Metody a techniky sociálního výzkumu*. Jihlava: Vysoká škola polytechnická. Získáno z <https://docplayer.cz/68461851-Metody-a-techniky-socialniho-vyzkumu.html>
- Hokej.cz. (2016). *Tipsport extraliga spouští nové statistiky. Zaměřte se na efektivitu hráčů*. Získáno z <https://www.hokej.cz/tipsport-extraliga-spusti-nove-statistiky-zameri-se-na-efektivitu-hracu/5018427>.
- Hokej.cz. (2017). *Jako v NHL! Tipsport extraliga a WSM liga spustily analytické statistiky včetně Corsi*. Získáno z <https://www.hokej.cz/jako-v-nhl-tipsport-extraliga-a-wsm-liga-spustily-analyticke-statistiky-vcetne-corsi/5025057>.
- Hokej.cz. (2021). *Centrum statistik*. Získáno z <https://www.hokej.cz/tipsport-extraliga/stats-center>.
- Janek, M. (2015). *Rozvoj útočných herních činností jednotlivce a útočných herních kombinací v ledním hokeji* (Bakalářská práce, Univerzita Karlova, Praha). Získáno z <https://dspace.cuni.cz/handle/20.500.11956/76493>.
- John, T. (2014). *Somatické charakteristiky mladých hráčů ledního hokeje ve věku 7-18 let* (Diplomová práce, Univerzita Palackého v Olomouci, Olomouc). Získáno z https://theses.cz/id/134007/Tom_John_-_Bc._prce_-_FTK_UP_-_2014.pdf.
- Kojan, F. (2019). *Predikce výsledků zápasů v NHL* (Bakalářská práce, České vysoké učení technické v Praze, Praha). Získáno z <https://dspace.cvut.cz/handle/10467/83145>.
- Krpálek, P. (2011). *Rozvoj obratnosti obránců v ledním hokeji* (Bakalářská práce, Univerzita Karlova, Praha). Získáno z <https://dspace.cuni.cz/handle/20.500.11956/50766>.
- Morkes, J. (2015). *Ninjuv koutek: Proč jen kanadské body nestačí*. Získáno z <https://hokej.cz/ninjuv-koutek-proc-jen-kanadske-body-nestaci/5009847>.
- Novák, P. (2020). *Analýza efektivity střelby z hlediska místa zakončení týmu univerzity Karlovy v EUHL* (Diplomová práce, Univerzita Karlova, Praha). Získáno z <https://dspace.cuni.cz/handle/20.500.11956/117837>.
- Řepka, P. (2020). *Historie ledního hokeje v obci Felbabka* (Bakalářská práce, Univerzita Karlova, Praha). Získáno z <https://dspace.cuni.cz/handle/20.500.11956/117885>.
- Sára, R. (2021). *Dělejte to správně, nebo vůbec. Radegast index je u hokejistů na pranýři*. Získáno z https://www.idnes.cz/hokej/extraliga/hokejiste-kritika-radegast-index.A210330_184017_hokej_ten.
- Sedlák, M. (2017). *Kouzlo rozšířených statistik. Hokej se vyvíjí*. Získáno z <https://www.denik.cz/hokej/kouzlo-rozsirenych-statistik-hokej-se-vyvi-20171020.html>.
- Turhobr, P. (2014). *Trénink obránců ledního hokeje v závodním období - kategorie junioři* (Bakalářská práce, Západočeská univerzita v Plzni, Plzeň). Získáno z <https://theses.cz/id/1u81re/>.

- Tvrdík, J. (2017). *Didaktika a úspěšnost střelby v ledním hokeji* (Bakalářská práce, Univerzita Karlova, Praha). Získáno z <https://dspace.cuni.cz/handle/20.500.11956/90568>.
- Vondryška, R. (2013). *Využití tréninkových prostředků pro rozvoj silových schopností hráčů ledního hokeje kategorie juniorů v přípravném období* (Bakalářská práce, Západočeská univerzita v Plzni, Plzeň) Získáno z <https://dspace5.zcu.cz/handle/11025/7120>.
- Vrábel, T. (2016). *Strůjci titulu Bílých Tygrů: Statistiky byly jedna z našich perel*. Získáno z <https://isport.blesk.cz/clanek/hokej-tipsport-extraliga/276113/strujci-titulu-bilych-tygru-statistiky-byly-jedna-z-nasich-perel.html>.